

AKTA
GENERÁLNÍ KAPITULY PROVINCIALŮ
ŘÁDU KAZATELŮ

SLAVENÉ V KRAKOVĚ
OD 18. ČERVENCE
DO 8. SRPNA
LÉTA PÁNĚ 2025

POD PŘEDSEDNICTVÍM
FR. GERARDA FRANCISCO TIMONERA III
PROFESORA POSVÁTNÉ TEOLOGIE
A MAGISTRA ŘÁDU

ŘÍM
GENERÁLNÍ KURIE U SV. SABINY
2025

OBSAH

PROMULGAČNÍ LISTINA.....	6
ZOZNAM ÚČASTNIKOV	8
SKRATKY	12
KAPITOLA I: VYHLÁSENIA.....	13
KAPITOLA II: PROLÓG.....	30
A. Obetovať život za poslanie	30
B. Prišli sme počúvať: spiritualita počúvania pre poslanie	31
C. Nalichavosť poslanca	32
D. Kazatelia v Cirkvi v jej poslaní	34
E. Partneri nášho poslanca	35
Záver. Dominikánsky život, poslanie nádeje pre zranený svet	35
KAPITOLA III: MISSIO AD GENTES – TĚM, KTERÍ JEŠTĚ NEZNAJÍ JEŽÍŠE.....	37
A. Missio ad gentes	37
B. Způsoby, jak žít tuto misii	38
C. „Areopagy“.....	38
D. Kultura misie	38
Misie Amazonie.....	39
Regionální setkání	40
E. Hodnocení v roce 2028.....	40
KAPITOLA IV: POSLÁNÍ PROHLUBOVAT VÍRU VĚŘÍCÍCH	41
A. „Společenství věřících mělo jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4, 32).....	41
B. „Obětuj Bohu obět' díkyvdání“ (Žl 49, 14): liturgie a svátosti	42
C. Kázání a formace.....	43
D. Přijímání migrantů	44
E. Pastorační postoje a dovednosti, které je třeba rozvíjet.....	44
KAPITOLA V: POSLANIE K TÝM, KTORÍ ODIŠLI Z CÍRKVI ALEBO K TÝM, KTORÍ SÚ NA JEJ OKRAJI	46
A. Pristúpiť k realite	46
B. Ježiš a jeho poslanie	46
C. Zásady angažovanosti.....	47
D. Kríza zneužívania.....	49
Ochrana	50

KAPITOLA VI: POSLANIE S MLADÝMI.....	52
KAPITOLA VII: BRATRSKÝ ŽIVOT, FORMACE	
A INTELEKTUÁLNÍ ŽIVOT	55
A. Bratrský život.....	55
Zasvěcení jako znamení naděje a prorocké moudrosti.....	55
Bratři spolupracovníci	55
Bratrský život a řízení.....	56
B. Trvalá formace.....	57
Komunita jako základ.....	57
Doprovázení, lidský rozvoj/formace.....	57
C. Počáteční formace.....	58
Formace pro lidskou zralost.....	58
Autentická dominikánská formace	58
Výzvy ve vzdělávání mladých lidí dnes.....	59
Přístupy k formaci.....	59
Kultura povolání	60
Modlitba za povolání (T 190).....	61
D. Intelektuální život.....	61
Kázání jako cíl našeho intelektuálního života.....	61
Dominikánská jednota života a intelektuální tradice.....	61
Blahopřání	62
Studijní centra	62
Překážky a výzvy pro intelektuální život	63
Akademické instituce pod přímou jurisdikcí mistra řádu	63
Aktivity pod dohledem magistra řádu.....	65
E. Spolupráce.....	67
F. Fundraising.....	69
KAPITOLA VIII: RIADENIE A EKONOMIKA	70
A. Riadenie	70
Autentické dominikánske riadenie a spoločné dobro	70
Sprevádzanie v riadení.....	71
Provincie, viceprovincie a vikariáty, ktoré nespĺňajú	
podmienky LCO (porov. BH 278–279; T 380–381).....	71
Kritériá prijímania skupín do dominikánskej rodiny.....	72

B. Ekonomika	75
Transparentnosť a solidarita	75
Hospodárske pochybenia (porov. BH 227; T 377)	76
Hospodárska správa.....	76
Finančné a hospodárske správy	77
Kontribúcie a dotácie	77
KAPITOLA IX: DE LIBRO CONSTITUTIONUM	
ET ORDINATIONUM.....	79
Predbežné poznámky	79
Autentická interpretácia	82
Online zverejnenie LCO (ACG 2004 Krakov 241; B 339; BH 434; T 364).....	82
Záverečné vyhlásenie.....	82
Miesto nasledujúcej generálnej kapituly.....	83
Suffragia pro Vivis	83
Suffragia pro Defunctis.....	83
Čítanie aktov	83
MODLITBA.....	84
APPENDIX I:	
Riadenie a poslušnosť – List generálnej kapituly bratom rehole.....	86

PROMULGAČNÍ LISTINA

NOS

FR. GERARDUS FRANCISCUS TIMONER III

SACRÆ THEOLOGIÆ PROFESSOR

AC TOTIUS ORDINIS PRÆDICATORUM

HUMILIS MAGISTER ET SERVUS

Drazí bratři ve svatém Dominiku,

děkujeme Bohu, *gratiarum omnium largitori*, dárci všech dobrých darů, za generální kapitulu provinciálů, kterou jsme slavili pod záštitou konventu Nejsvětější Trojice v Krakově v polské provincii. Tímto listem promulguji Akta generální kapituly v Krakově, která se konala od 19. července do 8. srpna 2025.

Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás (Jan 20, 21). Naše poslání jako kazatelů evangelia je především účastí na poslání Ježíše, který nás posílá ke spáse světa (Jan 3, 17). *Missio Dei* je Boží zdarma daná iniciativa a milostivý čin, který nás vede k hlubšímu společenství s ním. Naším úkolem jako spolupracovníků na *apoštolském poslání* je rozlišovat a spolupracovat na tom, co Bůh již ve světě koná.

Komise kapituly jsme strukturovali tak, aby se zaměřily na osoby, ke kterým se obracíme s kázáním, tedy na *čtyři publika*. Jistě doufáme, že každé „publicum“ zareaguje na naše kázání a stane se tak našimi „partnery“, našimi společníky v našem pokračujícím dialogu s Bohem a o Bohu. Papež Lev XIV. nás ve svém dopise kapitulářům všechny povzbudil: „Vámi zvolené téma, abyste se oddaněji zaměřili na rozmanité formy kázání čtyřem skupinám veřejnosti – těm, kteří Ježíše ještě neznají, věřícím, těm, kteří odpadli od církve, a mladým lidem, kteří se v těchto situacích nacházejí – je obzvláště aktuální.“ Máme na paměti naši „prorockou službu, skrze kterou je s ohledem na podmínky lidí, doby a místa všude slovem i příkladem hlásáno evangelium Ježíše Krista, aby se probudila víra nebo hlouběji prohlubovala celý život při budování Kristova těla, které je zdokonalováno ve svátostech víry“ (LCO 1 § V).

Když záměrně obnovujeme zaměření našeho kázání, vzhlížíme k příkladu našeho svatého zakladatele. Dominikovo kázání nejen obracelo lidi k pravé víře, ale jeho zkušenost setkání a dialogu ho hluboce proměnila. Vzpomínáme si, jak Dominik strávil noc v rozhovoru s hostinským, což, jak věříme, vedlo k obrácení toho druhého. Tato událost však musela hluboce ovlivnit Dominikovo rozhodnutí opustit slibnou církevní kariéru kanovníka pěti katedrál v Osmě a zvolit si oslovení „bratr Dominik“ (*Libellus* 21). **Kázání proměňuje jak kazatele, tak posluchače Božího slova.**

Věřím, že generální kapitula, kterou jsme slavili, nás musela zasáhnout, a doufáme, že také obrátit různými, a to pozitivními způsoby. Při různých příležitostech mi někteří bratři naznačili, jak neradi jezdí na kapitulu, ať už proto, že byli unavení, lhotejní nebo skeptičtí ohledně toho, čeho by kapitula mohla dosáhnout. A přesto se během kapituly jeden cítil znovu posílen, jiný zakusil potvrzení ve svém dominikánském povolání a další shledal, že měl plodné duchovní cvičení! Celkově byli všichni spokojeni se zkušeností bratrství v rámci celého řádu.

Při vyhlásování akt generální kapituly bych vám také rád předložil *List kapitulářů všem bratrům*. Ačkoli konečný text dopisu byl dokončen až po skončení kapituly, kapituláři schválili jeho základní obsah. List v podstatě vyjadřuje srdce a mysl kapitulářů, zejména pokud jde o evangelijní radu poslušnosti, společného bratrského života a poslání. V duchu AGK Krakow 2025, č. 340 žádám převory a představené, aby každému bratrovi předali kopii tohoto dopisu a nechali si ho přečíst na jedné ze svých konventních kapitul k společné reflexi a diskusi.

Konečně bych chtěl jménem řádu vyjádřit naši vděčnost následujícím: bratrům polské provincie, zejména bratrům Łukaszovi Wiśniewskému, provinciálovi, a Jakubu Blujovi, generálnímu sekretáři Generální kapituly, za jejich vynikající službu a bratrské nasazení při organizaci kapituly a zajištění potřeb kapitulářů; komisi generální kurie pro kapitulu; členům řídicí komise kapituly, moderátorům kapituly, předsedům a sekretářům kapitulních komisí a jazykových skupin, kteří nám všem svou sdílenou moudrostí a zkušenostmi pomohli pastýřsky vést tuto kapitulu; a konečně našim bratrům tlumočnickům a překladatelům, kteří se ze všech sil snažili, aby naše hlasy byly slyšet a byly chápány v různých jazycích.

Dáno v São Paulu, v našem klášteře svatého Alberta, dvacátého druhého dne měsíce srpna Léta Páně 2025, na památku Panny Marie královny.

Gerard Francisco P. Timoner, OP
Br. Gerard Francisco P. Timoner III, OP
Master of the Order

Br. Fernando Delgado Flórez, OP
Pro-Secretary

Prot. n. 50/22/487 Krakow 2025

Z O Z N A M Ú Č A S T N I K O V

DIFFINIERUNT SUB

FR. GERARDO FRANCISCO TIMONER III UNIVERSI ORDINIS PRAEDICATORUM MAGISTRO

EX MAGISTER ORDINIS

fr. Bruno CADORÉ

PRIORES PROVINCIALES

fr. Jesús Antonio DÍAZ SARIEGO, *Provincia Hispania*

fr. Olivier DE SAINT MARTIN, *Provincia Tolosana*

fr. Nicolas TIXIER, *Provincia Francia*

fr. Luca REFATTI, *socius prioris provincialis Provinciae S Dominici in Italia*

fr. Antonio COCOLICCHIO, *Provincia Romana S Catharinae Senensis*

fr. Francesco Maria RICCI, *Provincia S Thomae Aquinatis in Italia*

fr. Daniel STADTHERR, *socius prioris provincialis Provinciae S Alberti in Austria et Germania*

fr. Nicholas Paul CROWE, *Provincia Angliae*

fr. Łukasz WIŚNIEWSKI, *Provincia Poloniae*

fr. Lukáš Jan FOŠUM, *Provincia Bohemiae*

fr. Tomislav KRALJEVIĆ, *Provincia Croatiae, Annuntiationis BMV*

fr. José Manuel CORREIA FERNANDES, *Provincia Portugalliae*

fr. John Martin HARRIS, *Provincia Hiberniae*

fr. Luís Javier RUBIO GUERRERO, *Provincia S Iacobi in Mexico*

fr. Rómulo VÁSQUEZ GAVIDIA, *Provincia S Ioannis Baptistae de Peru*

fr. Franklin BUITRAGO ROJAS, *Provincia S Ludovici Bertrandi de Colombia*

fr. Juan José BALDINI, *Provincia S Augustini in Argentina et Chile*

fr. Rubén MARTÍNEZ ORTEGA, *Provincia Dominae Nostrae de Rosario*

fr. Didier CROONENBERGHS, *Provincia S Thomae Aquinatis in Belgio*

fr. Allen Bernard MORAN, *Provincia S Ioseph v SFAS*

fr. Vincent Mary MICALLEF, *Provincia S Pii V Melitensis*

fr. Yves BÉRIAULT, *Provincia S Dominici Canadensis*

fr. Christopher Paul FADOK, *Provincia SS Nominis Iesu v SFAS*

fr. Louis Stephen MORRONE, *Provincia S Alberti Magni v SFAS*

fr. Dominic MURPHY, *Provincia Assumptionis BVM Australiae et N Zelandiae*

fr. André Luís TAVARES, *Provincia Fr Bartholomaei de las Casas in Brasilia*

fr. Thomas Aquinas NGUYỄN TRƯỜNG TAM, *Provincia Reginae Martyrum in Vietnam*

fr. Filemon I. DELA CRUZ Jr., *Provincia Philippinarum*
 fr. Roberto MERCED, *Provincia S Martini de Porres v SEAS*
 fr. Ricardo GUARDADO, *Provincia S Vincentii Ferrer de Centramerica*
 fr. Modestus Jideofor NGWU, *Provincia S Ioseph Opificis in Nigeria*
 fr. Peter MENDONSA, *Provincia Indiae*
 fr. Damián MAČURA, *Provincia Slovachia*
 fr. Bertrand Claude AKPAGBE, *Provincia S Augustini in Africa Occidentali*
 fr. Gabriel SAMBA, *Provincia S Caroli Lwanga in Africa Aequatoriali*

VICE-PROVINCIALES

fr. Armando Alonso VILLALTA SALAZAR, *Vice-Provincia S Catharinae Senensis de Ecuador*
 fr. Pascal PAULUS, *Vice-Provincia Filius Mariae de Pakistan*
 fr. Augustin WILIWOLI SIBILONI, *Vice-Provincia S Pii V Rei Publicae Democraticae de Congo*
 fr. Clement MWENI, *Vice-Provincia Africae Australis*
 fr. Angelik Petro KITSULA, *Vice-Provincia Reginae Sinae*
 fr. Yinmy CABALLERO SUAREZ, *Vice-Provincia Boliviae*

DELEGATI VICARIATUUM PROVINCIALIUM

fr. Leoncio VALLEJO BENÍTEZ, *Vicariatus Pedro de Córdoba (in Cuba et Republica Dominicana)*
 fr. Jarosław KRAWIEC, *Vicariatus Ucrainae*
 fr. José Sebastião PAULO, *Vicariatus Republicae Angolensis*
 fr. Luke Kipkoech ARAP BETT, *Vicariatus Africae Orientalis (in Kenia)*

DELEGATI CONVENTUUM SUB IMMEDIATE IURISDICTIONE MAGISTRI ORDINIS

fr. Loïc-Marie LE BOT, *Romae Conventus SS Dominici et Xysti*
 fr. Olivier POQUILLON, *Hierosolymis Conventus S Stephani Protomartyris*

ACCESSERUNT QUOQUE AD CAPITULUM

Socii Magistri Ordinis et Syndicus Ordinis

fr. Pablo Carlos SICOULY, *Socius pro Vita Intellectuali*
 fr. Juan Manuel HERNÁNDEZ HERNÁNDEZ, *Socius pro Vita Fraterna ac Formatione*
 fr. Florentino A. BOLO Jr., *Socius pro Vita Apostolica*
 fr. Pavel SYSSOEV, *Socius pro Provinciis Europae I*
 fr. Thomas Gabriel BROGL, *Socius pro Provinciis Europae II*
 fr. Juan Luis MEDIAVILLA GARCÍA, *Syndicus Ordinis*

Fratres invitati a Magistro Ordinis

fr. Benjamin EARL, *Procurator Generalis, Peritus Iuris Canonici*

fr. Aniedi OKURE, *Promotor Generalis pro Iustitia et Pace*

fr. Fabian STANISZ, *Provincia Poloniae, Frater cooperator*

Invitati a Magistro Ordinis ex Familia Dominicana

Sr. Stanisława PEŁECHATA, *Monialis*

Jacek ZEJMA, *Fraternitates laicales*

Rev. Serge MAUCQ, *Fraternitates sacerdotales*

Cristina EXPÓSITO, *Consociatio Dominicana Internationalis Iuvenum*

Sr. Gracja Agata BASIAGA, *Soror apostolica*

Agnieszka KURYŚ, *Institutum saeculare*

Secretariatus

fr. Jakub BLUJ, *Secretarius generalis*

fr. Dawid KOŁODZIEJCZYK, *Vice-secretarius generalis*

fr. Dominik JARCZEWSKI, *Vice-secretarius generalis*

fr. Michał PAC, *Coordinator secretariati*

fr. Piotr TASAK

Actuarii

fr. Olivier CATEL

fr. Piotr SKIBIŃSKI

Moderatores

fr. Vincent DÁVILA

fr. José Rafael REYES GONZÁLEZ

fr. Jacques-Benoît RAUSCHER

ADIUVERUNT IN HOC CAPITULO

Interpretes

fr. Sixto José CASTRO RODRÍGUEZ

fr. David Thomas ORIQUE

fr. Cristóbal TORRES IGLESIAS

fr. Alejandro CROSTHWAITE

fr. Thomas-Marie GILLET

fr. Louis-Marie ARIÑO-DURAND

fr. Mario JABARES CUBILLAS

fr. Atanasio FLÓREZ MOLINA

fr. Erik ROSS

fr. Marie-Augustin LAURENT-HUYGHUES-BEAUFOND

fr. Conor Benedict MCDONOUGH
fr. Vincent Antony LÖNING
fr. Walter Yesid RIVERO FLÓREZ
fr. Juan Francisco CORREA HIGUERA

Interpretes via Internet

Marie-Hélène CANALE
fr. Martin LAMBERT
fr. Gregory PEARSON

Adscripti

fr. Łukasz MIŚKO, *Cantor Capituli generalis*
fr. Radosław WIĘCŁAWEK, *Pro publicis relationibus*
fr. Łukasz JANIK, *Pro publicis relationibus*
fr. Krzysztof KOCJAN
fr. Julian STOLARCZYK
fr. Łukasz PASICH
fr. Czesław LECH
fr. Piotr ORZECOWSKI
fr. Antoni KOWALIK
fr. Krzysztof KAPUŚCIŃSKI
fr. Tomasz KOWALSKI
fr. Ireneusz ZAJĄC
fr. Maciej LEŚNIAK
fr. Mateusz MALCHEREK
fr. Kamil NOWAKOWSKI
fr. Łukasz PRZYBYLSKI
fr. Marcin POROŻYŃSKI
Fr. Przemysław KOBER
fr. Nikita JURCZENKO
fr. Michał ŚWIĘTEK
fr. Kacper OSIKA
fr. Damian KUCHTA
fr. Arkadiusz PIJANOWSKI
fr. Jakub FUTRZYŃSKI
fr. Piotr SHYTSIKAU
fr. Szymon OBRZUT

SKRATKY

ACG	<i>Acta Capituli Generalis</i>
CIC	<i>Kódex kánonického práva</i>
CIDALC	<i>Medziprovinciálna konferencia provincií v Latinskej Amerike a Karibiku</i>
EBAF	<i>Francúzska biblická a archeologická škola v Jeruzaleme</i>
IAOP	<i>Inter Africa O.P.</i>
IDYM	<i>Medzinárodné dominikánske mládežnícke hnutie</i>
IEOP	<i>Inter Europa O.P.</i>
LCO	<i>Liber Constitutionum et Ordinationum fratrum O.P.</i>
OPTIC	<i>Ordo Prædicatorum pre technológiu informácií a komunikácie</i>
PUST	<i>Pápežská univerzita sv. Tomáša Akvinského, Rím</i>
RFG	<i>Ratio Formationis Generalis</i>
RFP	<i>Ratio Formationis Particularis</i>
RSG	<i>Ratio Studiorum Generalis</i>

KAPITOLA I

VYHLÁSENIA

1. Oznamujeme, že okružným listom datovaným v Ríme 7. novembra 2024 na sviatok všetkých svätých Rehole kazateľov, magister rehole, fr. Gerard Francisco Timoner III, OP, v súlade s LCO 413 § II zvolal generálnu kapitolu provinciálov, ktorá sa bude konať v Konvente Najsvätejšej Trojice v Krakove (Poľsko) od 18. júla do 8. augusta 2025.
2. Oznamujeme, že magister rehole v súlade s LCO 414 menoval fr. Jakuba Bluja, OP za generálneho sekretára kapituly provinciálov v Krakove dňa 13. mája 2023.
3. Oznamujeme, že nasledujúci členovia dominikánskej rodiny boli pozvaní magistrom rehole k účasti na kapitule: fr. Fabian Stanis, OP, spolupracovník (Poľsko); sestra Stanisława Pelechata, OP, mníška z Konventu sv. Anny v Świątej Anne (Poľsko); Jacek Zejma z dominikánskych laických bratstiev (Poľsko); P. Serge Maucq, kňaz z diecézy Malinas-Brusel (Belgicko), člen dominikánskych kňazských bratstiev (Toulouse); Cristina Expósito z Dominikánskeho mládežníckeho hnutia (Hispania); sestra Gracja (Agata) Basiaga, OP, z Kongregácie sestier sv. Dominika; Agnieszka Kuryś, z Dominikánskeho sekulárneho inštitútu z Orléansu.
4. Oznamujeme, že magister rehole pozval nasledujúcich členov generálnej kúrie: fr. Pablo Carlos Sicouly, OP, sócius pre intelektuálny život; fr. Juan Manuel Hernández, OP, sócius pre bratský život a formáciu; fr. Florentino Bolo, OP, sócius pre apoštolský život; fr. Pavel Syssoev, OP, sócius pre Európu I; fr. Thomas Brogl, OP, sócius pre Európu II; fr. Juan Luis Mediavilla García, OP, syndik rehole; fr. Aniedi Okure, OP, generálny promótor pre spravodlivosť a pokoj a stály delegát rehole pri OSN.
5. Oznamujeme, že magister rehole pozval na generálnu kapitolu fr. Benjamina Earla, OP, generálneho prokurátora rehole, ako experta na kánonické právo.
6. Oznamujeme, že fr. Timothy kardinál Radcliffe, OP, bývalý magister rehole, bol oslobodený od účasti na generálnej kapitule, s výnimkou dní 23. až 26. júla.
7. Oznamujeme, že 8. júla 2025 poslal magister rehole list pápežovi Levovi XIV., v ktorom ho informoval o konaní generálnej kapituly provinciálov v Krakove.

Vaša Svätosť,

my, Vaši bratia z Rehole kazateľov (dominikáni), budeme v dňoch 17. júla až 8. augusta 2025 v Krakove v Poľsku sláviť generálnu kapitulu provinciálov. Prosíme Vás o otcovské a bratské požehnanie a posolstvo pre účastníkov kapituly, ktorí budú rozlišovať a rozhodovať o tom, ako sa môžeme obnoviť v službe Bohu a Jeho ľudu v dnešnej dobe.

Svätý Otče, prosím o odpustenie za tento dlhý list. Myslel som si, že v mene rehole vám potrebujem predstaviť to, čo, ako dúfam, budeme robiť v nadchádzajúcich rokoch, aby sme pomáhali slúžiť poslaniu našej svätej matky Cirkvi.

Témou tejto kapituly je, ako sa viac venovať rôznym formám hlásania evanjelia týmto štyrom publikám:

I. Poslanie ad gentes, poslanie svätého Pavla medzi ľuďmi, ktorí ešte nepoznajú Ježiša: „**Našiel som aj oltár s nápisom: „Neznámemu bohu.“ Čo teda uctieвате, hoci to nepoznáte, to vám ja zvestujem**“ (Sk 17, 23).

Dnes si uvedomujeme, že miesto misie už nie je len to, ktoré je ďaleko od domova, ale aj to, ktoré je blízko domova! Keď niekedy opúšťame konvent, stretávame „mnohých mužov, ženy a deti, ktorí nepoznajú radosť z priateľstva s Ježišom“. Poslanie ad gentes nie je len misiami v určitých častiach sveta, ale vo všetkých častiach sveta! Vážime si našich bratov a sestry, ktorí sú na misiách ad gentes, kde sa Cirkev ešte len zakoreňuje. Rehoľa však musí byť úmyselne aktívna aj v oslovení hľadajúcich, tých, ktorí ešte nepočuli a neuverili v Krista. Niektoré oblasti, kde naši bratia už pôsobia, sú: prítomnosť a pastoračia na univerzitách, kázanie na digitálnom kontinente atď.

II. Poslanie prehlbovať vieru veriacich, „poslanie“ Lukáša pri písaní evanjelia adresovaného určitému „Teofilovi“, „priateľovi Božiemu“, ktorý symbolizuje každého veriaceho, ktorý sa otvára Bohu a túži poznať evanjelium: „**Preto som sa aj ja rozhodol, že ti to, vznešený Teofil, po dôkladnom preskúmaní všetkého od počiatku, verne rad-radom opíšem, aby si poznal spoľahlivosť učenia, do ktorého ťa zasvätili**“ (Lk 1, 1–4).

Starat' sa o stabilnú komunitu (napr. farnosť, univerzitu, školské pastoračné centrá atď.) znamená sprevádzať jej členov na ich ceste životom a vierou a je to osobitná forma „putovania“ alebo „synodality“, sprevádzania ľudí v prehlbovaní ich viery.

III. Poslanie stretávať sa a sprevádzať tých, ktorí sa vzdiaľujú od Cirkvi, tých, ktorí sú na tej istej „ceste“ ako dvaja učeníci, ktorí odchádzali z Jeruzalema, z spoločenstva viery, smerom do Emauz. „Ich oči boli zastreté, takže nepoznali Ježiša, ktorý kráčal s nimi“, ale neskôr ho spoznali v Písmach a pri lámaní chleba (Lk 24, 13–32).

Sekularizácia má veľa spoločného s ľuďmi, ktorí sa postupne vzdialili od praktizovania viery. Stratili schopnosť rozpoznať Ježiša v Slove a sviatostiach. Ako ich môžeme osloviť a pozvať, aby znovu uvideli Ježiša? Ako môžeme kráčať s nimi, rozprávať sa s nimi, sedieť s nimi za stolom, ako to urobil svätý Dominik s hostinským?

Dvaja učeníci, ktorí odchádzali z Jeruzalema, boli šokovaní ukrižovaním: „Ako môže Mesiáš za nás zomrieť?“, museli si sa spytovať. V našej dobe nemôžeme poprieť, že mnohí ľudia odchádzajú z Cirkvi, pretože ich pohoršili rôzne zneužitia (sexuálne, duchovné, psychické) spáchané ich duchovnými bratmi a sestrami. Čo robíme ako rehoľa, aby sme týchto ľudí pozvali späť do spoločenstva viery? Čo viac by sme mohli urobiť, aby naše kázanie (*verbis et exempli*) pomohlo týmto ľuďom rozpoznať Ježiša v jeho spasiteľskom slove a v lámaní chleba? Čo by sme mali urobiť, aby rany, ktoré pomohli Tomášovi rozpoznať vzkrieseného Pána – „môj Pán a môj Boh“ –, mohli uzdraviť rany zlomenej dôvery a rozbitých vzťahov?

IV. Osobitné poslanie k mládeži, ktorá sa nachádza v uvedených situáciách viery. Mnohí mladí ľudia, aj na miestach presiaknutých „kresťanskou kultúrou“, neopúšťajú Cirkev, lebo ani do nej nikdy „nevstúpili“, pretože ich rodičia sa rozhodli, že ich do kostola nebudú vodievat’!

Mnohí mladí ľudia majú dnes pravdepodobne podobnú otázku ako mladík, ktorý sa spýtal Ježiša: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?“ (Mt 19, 16). Mali by sme ich prijať a zapojiť do ich hľadania toho, čo je pravdivé a dobré. Veríme, že naši bratia v školách, univerzitných pastoračných centrách alebo v iných formách pastoraácie mládeže vo farnostiach a svätyniach majú podobné poslanie ako apoštol Ondrej. V nádhernom príbehu o rozmnožení chlebov a rýb (Jn 6, 5–15) Ježiš nasýtil tisíce ľudí vďaka chlapcovi, ktorý veľkodušne ponúkol Pánovi svoj chlieb a ryby, a Ondrejovi, ktorý múdro pochopil, že chlapec má čo ponúknuť. Bez chlapca by sa zázrak nestal a bez Ondreja by chlapcova obeta možno nedošla k Ježišovi. Chlapec nebol len hladný po jedle, bol hladný po tom, aby urobil niečo dobré pre druhých! Potrebujeme „Ondrejev“, ktorí budú sprevádzať mladých ľudí ochotných zdieľať svoje dary a talenty s Cirkvou! Musíme dať mladým ľuďom príležitosť pocítiť radosť, ktorú cítime, keď slúžime Božiemu ľudu.

Ako Vaša Svätosť vie, my dominikáni sa riadime aj Regulou svätého Augustína. Keď sa snažíme „byť jedným srdcom a jednou dušou na ceste k Bohu“ (et sit vobis cor unum et anima una in Deum), uist'ujeme Vás, že môžete počítať s nami ako so svojimi synodoi, spoločníkmi na ceste k hlbšej jednote s Bohom.

S najhlbšou úctou a rešpektom zostávam Váš oddaný syn v Kristovi

fr. Gerard Francisco Timoner III, OP
magister rehole

8. Oznamujeme, že 22. júla poslal Jeho Svätosť pápež Lev XIV. list magistrovi rehole pri príležitosti slávania generálnej kapituly.

*Otcovi Gerardovi Franciscovi Timonerovi III, OP
magistrovi Rehole kazateľov*

S potešením som sa dozvedel, že Reboľa kazateľov koná generálnu kapitolu provinciálov v Krakove v Poľsku od 17. júla do 8. augusta, a rád uist'ujem vás a všetkých účastníkov o svojej blízkosti v modlitbe.

Verím, že toto stretnutie v jubilejnom roku bude príležitosťou na obnovu, zakorenenú v nádeji, ktorá nikdy nesklame, a vo vedomí, že Pán vás povolal ako kazateľov, aby ste blásali Dobrú zvest' uprostred dnešných jedinečných výziev (porov. Rím 5, 5; Mt 10, 7). Téma, ktorú ste si zvolili, aby ste sa viac venovali rôznym formám kázania „štyrom publikám“ – tým, ktorí ešte nepoznajú Ježiša, veriacim kresťanom, tým, ktorí odpadli od Cirkvi, a mladým ľuďom v týchto situáciách – je mimoriadne aktuálna. Modlím sa, aby vám vaše úvahy umožnili pozorne načúvať Duchu Svätému, ktorý naďalej vedie Cirkev v plnosti pravdy (porov. Jn 16, 13).

Rovnako dúfam, že tento spoločný čas posilní vaše odhodlanie slúžiť Kristovmu telu formou evanjeliového života, ktorú si zvolil svätý Dominik. Nech vaše spoločné skúsenosti bratstva a modlitby posilnia putá spoločenstva, ktoré vás ako dominikánov spájajú, a inšpirujú vás k ešte plnšiemu prežívaniu vášho povolania ako kontemplatívnych kazateľov. Takto, verní charizme a spiritualite vášho zakladateľa, budete isto pokračovať v plnení svojho poslania v srdci Cirkvi.

Zverujem generálnu kapitolu príhovoru Panny Márie Ružencovej a zo srdca udeľujem všetkým členom rehole apoštolské požehnanie ako záruku múdrosti, radosti a pokoja v Pánovi.

Vo Vatikáne, 17. júla 2025

Pápež Lev XIV.

9. Oznamujeme, že magister rehole fr. Gerard Francisco Timoner III, OP po generálnej kapitule v Tultenangu v roku 2022 vykonal nasledujúce menovania:

Menovania na Kúrii

fr. Benjamin Earl, OP, za generálneho prokurátora rehole (07.11.22)
fr. Jean-Ariel Bauza Salinas, OP, za generálneho sekretára rehole (07.11.22)
fr. Pablo Carlos Sicouly, OP, za vikára magistra rehole (25.02.23)
fr. Juan Manuel Hernández Hernández, OP, za sócia magistra rehole pre bratský život a formáciu (03.09.23)
fr. Fernando Delgado Flórez, OP, za sócia magistra rehole pre Latinskú Ameriku a Karibik (03.09.23)
fr. Cristóbal de la Encarnación Torres Iglesias, OP, za generálneho promotora laických bratstiev (08.09.23)
fr. Jordan Turano, OP, za sócia magistra rehole pre provincie Spojených štátov amerických (17.10.23)
fr. Raúl Gómez Sánchez, OP, za generálneho sekretára rehole (08.11.23)
fr. Roger Gäise N'Ganzi, OP, za sócia magistra rehole pre Afriku (21.11.23)
fr. Pavel Syssoev, OP, za sócia magistra rehole pre provincie Európy I (08.09.24)
fr. Thomas Brogl, OP, za sócia magistra rehole pre provincie Európy II (08.09.24)
fr. Raúl Gómez Sánchez, OP, za generálneho promotora kňazských bratstiev (24.06.25)

Ďalšie menovania

fr. Florentino Bolo, OP, fr. Franklin Buitrago, OP, fr. Didier Caenepeel, OP, fr. Benjamin Earl, OP, fr. Wenifredo Padilla, OP, za členov Revíznej komisie procesných noriem generálnej kapituly (19.09.22)
fr. Gabriel Samba, OP za vikára Provincie sv. Karola Lwangu v Rovníkovej Afrike (21.09.22) do prvej provinčnej kapituly provincie (september 2023)
Madelen Jaimes Hurtado, za členku Medzinárodnej komisie pre spravodlivosť a mier (28.11.22)
Sébastien Milazzo, za predsedu Rady dominikánskych laikov v Európe (07.11.22)
Sestra Merete Ruud-Christensen, za delegátku rehoľných sestier v Medzinárodnej rade dominikánskej rodiny (20.12.22)
Sestra Mary Catherine of Jesus Perry, sestra Mary Augustine Cruz, sestra María Belén Marín López, za členky Medzinárodnej rady *Spem Miram Nuns* (20.12.22)
fr. Loïc-Marie Le Bot, OP, fr. Gregory Pearson, OP, fr. Piotr Skonieczny, OP, fr. Nicolas Tixier, OP, fr. Emiliano Vanoli, OP, za členov Komisie pre LCO, v súlade s ACG 2022 Tultenango 366 (10.01.23)

fr. Juan Luis Mediavilla, OP, fr. Juan Ubaldo López Salamanca, OP, fr. Johannes Shäffler, OP, fr. Richard Ounsworth, OP, fr. Luis Enrique Ramírez Camacho, OP a sr. María da Silva, OP, za členov Ekonomickej rady rehole (07.03.23)

fr. Angelik Kitsula, OP a fr. Privatus Jamhuri Sullusi, OP, za členov Mimoriadnej ekonomickej rady rehole (07.03.23)

Sr. Theophilus Atmadi, z dominikánskych laikov v Ázii, za členku Medzinárodnej rady dominikánskych laikov (18.02.23)

fr. Anthony Walsh, OP, fr. Pablo Condrac, OP, fr. Stephen Maria Lopez, OP, fr. Richard Ounsworth, OP a fr. Juan Ubaldo López Salamanca, OP, za členov Medzinárodnej rady *Spem Miram* (18.03.23)

fr. Carlyle Fortune, OP, za vikára magistra rehole pre administratívne a ekonomické záležitosti vo Viceprovincii Južná Afrika.

Marice Belle Baldó Liscano za členku Medzinárodnej rady pre spravodlivosť a mier (10.08.23)

Cristina Expósito de Vicente a Humberto de Jesús Rico Camacho za členov Medzinárodnej rady Dominikánskeho mládežníckeho hnutia (IDYM) (14.08.23)

fr. Olivier Poquillon, OP, za riaditeľa Biblickej školy v Jeruzaleme (15.08.23)

fr. Pablo Javier Coronello, OP, za promotóra pre počiatočnú a trvalú formáciu v Latinskej Amerike a Karibiku (CIDALC) (02.04.24)

Wilson Domingos Amado, za člena Medzinárodnej rady Dominikánskeho mládežníckeho hnutia (IDYM) (15.08.24)

fr. Daniel Stadtherr, OP a fr. Adam Sulikowski, OP, za členov Ekonomickej rady rehole (19.09.24)

Wilson Domingo Amado, z Dominikánskeho mládežníckeho hnutia, za člena Komisie pre spravodlivosť a mier rehole (09.11.24)

fr. Georges Alahou, OP, fr. Cecilio Vladimir Magboo, OP, fr. Jordan Schmidt, OP, fr. Serge-Thomas Bonino, OP, fr. Martin Staszak, OP, fr. Nicanor Austriaco, OP, za členov Stálej komisie pre podporu štúdia v reholi (15.01.25)

fr. Osvaldo Robles, OP, za promotóra pre trvalú formáciu v Latinskej Amerike a Karibiku (CIDALC) (25.02.25)

fr. Manuel Aristides Gonzales, OP, za promotóra pre intelektuálny život v Latinskej Amerike a Karibiku (CIDALC) (25.02.25) a za člena Stálej komisie pre podporu štúdia v reholi (10.03.25)

fr. Juan David Montes Flórez, OP, za promotóra pre spravodlivosť a mier v Latinskej Amerike a Karibiku (CIDALC) (25.02.25)

fr. Robert Gay, OP, za vikára magistra rehole pre Provinciu sv. Dominika v Taliansku (27.05.25)

fr. Pavel Syssoev, OP, za vikára magistra rehole pre Konvent sv. Štefana v Jeruzaleme (28.05.25)

fr. Ivan Attard, OP, za promotóra pre spravodlivosť a mier pre Európu (IEOP) (09.06.25)

fr. Thomas Joseph White, OP, za rektora Pápežskej univerzity sv. Tomáša Akvinského v Ríme (PUST) (20.06.25)

10. Oznamujeme, že fr. Gilles Hervé Masson, OP bol menovaný za rehoľného asistenta Federácie sv. Kataríny Sienskej (15.04.25)

11. Oznamujeme, že 23. júna 2025 zomrel fr. Orlando Rueda Acevedo, OP, prior a rektor Convitto Internazionale di Roma, na následky srdcového infarktu. Magister rehole slávil za jeho dušu pohrebnú omšu v konventnom kostole sv. Dominika a Sixta v Ríme.

Menovania vykonané pápežom/Svätou stolicou

12. Oznamujeme, že fr. Juan Carlos González Del Cerro, OP bol menovaný za rehoľného asistenta Federácie dominikánskych kláštorov „Madre de Dios” (20.10.22).

13. Oznamujeme, že fr. Wojciech Giertych, OP bol potvrdený ako teológ Pápežského domu až do dovŕšenia veku 75 rokov (16.05.23).

14. Oznamujeme, že fr. Giuseppe Marco Salvati, OP bol menovaný za preláta sekretára Pápežskej teologickej akadémie (26.09.23).

15. Oznamujeme, že fr. Rómulo Vásquez Gaviria, OP bol menovaný za rehoľného asistenta Federácie dominikánskych kláštorov „Nuestra Señora del Rosario” v Peru (27.03.24)

16. Oznamujeme, že od generálnej kapituly v Tultenangu v roku 2022 boli vysvätení za biskupov nasledujúci bratia: fr. Juan Carlos Huaygua Oropeza, OP, biskup v Coroico, Bolívia (31.01.23); fr. Steven John Maekawa, OP, biskup vo Fairbanks, Aljaška, USA (12.10.23); fr. Napoleon B. Sipalay, OP, biskup v Alaminos, Filipíny (18.03.24); fr. Xavier Gómez García, OP, biskup v Sant Feliu de Llobregat, Španielsko (30.11.24); fr. Emmanuel Ntakarutimana, OP, biskup v Buzanza, Burundi (05.04.25)

17. Oznamujeme, že fr. Jean-Paul Vesco, OP, biskup v Oráne, Alžírsko, a fr. Timothy Radcliffe, OP, bývalý magister rehole, boli menovaní za kardinálov na konzistóriu, ktoré sa konalo 7. decembra 2024.

Magistri svätej teológie

18. Oznamujeme, že od generálnej kapituly v Tultenangu v roku 2022 povýšil magister rehole na titul magistra posvätnéj teológie bratov: fr. Vito Tomás

Gómez García, OP, z Provincie Hispania (21.11.22); fr. Michał Paluch, OP, z Poľskej provincie (21.11.22); fr. Manuel Ángel Martínez Juan, OP, z Provincie Hispania (23.02.23); fr. Anthony Akinwale, OP, z Provincie Nigéria a Ghana (23.02.23); fr. Alfonso Esponera, OP, z Provincie Hispania (25.05.23); fr. Vicente Botella Cubells, OP, z Provincie Hispania (25.05.23); fr. Jean-Michel Poffet, OP, z aktuálneho vikariátu Švajčiarska (15.09.23); fr. Basil Cole, OP, z Provincie sv. Jozefa, USA (17.10.23); fr. Thomas Joseph White, OP, z Provincie sv. Jozefa, USA (17.10.23); fr. Gerardo Cioffari, OP, z Provincie sv. Tomáša Akvinského v Taliansku (25.02.24); fr. Jorge Alejandro Scampini, OP, z Provincie sv. Augustína v Argentíne a Čile (22.11.24)

Zriadenie a zrušenie provincií

19. Oznamujeme, že 7. novembra 2022, na sviatok Všetkých svätých, magister rehole promulgoval dekrét o kánonickom zriadení Provincie sv. Karola Lwangu v Rovníkovej Afrike, bývalého vikariátu Francúzskej provincie. Všetky konventy a domy bývalého vikariátu boli začlenené do novej provincie.

20. Oznamujeme, že 27. januára 2024 magister rehole promulgoval dekrét o zjednotení Provincie Teutonia a Provincie sv. Alberta Veľkého v južnom Nemecku a Rakúsku do jedinej Provincie sv. Alberta Veľkého v Nemecku a Rakúsku.

21. Oznamujeme, že 3. februára 2024 magister rehole promulgoval dekrét o zrušení Švajčiarskej provincie a zveril poslanie rehole na tomto území Francúzskej provincii. Všetky konventy a domy bývalej Švajčiarskej provincie boli preto začlenené do Francúzskej provincie.

Listy

22. Oznamujeme, že 14. septembra 2022 poslal magister rehole list všetkým provinciálom a regentom štúdií, ako aj všetkým bratom zodpovedným za akademické inštitúcie rehole a všeobecne všetkým bratom, v ktorom pripomenul potrebu zdieľať s archívom rehole riadnu kópiu diel publikovaných bratmi.

23. Oznamujeme, že 30. novembra 2022, na sviatok svätého apoštola Ondreja, magister rehole uverejnil nové nariadenie o relikviách svätých a blahoslavených rehole, ktoré sa týka ich získavania a distribúcie.

24. Oznamujeme, že 25. januára 2023, na sviatok Obrátenia svätého Pavla, magister rehole adresoval celej dominikánskej rodine list o dvojitom jubileu svätého Tomáša Akvinského, učiteľa Cirkvi, v ktorom pripomenul 700. výročie jeho svätorečenia a 750. výročie jeho smrti. Spolu s listom magister zdieľal aj

reskript Svätej Stolice, ktorým boli udelené úplné odpustky podľa podmienok vyhlásených Cirkvou.

25. Oznamujeme, že 25. februára 2023 magister rehole adresoval list celej dominikánskej rodine, v ktorom vyzval a podporil spoločnú spoluprácu v rámci Medzinárodného zhromaždenia Dominikánskeho mládežníckeho hnutia (IDYM) v Lisabone v Portugalsku, ktoré sa malo konať od 6. do 9. augusta toho istého roku.

26. Oznamujeme, že 1. septembra 2023 adresoval magister rehole celej dominikánskej rodine list o Dominikánskom mesiaci za mier v Amazónii.

27. Oznamujeme, že 8. septembra 2023 adresoval magister rehole list Medzinárodnej komisii pre spravodlivosť a mier, v ktorom vyzval na informovanie celej rehole o existujúcich programoch a projektoch v oblasti spravodlivosti a mieru, ktoré realizuje dominikánska rodina v rôznych častiach sveta.

28. Oznamujeme, že 2. mája 2024 magister rehole adresoval list Dominikánskemu mládežníckemu hnutiu (IDYM) pri príležitosti zverejnenia aktov XIV. medzinárodného zhromaždenia IDYM v Lisabone – 2023.

29. Oznamujeme, že 13. júna 2024 adresoval magister rehole pozdravný list promátorom pre povolania pri príležitosti I. medzinárodného stretnutia promátorov pre povolania v Ríme.

30. Oznamujeme, že 1. septembra 2024 adresoval magister rehole všetkým členom dominikánskej rodiny list o Dominikánskom mesiaci za mier na Haiti.

31. Oznamujeme, že 8. septembra 2024, na sviatok Narodenia Panny Márie, magister rehole zaslal všetkým provinciálom v Európe a Kanade list, v ktorom oznámil menovanie nových sócirov pre Európu a príslušné rozdelenie provincií pod ich zodpovednosť.

32. Oznamujeme, že 17. septembra 2024 adresoval magister rehole list celej dominikánskej rodine a osobitne členom ružencových bratstiev pri príležitosti sviatku Panny Márie Ružencovej a pozval ich k modlitbe ruženca ako príprave na Jubileum nádeje v roku 2025.

33. Oznamujeme, že 8. októbra 2024 adresoval magister rehole celej reholi list *Eucharistia, zdroj a paradigma synodality* pri príležitosti druhého zasadnutia XVI. riadneho synodálneho zhromaždenia biskupov.

34. Oznamujeme, že 23. októbra 2024 adresoval magister rehole všetkým provinciálom a viceprovinciálom a všetkým bratom rehole list o modlitbe za povolania, spolu s ktorým vyhlásil modlitbu za povolania do Rehole kazateľov.

35. Oznamujeme, že 7. novembra 2024, na sviatok Všetkých svätých Rehole kazateľov, magister rehole spolu so svojím sóciom pre bratský život a formáciu adresoval list všetkým provinciálom a viceprovinciálom o zriadení a práci Komisie pre zneužívanie v reholi (ACG 2022 Tultenango 218).

36. Oznamujeme, že 21. novembra 2024, na sviatok Predstavenia Panny Márie, magister rehole adresoval list všetkým členom dominikánskej rodiny pri príležitosti oznámenia pápeža Františka o svätorečení Pier Giorgia Frassatiho, člena dominikánskych laikov.

37. Oznamujeme, že 21. mája 2025 magister rehole zaslal list všetkým provinciám a viceprovinciám rehole s výzvou na podporu misie v peruánskej Amazónii.

38. Oznamujeme, že 24. mája 2025, na sviatok presunu nášho otca svätého Dominika, predstavený rehole adresoval celej dominikánskej rodine list s názvom *The Publics of the Preaching of the Gospel (Verejnosť a blásanie evanjelia)*.

Kánonické vizitácie

39. Oznamujeme, že v priebehu roka 2022 magister rehole vykonal kánonickú vizitáciu Viceprovincie Ekvádor (24.–30. septembra 2022); Provincie Najsvätejšieho Mena Ježiš (1.–14. októbra 2022); Vietnamského vikariátu v Kanade (15.–19. októbra 2022); Kanadskej provincie (19.–30. októbra 2022); Provincie sv. Alberta Veľkého v USA (2.–12. decembra 2022).

40. Oznamujeme, že v priebehu roka 2023 magister rehole vykonal kánonickú vizitáciu Indickej provincie (17. január – 4. február 2023); Toulouskej provincie (20. marec – 2. apríl 2023); vikariátu Francúzskej provincie v pobaltských krajinách a vikariátu na Ukrajine Poľskej provincie (22. apríl – 7. máj 2023); Chorvátskej provincie (28. máj – 7. jún 2023); vikariátu Ružencovej provincie v Japonsku (19.–29. jún 2023); vikariátu Provincie sv. Jozefa vo východnej Afrike (16.–23. júl 2023); Viceprovincie Sv. Pia V. v Kongu (25. júl – 4. august 2023); Angolského vikariátu Portugalskej provincie (24.–31. august 2023); Portugalskej provincie (19.–23. september 2023); Poľskej provincie (24. september – 14. október 2023); Kolumbijskej provincie Sv. Ľudovíta Betrandu (18. október – 4. november 2023); Viceprovincie Bolívia (27. november – 3. december 2023); Provincie sv. Jakuba v Mexiku (4.–19. december 2023); konventov Francúzskej provincie v Iraku – Bagdad a Erbil [Ankawa] (24. december 2023 – 3. január 2024).

41. Oznamujeme, že v priebehu roka 2024 vykonal magister rehole kánonickú vizitáciu Viceprovincie Kráľovnej Číny, Taiwan (13.–21. január 2024); Francúzskej provincie (8.–25. marec 2024); Provincie Nanebovzatia Panny

Márie v Austrálii, na Novom Zélande, v Papue-Novej Guinei a na Šalamúnových ostrovoch (7.–18. apríl 2024); Ružencovej provincie na území Singapuru (18.–19. apríl 2024); vikariátu Ružencovej provincie vo Venezuele (23.–29. apríl 2024); Provincie sv. Augustína v Argentíne a Čile a vikariátu Fray Antonio de Montesinos v Uruguaji a Paraguaji (3.–21. jún 2024); Provincie sv. Jána Krstiteľa v Peru (22.–26. jún; 16.–31. august 2024); Provincie sv. Vincenta Ferrerského v Strednej Amerike (27. jún – 18. júl 2024); Provincie Hispania (18. september – 2. október 2024); vikariátu Ružencovej provincie v Španielsku (5. – 7. október 2024); Anglickej provincie (8.–20. október 2024); Provincie sv. Martina de Porres v USA (22. október – 6. november 2024); Provincie sv. Tomáša Akvinského v Belgicku a Holandsku (30. november – 10. december 2024); Viceprovincie „Filius Mariae” v Pakistane (17.–22. december 2024); Ružencovej provincie v Mjanmarsku, Makau, Hongkongu a Východnom Timore (18. december – 8. január 2025).

42. Oznamujeme, že v prvej polovici roka 2025 vykonal magister rehole kánonickú vizitáciu Provincie sv. Tomáša Akvinského v Taliansku (15.–29. január 2025); Provincie sv. Dominika v Taliansku (1. február – 28. jún 2025); Rímskej provincie sv. Kataríny Sienskej (8.–15. marec 2025); Vietnamskej provincie (Laos, Thajsko) (30. marec – 16. apríl 2025); na území Trinidadu a Tobaga (Írska provincia), Grenady a Jamajky (Anglická provincia) (26. apríl – 1. máj 2025); Vikariátu Pedro de Córdoba (Hispania) na Kube a v Dominikánskej republike (1.–5. máj 2025); Provincie sv. Jozefa v USA (27. máj – 18. jún 2025); a Provincie sv. Pia V. na Malte (30. jún – 7. júl 2025).

Bratské návštevy a účasť na iných podujatiach

43. Oznamujeme, že počas uplynulých troch rokov magister rehole uskutočnil bratské návštevy a zúčastnil sa rôznych medzinárodných stretnutí a podujatí, a to:

Provinčné zhromaždenie Provincie sv. Alberta v Chicagu, Illinois; bratská návšteva komunity v San José v Kalifornii (12.–23. august 2022); Sufragium za zosnulých dominikánskej rodiny na cintoríne Verano v Ríme (19. november 2022); generálne zhromaždenie generálnych predstavených v Ríme (23.–26. november 2022).

Viceprovinciálne zhromaždenie Viceprovincie Južná Afrika (5.–10. február 2023); Workshop pre nových provinciálov v Ríme (7.–16. marec 2023); bratská návšteva Konventu Santa Maria *delle Grazie* v Miláne (19.–20. apríl 2023); bratská návšteva IDEO (Dominikánsky inštitút orientálnych štúdií) (8.–11. jún 2023); Spoločný študijný program pre bratov z Ázie a Tichomorja v Biên-Hòa a Đà Lạt, Vietnam (1.–4. júl 2023); generálne zhromaždenie Dominikánskeho

mládežníckeho hnutia (IDYM) pri príležitosti 30. výročia založenia hnutia v Lisabone, Portugalsko (5.–9. august 2023).

Kurz formátorov pre Áziu a Tichomorie na Filipínach (4.–12. január 2024); bratská návšteva Filipínskej provincie (22.–25. január 2024); eucharistia v Kostole sv. Andreja v Kolíne nad Rýnom – Nemecko, pri príležitosti zriadenia novej Provincie sv. Alberta Veľkého v Nemecku a Rakúsku (26.–28. január 2024); návšteva vo Fribourgu vo Švajčiarsku pri príležitosti vyhlásenia dekrétu o zrušení Švajčiarskej provincie a zriadenia nového Švajčiarskeho vikariátu, patriaceho pod Francúzsku provinciu (2.–4. február 2024); bratská návšteva a slávenie eucharistie v Kostole Najsv. Spasiteľa v Dubline – Írsko, pri príležitosti osláv 800 rokov prítomnosti rehole v tejto krajine (9.–11. február 2024); koncelebrácia omše na počesť svätého Tomáša Akvinského v rámci jubilea sv. Tomáša v opátstve *Fossanova*, Taliansko (7. marec 2024); stretnutie s členmi IEOP v Miláne, Taliansko (2.–4. apríl 2024); generálne zhromaždenie generálnych predstavených (21.–24. máj 2024); konferencia a homília na Medzinárodnom zhromaždení novicov z Európy v Caleruega, Španielsko (23.–25. máj 2024); bratská návšteva konventov v New Yorku, USA, a stretnutie s bratmi, ktorí pracujú v univerzitných pastoračných centrách v USA (26. máj – 2. jún 2024); oslava 150. výročia Kostola sv. Dominika v Kalifornii, USA (2. august 2024); eucharistická slávnosť pri príležitosti 150. výročia sviatku korunovácie Madony dell'Arco (6.–7. septembra 2024).

Zhromaždenie dominikánskych kánovníkov na Filipínach (22. apríl 2025); Zhromaždenie Únie generálnych predstavených (USG) (21.–23. máj 2025) a Medzinárodné stretnutie novicov z Európy (29. máj – 4. jún 2025).

Vyhlásenie dekrétov o svätorečení

44. Oznamujeme, že 13. júna 2025, počas verejného riadneho konzistória, ktoré zvolal pápež Lev XIV., bol slávnostne promulgovaný dekrét o kanonizácii blahoslaveného Piera Giorgia Frassatiho, člena Tretieho rádu dominikánskej rehole, súčasných dominikánskych laikov, pričom dátum liturgickej slávnosti bol stanovený na 7. septembra 2025.

45. Oznamujeme, že 18. júla prijal magister rehole fr. Gerard Francisco Timoner III, OP Grzegorza kard. Ryśa, arcibiskupa Łódź (Poľsko), ktorý sa prihovril kapitulárom a pozvaným hosťom o novej evanjelizácii. Kard. Ryś slávil svätú omšu s kapitulármi a v ten istý deň kázal.

46. Oznamujeme, že fr. Loïc-Marie Le Bot, OP, fr. Ricardo Guardado Flores, OP a fr. Angelik Kitsula, OP preskúmali svedecké listiny vokálov v popoludňajších hodinách 18. júla.

47. Oznamujeme, že generálna kapitula bola otvorená v sobotu 19. júla slávnostnou svätou omšou k Duchu Svätému, ktorú koncebrovali všetci kapitulári a predsedal jej fr. Łukasz Wiśniewski, OP. Vo svojej homílii fr. Łukasz niekoľkokrát pripomenul úvodné slová dvoch najstarších dominikánskych dokumentov uchovávaných v archíve konventu v Krakove „Cum qui recipit prophetam” (porov. Mt 10, 41) a zveril účastníkov Duchu Svätému, aby ich viedol k vnútornej slobode, k službe pravde a k veľkorysému nasadeniu sa v poslaní, kamkoľvek ich Boh pošle.

48. Oznamujeme, že 18. júla magister rehole v súlade s LCO 417 § I, 2 menoval fr. Oliviera Catela, OP a fr. Piotra Skibińskiego, OP za aktuarov generálnej kapituly.

49. Oznamujeme, že 18. júla, po vypočutí názorov kapitulárov podľa LCO 417 § I, 3, vymenoval magister rehole za recenzentov textu Aktov generálnej kapituly fr. Franklina Buitrago Rojasa, OP, fr. Christophera Fadoka, OP a fr. Damiána Mačuru, OP.

50. Oznamujeme, že po vypočutí kapitulárov, v súlade s LCO 417 § I, 4, potvrdil magister rehole predtým pripravené rozdelenie členov a predsedov siedmich komisií:

Komisia I: Missio ad gentes – k tým, ktorí ešte nepoznajú Ježiša

Predseda: Didier Croonenberghs, OP (27)

Luca Refatti, OP (04)

Lukáš Jan Fošum, OP (12)

Rubén Martínez Ortega, OP (25)

Tomáš Akvinský Nguyễn Trùng Tam, OP (40)

Roberto Merced, OP (42)

Modestus Jideofor Ngwu, OP (45)

Pascal Paulus, OP (43)

Aniedi Okure, OP (45, promótor pre spravodlivosť a mier)

P. Serge Maucq (diecéza Malines-Brussels) (host)

Komisia II: Poslanie prehľbovať vieru veriacich

Predseda: Bertrand Claude Akpagbe, OP (84)

Olivier de Saint Martin, OP (02)

Francesco Maria Ricci, OP (06)

Tomislav Kraljević, OP (13)

Vincent Mary Micallef, OP (30)

Peter Mendonsa, OP (46)

Gabriel Samba, OP (86)

Augustin Wiliwoli, OP (47)

Fabian Stanisław, OP (10, host')

Jacek Zejma (host')

Komisia III: Poslanie k tým, ktorí odišli z Cirkvi, alebo k tým, ktorí sú na jej okraji

Predseda: André Luís Tavares, OP (37)

Bruno Cadore, OP (03)

Nicolas Tixier, OP (03)

Christopher Paul Fadok, OP (32)

Damián Mačura, OP (83)

Angelik Petro Kitsula, OP (49)

Sr. Stanisława Pelechata, OP (host')

Agnieszka Kuryś (host')

Thomas Gabriel Brogl, OP (08, sócius pre Európu II)

Komisia IV: Poslanie k mladým ľudom

Predseda: Yinmy Caballero Suárez, OP (85)

Antonio Cocolicchio, OP (05)

José Manuel Correia Fernandes, OP (15)

Rómulo Vásquez Gavidia, OP (20)

Leoncio Vallejo Benítez, OP (01.1)

Florentino A. Bolo Jr., OP (41, sócius magistra rehole pre apoštolský život)

Cristina Expósito (host')

Sr. Gracja Agata Basiaga, OP (host')

Komisia V: Bratský život, formácia a intelektuálny život

Predseda: Nicholas Paul Crowe, OP (09)

Jesús Antonio Díaz Sariago, OP (01)

John Martin Harris, OP (18)

Luís Javier Rubio Guerrero, OP (19)

Franklin Buitrago Rojas, OP (21)

Filemon I. dela Cruz Jr., OP (41)

Luke Kipkoech Arap Bett, OP (29,1)

Olivier Poquillon, OP (03)

Juan Manuel Hernández Hernández, OP (19, sócius magistra rehole pre bratský život a formáciu)

Pablo Carlos Sicouly, OP (24, sócius magistra rehole pre intelektuálny život)

Komisia VI: Riadenie a ekonomika

Predseda: Łukasz Wiśniewski, OP (10)

Daniel Stadtherr, OP (08)

Juan José Baldini, OP (24)

Ricardo Guardado, OP (44)

Armando Alonso Villalta Salazar, OP (23)
Clement Mweni, OP (48)
Jarosław Krawiec, OP (10,1)
José Sebastião Paulo, OP (15.1)
Juan Luis Mediavilla García, OP (01, syndik rehole)

Komisia VII: LCO

Predseda: Louis Stephen Morrone, OP (35)
Allen Bernard Moran, OP (29)
Yves Bériault, OP (31)
Dominic Murphy, OP (36)
Loïc-Marie Le Bot, OP (02)
Benjamin Earl, OP (09, generálny prokurátor, peritus in iure canonico)
Pavel Syssoev, OP (02, sócius magistra rehole pre Európu II)

51. Oznamujeme, že generálna kapitula 18. júla schválila moderátorov plenárnych zasadnutí: fr. Vincent Dávila, OP z Provincie sv. Alberta Veľkého, USA; fr. José Rafael Reyes González, OP z Provincie Hispania; a fr. Jacques-Benoît Rauscher, OP z Francúzskej provincie, ktorých predtým navrhol magister rehole.

52. Oznamujeme, že 19. júla kapitula schválila všeobecné procedurálne normy, ktoré boli riadne navrhnuté bratom kapitulárom.

53. Oznamujeme, že 19. júla predložil magister rehole fr. Gerard Francisco Timoner III, OP kapitulárom svoju *Relatio de Statu Ordinis*. Dokument (porov. Príloha 1), podpísaný v Ríme 8. marca 2025, bol predtým zaslaný kapitulárom. Po prezentácii sa konali stretnutia v jazykových skupinách a v kapitulnej sále sa uskutočnila diskusia s magistrom rehole.

54. Oznamujeme, že sóciovia magistra rehole, generálny prokurátor a ďalší oficiáli rehole predložili svoje správy, ktoré boli sprístupnené členom kapituly. Dňa 19. júla predložil Juan Luis Mediavilla García, OP, syndik rehole, správu o finančnom stave rehole.

55. Oznamujeme, že 20. júla po nedeľnej svätej omši sa konalo spoločenské stretnutie s členmi dominikánskej rodiny v Poľsku.

56. Oznamujeme, že 21., 22. a 23. júla kapitulári rozdelení do siedmich jazykových skupín diskutovali o rôznych rozmeroch poslania rehole (tých, ktorí ešte nepoznajú Ježiša; o prehĺbení viery veriacich; tých, ktorí odišli z Cirkvi alebo sú na jej okraji; a o mladých ľudoch), o bratskom živote, formácii a intelektuálnom živote, ako aj o riadení a ekonomike.

57. Oznamujeme, že 22. júla magister rehole navrhol a riadiaci výbor schválil zloženie komisie pre prológ. Komisiu tvorili nasledujúci bratia, po jednom z každej zo siedmich komisií:

Predsa: Jesús Antonio Díaz Sariago, OP (01)

Thomas Aquinas Nguyễn Trùng Tam, OP (40)

Gabriel Samba, OP (86)

Nicolas Tixier, OP (03)

Rómulo Vásquez Gavidia, OP (20)

José Sebastião Paulo, OP (15.1)

Yves Bériault, OP (31)

58. Oznamujeme, že počas generálnej kapituly sa uskutočnilo niekoľko bratských stretnutí: fr. Vivian Boland, OP (21. júl; „Povolanie brata spolupracovníka v reholi a v Cirkvi“; pozri ACG 2019 Biên Hoà 194); fr. Thomas Joseph White, OP (23. júla; Pápežská univerzita sv. Tomáša, *Angelicum*); fr. Olivier Poquillon, OP, a fr. Olivier Catel, OP (25. júla; *École biblique et archéologique française de Jérusalem*); fr. Adriano Oliva, OP a fr. Marc Millais, OP (28. júla; *Komisia Leonina*); fr. Didier Croonenberghs, OP (28. júl; KU Leuven a Université catholique de Louvain); fr. Bernhard Blankenhorn, OP (29. júl; Inštitút dominikánskych štúdií na Univerzite vo Fribourgu); prof. Clarita D. Carillo, fr. Georges Alahou, OP a fr. Brice Bini, OP (30. júl; Dominican LAMP); sr. Marie Monnet, OP (1. august; Domuni Universitas); fr. Pablo Carlos Sicouly, OP, fr. Juan Manuel Hernández Hernández, OP a fr. Florentino A. Bolo Jr., OP (4. august; hodnotenie spolupráce, pozri ACG 2022 Tultenango 168); fr. Éric Salobir, OP (5. august; OPTIC).

59. Oznamujeme, že fr. Timothy kard. Radcliffe, OP sa zúčastnil kapituly v dňoch 22.–27. júla. Dňa 24. júla predniesol príhovor na kapitule a nasledujúci deň kázal počas svätej omše.

60. Oznamujeme, že 25. júla fr. Mykola Petro Luchok, OP, biskup Mukačeva na Ukrajine, predsedal modlitbe za mier. Dňa 1. augusta kapitula prijala skupinu z Ukrajiny, ktorá sa podelila o svoje skúsenosti zo života vo vojnovej zóne.

61. Oznamujeme, že 25. júla poslal fr. Carlos Alfonso Azpiroz Costa, OP, arcibiskup Bahía Blanca, list všetkým účastníkom generálnej kapituly provinciálov.

62. Oznamujeme, že 6. augusta arcibiskup Marek Jędraszewski z Krakova predsedal večerám na sviatok Premenenia Pána a v homílii sa prihovril kapitulárom.

63. Oznamujeme, že generálna kapitula v Krakove ukončila svoju prácu 8. augusta, na slávnosť svätého Dominika, slávnostnou svätou omšou, ktorú koncelebroval magister rehole fr. Gerard Francisco Timoner III, OP, v bazilike Najsvätejšej Trojice v Krakove. Svätú omšu celebroidal a homíliu predniesol fr. Gerard Francisco Timoner III, OP, magister rehole. Fr. Gerard zdôraznil, že svätosť sv. Dominika spočívala v úplnej orientácii a „oddanosti“ svojho života Kristovi. Dominikánske kázanie prostredníctvom svedectva bratského života uprostred rozdeleného ľudstva stelesňuje skutočnú „odvahu nemožného“ – svedčí o tom, že s pevnou vierou a nádejou sa aj nemožné stáva možným skrze Božiu milosť. Počas eucharistie zložilo päť novicov z Poľskej provincie svoju prvú profesiu do rúk magistra rehole.

KAPITOLA II

PROLÓG

„VADE ET PRAEDICA!“

KAPITOLA PRE DOMINIKÁNSKE POSLANIE

„Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ (Jn 20, 21)

64. Generálna kapitula rehole sa konala v Krakove v mesiacoch júl a august 2025. Kým sme boli zhromaždení v Poľsku, svetové dianie pokračovalo pred našimi očami a Cirkve s nadšením oslavovala jubileum. Nestačí len povedať, že tento konvent v Krakove je dôležitý pre históriu našej rehole. On je totiž spolu s kláštorami vo Viedni a Dubrovniku jedným z troch miest, kde sú dominikáni prítomní nepretržite od založenia rehole. Oslava tejto kapituly na brehu Visly nás preto pozvala, aby sme spojili našu dlhú osemstoročnú históriu – čerpajúc z toho, čo nás môže naučiť o svojich krásach a chybách – s našou súčasnosťou a jej mnohými výzvami v snahe byť pozorní na znamenia doby (bez nároku na vymenovanie všetkého a v celej pestrosti: smrtiace konflikty a neistota ohľadom politickej stability sveta, environmentálna kríza, otázky súvisiace s nárastom umelej inteligencie, rastúca náboženská ľahostajnosť v niektorých regiónoch...).

65. Dlhá história nie je jedinou zvláštnosťou konventu v Krakove. Ten je tiež známy tým, že sa v ňom nachádza hrob svätého Hyacinta, významnej osobnosti rehole a veľkého kazateľa. Hyacint bol jedným z bratov prvej generácie rehole. Dominikánsky habit prijal v Ríme z rúk samotného svätého Dominika a venoval sa veľmi intenzívnej misijnej činnosti. Len pár metrov od jeho hrobu sa generálna kapitula o osem storočí neskôr rozhodla venovať pozornosť práve tomuto poslaniu a urobiť ho stredobodom svojej pozornosti.

A. Obetovať život za poslanie

66. „*Dať život za poslanie*“ bol názov listu, ktorý v roku 1994 adresoval brat Timothy Radcliffe celej reholi. Dať život za poslanie je samozrejme cieľom celej rehole a dominikánskej rodiny spolu s ňou, vo všetkých jej vetvách: bratov, mníchov, členov dominikánskych bratstiev laikov alebo kňazov, apoštolských sestier, členov sekulárnych inštitútov alebo dominikánskej mládeže. Dá sa povedať, že táto téma nie je nová a že od svojho vzniku je celá rehoľa animovaná touto starosťou, ktorá odzrkadľuje výkrik svätého Dominika, ktorý sa dostal až k nám: „Čo sa stane s hriešnikmi?“ Keď kapitula hovorila o poslaní, mala na mysli predovšetkým to, že pole pôsobnosti poslanca nie je nikdy nasýtené tými, ktorí by v nej mohli pracovať. Žatva je skutočne veľká

a robotníkov málo (Lk 10, 2). Čas žatvy, na ktorý sme boli zvyknutí, však ešte nenastal, na rozdiel od času siatia, ktorý je vždy aktuálny a je časom nádeje.

67. Existuje mnoho spôsobov, ako hovoriť o poslaní, a počas ôsmich storočí svojej histórie sa nad ňou rehoľa sama zamýšľala. Generálna kapitula v Bièn Hoà napríklad zdôrazňovala synergiu života a poslanca, ktorá je základom nášho dominikánskeho života a kázania. Bez zanedbávania tohto základného aspektu nášho života sme sa tentoraz chceli pozrieť na publikum poslanca. Inými slovami, na nesmierne množstvo ľudí, ktorí tvoria svet, v ktorom dnes žijeme. Naša nádej, ktorú tu chceme potvrdiť, je, že nezostanú len našim publikom, ale skutočne sa stanú partnermi v našom poslaní. Termín „partneri“ (*interlocutores*) má svoj význam, pretože z týchto dokumentov je zrejmé, že kapitula nehovorí o poslaní ako o jednosmernej činnosti, ale ako o dialógu, ktorý má byť plodný pre všetkých. Je to „priateľský rozhovor“, pretože láska k blížnemu – ak použijeme slová svätého Tomáša Akvinského – sa vzťahuje na Boha, na našich blížnych, na naše telo a na nás samých (porov. *Summa Theologiae*, IIa IIae q. 25, a. 12).

68. Hovoriť o poslaní bolo samo osebe výzvou, pretože pri spomienke na túto rozsiahlu oblasť, ktorú reprezentovali kapitulári zo všetkých kútov sveta, je potrebné zdôrazniť jej obrovskú rozmanitosť a prácu inkulturácie, ktorú kázanie samozrejme predpokladá. Mohli sme teda začať úvahu podľa kultúrnych alebo jazykových oblastí, ale kapitula sa rozhodla zaobchádzať s týmto poslaním ako s jedinečným predmetom, predmetom našej rehole, ktorý je sám osebe považovaný za jedinečný.

B. Prišli sme počúvať: spiritualita počúvania pre poslanie

69. Čo sme prišli robiť do Krakova? Prišli sme v prvom rade vydávať zákony? Urobiť inventúru života rehole? To sú síce úlohy generálnej kapituly, ale prišli sme v prvom rade počúvať a počúvať jeden druhého. Toto počúvanie bolo v centre týchto stretnutí: počúvanie Boha pod klenbami úctyhodnej baziliky, počúvanie príbehov bratov, ktorí prišli zo všetkých kútov sveta, počúvanie kapitulárov v komisiách, jazykových skupinách a na plenárnom zasadnutí. Toto počúvanie je, ako dobre vieme, základom nášho poslanca a objavuje sa na mnohých miestach v týchto dokumentoch. Je tiež srdcom nášho dominikánskeho života, vyjadruje sa v našom životnom štýle a v profesii, ktorú sme kedysi prijali. Keď sme nahlas sľúbili poslušnosť a všetky naše sľuby zhrnuli do tohto slova, v skutočnosti sme sľúbili, že budeme počúvať celý svoj život.

70. Konštatovali sme však, že počúvanie je zmysel, ktorý bol v dejinách kázania Cirkvi často zanedbávaný. Koľko mužov a žien sa vzdialilo od Cirkvi, pretože ich nikto naozaj nepočúval? Koľko ľudí sa necítilo vítaných a radšej sa stiahlo? Vo svojich úvahách o poslaní musela kapitula konštatovať, že aj my, bratia rehole, sme mohli byť príčinou takého odchodu. Preto sme sa rozhodli dlho uvažovať o metódach poslania v dnešnom kontexte. Pritom sme zdôraznili, že bez načúvania našim súčasníkom a ich potrebám, podľa príkladu Dominika kazateľa, ktorý sa rozprával s hostinským v Toulouse, nemôže existovať autentické kázanie evanjelia Ježiša Krista, ktoré je skutočným srdcom nášho poslania. Podobne ako pred ním sám Ježiš, ktorý sa stal spoločníkom mužov a žien, ktorých stretol na svojich cestách. „*Svätý Dominik hovoril tým, ktorí ho nasledovali: ‚Podme kázat’ bosí.‘ Pripomína nám to pasáť o horiacom kriku, keď Boh povedal Mojžišovi: ‚Zobuj si sandále z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem!’ (Ex 3, 5). Dobrý kazateľ si uvedomuje, že sa pohybuje po svätej zemi, lebo slovo, ktoré nesie, je sväté, a svätí sú aj tí, ktorým je určené*“ (Pápež František, Príhovor účastníkom generálnej kapituly v Bologni, 4. augusta 2016).

71. Toto počúvanie by malo byť pre nás, kazateľov, skutočným obrátením, čo aj kapitula slávnostne pripomenula. Chceli sme znova vyjadriť naše presvedčenie, že nemôžeme byť pôdou, ktorá ohlasuje dobrú zvesť, ak sami neprijmeme evanjelium, ktoré kážeme, a ak sa ním nenecháme hlboko premeniť. Nie je skutočné kázanie, ktoré by nebolo prejavom tohto obrátenia (alebo úprimnej túžby po tomto obrátení), nášho chápania Boha a nášho chápania druhého, ktorému chceme hovoriť o Bohu. Ako totiž môžeme zvestovať evanjelium svetu, ak sa sami nezaviažeme k tejto *metanoi*, k radosti z prijatia Božieho kráľovstva už dnes? Kapitula chcela pripomenúť, že toto obrátenie nie je len individuálnou, ale aj spoločenskou potrebou. V skutočnosti sa celá rehoľa kazateľov musí neustále obnovovať, obrátiť sa, aby zostala verná svojmu poslaniu: spásu duší.

C. Naliehavosť poslania

72. „Beda mi, ak by som evanjelium nehlásal!“ Výkrik svätého Pavla adresovaný Korint’anom (1 Kor 9, 16) oslovil kapitulantov v Krakove, rovnako ako slová na konci evanjelia svätého Matúša, ktoré mal svätý Dominik tak rád: „Chod’te teda, urobte mi učeníkov zo všetkých národov, krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha“ (Mt 28, 19). Mimochodom, tento posledný text nikdy nebol považovaný za obyčajné pozvanie k odchodu na misie, ale za prikázanie, rozkaz daný Ježišom.

73. Je pravda, že by sme sa mohli obávať, že si už ani neuvedomujeme naliehavosť nášho poslania. Ak totiž musíme znovu potvrdiť, že náš komunitný

život je pre naše apoštolské poslanie vzácnym darom, je to preto, že si uvedomujeme, že náš spôsob života nás môže, ak si nedáme pozor, izolovať od potrieb sveta, chrániť nás pred jeho zraniteľnosťou a odrezat' nás od jeho potrieb. Naše konventy tak riskujú, že sa zmenia na pevnosti, a naše vnútorné diskusie nás môžu odrezat' od starostí sveta, ktorý nás obklopuje. Stručne povedané, tým, že sme už zvyknutí veriť, môžeme stratiť horlivosť pre poslanie. Napriek tomu však stále znie výzva, ktorá poháňala svätého Dominika, a ktorá je ozvenou výzvy Pána svojmu prorokovi: „*Môj ľud hynie pre nedostatok poznania!*” (Os 4, 6).

74. Preto si uvedomujeme nebezpečenstvo, že prestaneme počuť Pánovu výzvu a prestaneme ho neúnavne hľadať, ako nás k tomu vyzýva. Nejde len o kvalitu nášho kázania, ale o samotný náš život („*Lebo takto hovorí Pán k domu Izraela: Hľadajte ma a budete žiť!*“ Am 5, 4). Aké veľké je pokušenie brániť svoje záujmy alebo chrániť svoje pohodlie a zabúdať, že nejde o nič menšieho než o hľadanie pokladu zakopaného na poli, drahocennej perly (Mt 13, 44–46). Evanjelizácia spočíva na svedkoch, ktorých premenený život svedčí o Kristovi. Aké riziko pre nás predstavuje zabudnúť na Boha.

75. Ak na neho zabudneme, kto ho zvestuje tým, ktorí ho sami nepoznajú? Ved' je ešte toľko ľudí, ktorí nepoznajú Boha. Je tiež toľko ľudí, ktorí poznajú utrpenie, beznádej, ktorí každý deň znášajú zlo a nevedia, komu majú adresovať svoj výkrik. Táto kapitula bola pre nás príležitosťou vypočúť si takéto otázky v konfrontácii s tajomstvom zla. Nič nedokáže lepšie ilustrovat' toto zlo ako hrôzy táborov Osvienčim a Birkenau, ktoré sme spoločne navštívili a zamysleli sa nad šialenstvom ľudstva. Nad strašnou skúškou, ktorú toto zlo predstavuje pre našu vieru a naše kázanie.

76. Hovoriť o naliehavosti poslanca znamená teda v prvom rade spomenúť situáciu tých, ktorí z hlbín priepasti, v ktorej sa nachádzajú, čelia násiliu, chudobe, chorobe, korupcii, nútenému presídleniu obyvateľstva a všetkým situáciám opustenosti, čakajú viac ako ostatní na slovo útechy. Myslíme na tie regióny sveta, kde naša dominikánska rodina odvážne pokračuje vo svojom poslaní uprostred hrôz vojny, najmä v nádeji na spravodlivosť a mier. Spoločná modlitbová vigília a dojmavé stretnutie s priateľmi z Ukrajiny – tak blízko Krakovu – nám vážne pripomenuli našu spoločnú zodpovednosť byť blízko našim bratom a sestrám, ktorí trpia vo všetkých týchto regiónoch. Sme presvedčení, že všetci, vo svojich osobitných situáciách, v radoosti aj v niekedy strašnej bolesti, sú konkrétnym znakom uskutočňovania Božieho kráľovstva a jeho nenápadného, ale istého napredovania.

77. „Prečo zostávate?“ Táto otázka bola položená nášmu blahoslavenému bratovi Pierrovi Claverie, biskupovi z Oranu v Alžírsku, ktorý bol zavraždený 1. augusta 1996 spolu so svojím moslimským vodičom. Táto otázka vyvolala aj druhú: „Prečo sa nevrátite domov?“ A niekoľko dní pred svojou smrťou odpovedal: *„Kde je náš domov? ... Sme tu kvôli ukrižovanému Mesiášovi. Kvôli ničomu inému a nikomu inému! Nemáme čo zachraňovať, nemáme tu udržiavať nejaký vplyv. Nie sme pobáňaní nejakou masochistickou perverziou (...), ale sme tu ako pri lôžku priateľa, chorého brata, v tichosti, držiac ho za ruku a utierajúc mu čelo.“* (Kázanie z 23. júna 1996). My, bratia, sa stotožňujeme s týmto svedectvom.

D. Kazatelia v Cirkvi v jej poslaní

78. Dominik, ako vieme, sa ponáhľal, aby svoje misijné dielo vložil pod ochranu biskupa Fulka z Toulouse, a potom pod ochranu pápeža Honória. Bolo by málo iba povedať, že od začiatku chcel svoj misijný projekt (vrátane založenia našej rehole) zapísať do srdca Cirkvi svojej doby. Aj dnes, ak je to potrebné, znovu potvrdzujeme, že poslanie rehole je zapísané do srdca Cirkvi, *in medio Ecclesiae*.

79. Ak sa zdá potrebné, aby kapitula opätovne potvrdila miesto rehole v Cirkvi, je to preto, že si uvedomujeme, že Cirkev, hoci je svätá, mohla v posledných rokoch na mnohých miestach ukázať veľmi smutnú tvár, poznačenú škandálmi sexuálneho a duchovného zneužívania, ktorých dlhý zoznam obetí sprevádza u mnohých našich súčasníkov aj strata dôveryhodnosti cirkevných inštitúcií. Tiež mohla vyvolať nepochopenie alebo odklon mnohých ľudí kvôli tomu, čo bolo niekedy vnímané ako ťažkosť počúvať ľudí našej doby, tým, že prezentovala tvár inštitúcie, ktorá bola vtedy považovaná za uzavretú a málo evanjeliovú.

80. Vo všetkých týchto situáciách by bolo pre rehoľu, akou je tá naša, veľkým pokušením vystupovať ako akási „alternatívna cirkev“, čo by jej zaistilo publikum bez väčších nákladov. Preto chceme potvrdiť, že ak je naším poslaním osloviť všetkých ľudí – či už sú blízko Cirkvi, alebo sa od nej vzdialili –, musíme toto dielo vykonávať v hlbokjej jednote s našou Cirkvou, aj na miestnej úrovni, a nie vedľa nej.

81. Táto služba spoločenstva je podľa nášho presvedčenia jadrom nášho dominikánskeho poslania, keď sa sami – veľmi pokorne – snažíme žiť takúto skúsenosť spoločenstva v srdci našich komunít, najmä v našom synodálnom spôsobe riadenia. Nie je azda podstatné, aby sme v tak polarizovanom svete a Cirkvi mohli prinášať toto základné svedectvo? Potrebujeme kázať toto spoločenstvo, ktoré predpokladá autentické hľadanie zmierenia. V tomto zmysle možno povedať, že náš bratský život je našim prvým kázaním.

E. Partneri nášho poslania

82. Ako sme už povedali, osobitosťou generálnej kapituly v Krakove bolo, že sa menej zameriavala na portrét samotnej rehole, než na vytvorenie portrétu partnerov nášho kázania. A pritom kládla dôraz na rozmer reciprocity nášho apoštolského poslania. Tak sa viackrát ukázala potreba vnímať poslanie nie ako činnosť kazateľa, ktorý prišiel učiť ľudí čakajúci na nové poznanie, ale skôr ako plodné stretnutie medzi ním a tými, ktorí sú povolani stať sa partnermi, ba dokonca účastníkmi jeho poslania.

83. Vo svojom *Relatio* magister rehole spomenul epizódu z Pavlovho prejavu v areopágu v Aténach (Sk 17), ktorý predstavuje miesto, kde sa zhromažďujú tí, ktorí nepoznajú Ježiša. Ako zdôrazňuje brat Gerard, v našom súčasnom svete existuje mnoho takýchto areopágov a každá komisia našej kapituly sa o ne musela starať svojím spôsobom, ako o prvé misijné dobrodružstvo na hraniciach. Je to v prvom rade prípad tých, ktorí ešte nepoznajú meno Ježiša a čakajú (alebo ešte nečakajú) na tých, ktorí budú schopní vysloviť ho po prvýkrát v ich prítomnosti ako dobrú zvesť, osobne, v ich vlastnom jazyku a kultúre. Je to tiež prípad tých, ktorí sa vzdialili od Cirkvi alebo sa držia na jej okraji. Zranení alebo nezranení inštitúciou, málo zaujímajúci sa o posolstvo Cirkvi, ktoré nedostávajú – alebo rozhnevaní naň –, tvoria ďalšie miesto poslania. Svet mladých ľudí sa v mnohých ohľadoch javí ako ďalší areopág, kde evanjelium ešte niekedy neznie, najmä na sociálnych sieťach, ktoré navštevujú.

84. Zdá sa však, že aj medzi tými, ktorí už poznajú Ježiša a plne sa hlásia k Cirkvi, existujú misijné územia, kde je potrebné upevňovať vieru a prehĺbovať ju prostredníctvom solídneho vyučovania a primeraného sprevádzania. Keď sa totiž vynárajú veľké otázky ľudskej existencie alebo životné skúšky, každý sa stretáva s hranicami svojej vlastnej viery. Keď prechádza tmavými dolinami smrti (Žl 23), bude mať potrebné zásoby, aby mohol pokračovať v ceste bez strachu z ničoho zlého? Je pravdepodobne aj našou zodpovednosťou pomôcť mu nájsť odpoveď.

Záver. Dominikánsky život, poslanie nádeje pre zranený svet

85. „*Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a múdrosťou*“ (2 Tim 4, 2) Spomínajúc na obrovskú úlohu poslania, ktorá nám bola zverená, kapitula v nás chcela oživiť apoštolský zápal. Vieme, že úloha nie je ľahká a podobne ako sklamaní proroci, ktorých nám niekedy ukazuje Písmo, aj my, kazatelia, môžeme niekedy pociťovať únavu alebo sklamanie. Vieme, že u niektorých sa táto horlivosť zdá byť trochu uhasená

a ich plamienok kolíše. Musíme si teda znovu dodať odvahy, a týmto sa zakončí aj tento prológ: povzbudením.

86. Odkiaľ by mohla prísť táto odvaha? Z našich vlastných síl? Možno čerpáme nejaké zásoby na cestu zo svojej vôle a nadšenia, ale pravdupovediac, to nemusí stačiť a môže to ešte pridať k únave. Istotu nájdeme skôr v samotnom Kristovi, s pomocou sily Ducha Svätého, kde nájdeme odvahu, ktorú očakávame, a čerpáme z neho nádej, ktorá nesklame. Vtedy sa nám vynára obraz svätého Dominika, ponoreného do dlhých nočných bdení v modlitbe. Bezpochyby to bolo prvé miesto jeho bojov. A tiež prvé miesto jeho nádeje.

87. V tomto jubilejnom roku chceme potvrdiť, že nás oživuje nádej, ako hlboké presvedčenie, že Kristus je medzi nami a nikdy neprestáva pôsobiť v nás a okolo nás. Naša nádej totiž nespočíva v nádejach, ale v sľube: sľube spásy, ktorú Boh ponúka svojmu ľudu. Nedúfame však sami. A samotná skúsenosť generálnej kapituly nám to nádherne pripomína. Aké znamenie nádeje je to, že sme sa napriek našim rozdielom zišli, aby sme vážne, ale radostne diskutovali o veľkých otázkach nášho dominikánskeho života. Je to možno krehké znamenie, ale v hlboko rozdelenom svete je silné. Ale kráčame aj v stopách tých, ktorí žili touto nádejou pred nami a svedčili o nej dávno predtým, ako sme to urobili my sami. V tom spočíva krása rehole, že nám ponúka tváre všetkých tých, ktorí zakorenení v tejto nádeji odvážne podnikli vzrušujúce dobrodružstvo poslania ako kazatelia. Spomeňme len niektorých z nich a pripomeňme si ich areopágy, misijné územia: Jordán Saský, ktorý odišiel do Svätej zeme už v roku 1236; Hyacint Poľský, misionár na okraji kresťanskej Európy; Tomáš Akvinský, ktorý viedol dialóg s gréckymi a arabskými mysliteľmi; Katarína Sienská, angažovaná v búrlivej Cirkvi svojej doby; Montesinos, Vitoria a Las Casas, neúnavní obhajcovia ľudských práv. A mnohí ďalší...

88. Tento prológ uzavrieme jedným z nich: mladým Pier-Giorgiom Frassatim, ktorý bude svätorečený 7. septembra 2025, niekoľko týždňov po uzavretí našej kapituly. Zanecháva nám radostné posolstvo svojej pôsobivej misijnej odvahy, oddanosti chudobným a politického angažovania sa v nepokojnej dobe. Ale predovšetkým nám zanecháva svedectvo o svojom hlbokom priateľstve s Kristom, ktoré nás pozýva, tak ako to robil členom svojej *Società dei Tipi Loschi* (Spoločnosti podozrivých typov), aby sme nie živorili (*vivacchiare*), ale aby sme žili (*vivere*).

89. Snažil sa byť blízko ku všetkým, až ku tým najmenším, a mal pritom vždy len jeden cieľ, ktorý sa stal jeho mottom a ktorý najlepšie vystihuje elán, ktorý oživoval našu kapitolu: „*Verso l'alto!*“ (Smerom k výškam!)

„Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána!“ (Žl 27, 14)

KAPITOLA III

MISSIO AD GENTES – TĚM, KTERÍ JEŠTĚ NEZNAJÍ JEŽÍŠE

A. Missio ad gentes

„Jděte a učte všechny národy.“ (Mt 28, 19)

90. [DECLARATIO] Ve svém *Relatio* nám magistr řádu připomíná, že „*místo misie již není jen daleko od domova, ale také blízko domova*“ (*Relatio* 2025, 21; ACG 1995 Caleruega 46.8.v). Kapitula znovu potvrzuje význam a prioritu obou forem misie *ad gentes*.

91. [DECLARATIO] Tato misie zahrnuje oslovování jak těch, kteří se nikdy nesetkali s Kristem, tak těch, kteří jsou formováni kulturním křesťanstvím, v němž je obraz Ježíše často zkreslený. Obojí je však součástí stejné misie: hlásat Krista jako Spasitele (kerygma) bez ohledu na historické nebo kulturní hranice.

92. [DECLARATIO] „*Potřebujeme hluboké obrácení a opustit pohodlí a jistotu, které vedou k mentalitě odmítající jakoukoli změnu.*“ (ACG 1986 Avila). Jasným znamením toho, že se skutečně angažujeme v *missio ad gentes*, je obava, neklid a zranitelnost, které můžeme pociťovat, když vykročíme ze své komfortní zóny a bezpečnosti při apoštolátu.

93. [EXHORTATIO] I když si uvědomujeme, jaké lidské zdroje jsou nám dostupné, kapitula vybízí bratry, aby byli otevření vyslání na misi a nebáli se ponořit do jiných kontextů, prostředí nebo kultur.

94. [GRATIARUM ACTIO] Kapitula se raduje z misijního zápalu členů dominikánské rodiny, kteří s velkorysostí a odvahou hlásali Krista tam, kde ještě nebyl znám.

95. [GRATIARUM ACTIO] Kapitula chce vyjádřit soucit, solidaritu a vděčnost všem našim bratrům a sestrám, kteří pracují v podmínkách pronásledování pro jméno Kristovo a podílejí se na jejich utrpení (srov. Druhý vatikánský koncil, *Ad gentes* 42). Svědčí o evangeliu v náročných, násilných a omezených regionech, jako je Středoafriická republika, Kamerun, Demokratická republika Kongo (DRK), Haiti, Svatá země, Indie, Irák, Myanmar, Nigérie, Pákistán, Ukrajina, Venezuela, Vietnam a mnoho dalších.

B. Způsoby, jak žít tuto misií

„Víra přichází ze slyšení a slyšení skrze slovo Kristovo.“ (Řím 10, 17)

96. [DECLARATIO] Misie začíná jednoduše přítomností, nasloucháním a pohostinností – tím, že žijeme mezi lidmi, způsobem života, který oslovuje a konfrontuje hodnoty společnosti (ACG 1995 Caleruega 20.7). Tato přítomnost není v první řadě o udělování svátostí, ale o budování skutečných vztahů, které mohou časem vést k slavení svátosti.

97. [COMMENDATIO] Povzbuzujeme bratry, aby při kázání a liturgickém slavení brali v úvahu různorodost těch, kdo se jich účastní: věřící, hledající a ti, kteří možná ještě nesdílejí naši víru. Výběrem slov, která jsou srozumitelná pro všechny, mohou jemně otevřít srdce a pozvat všechny přítomné, aby zakusili Boží milost.

C. „Areopagy“

„To, co nevědomky uctíváte, vám zvěstuji.“ (Sk 17, 23)

98. [EXHORTATIO] Kapitula připomíná, že „v dnešním světě existuje mnoho forem ‚areopagů‘, na které by se měla zaměřit misijní činnost církve“ (Jan Pavel II., *Redemptoris missio*, 37). Vyzýváme každou komunitu, aby ve svém komunitním projektu identifikovala alespoň jeden areopag.

Těmito místy mohou být všechna místa setkávání lidí, jako jsou kavárny, muzea, knihovny, nemocnice, digitální prostředí, pláže, výstavy, festivaly, hospody atd.

Filozofie, literatura, umění a sociální vědy poskytují smysluplný prostor pro dialog se současnými mysliteli a umělci, ať už jsou křesťané, nebo ne.

99. [COMMENDATIO] Naše kostely a kláštery, často bohaté na umění, architekturu a historii, vítají mnoho návštěvníků z celého světa. Tyto prostory nabízejí cenné příležitosti pro první hlásání víry. Doporučujeme, aby bratři byli k dispozici, aby přijímali návštěvníky s vřelostí a v případě potřeby nabízeli výklad, který otevírá cesty k evangelium.

D. Kultura misie

„Děkuji svému Bohu pokaždé, když si na vás vzpomenu, protože jste spolupracovali při rozšiřování evangelia.“ (Flp 1, 3.5)

100. [ORDINATIO] Založení misie mimo území provincie touto provincií je nedílnou součástí její identity (ACG 2004 Krakov 83). Tam, kde není založení

misie možné nebo reálné, může být navázána spolupráce mezi provinciemi a odpovědnost za misie může být nesena společně. V tomto duchu musí každá provincie, která dosud nemá založenou misii mimo [území] své jurisdikce, identifikovat a rozvíjet podpůrné a spolupracující vztahy.

101. [EXHORTATIO] Povzbuzujeme každý konvent, aby ve svém komunitním projektu identifikoval konkrétní misii, zejména takovou, která slouží v oblastech, kde evangelium ještě není známo nebo kde církev čelí obtížím. Toto partnerství může mít různé formy: věrná modlitba, fundraising, finanční podpora, kontaktování bratří pracujících v těchto oblastech nebo zvyšování povědomí v rámci širší dominikánské rodiny.

102. [COMMISSIO] Pověřujeme Socia pro apoštolský život, aby zajistil, že každý rok bude k dispozici aktualizovaný seznam apoštolských příležitostí řádu. Vyzýváme provinciály, aby se aktivně podíleli na rozvoji této databáze a jejím sdílení.

Misie Amazonie

103. [GRATIARUM ACTIO] Vyjadřujeme vděčnost bratrům z provincií Hispania a Peru za jejich oddanou péči o vikariát Puerto Maldonado v peruánské Amazonii po více než sto let.

104. [DECLARATIO] Prohlašujeme apoštolský vikariát Puerto Maldonado za priority misie *ad gentes* pro řád až do příští generální kapituly (ACG 2022 Tutlenango 139–143).

105. [EXHORTATIO] Vyzýváme bratry, aby odpověděli na výzvu magistra řádu (dopis „Pozvání k hlásání evangelia v Amazonii“, květen 2025) účastí na této misii.

106. [EXHORTATIO] Vyzýváme provincie řádu, aby hledaly finanční podporu pro tuto misii (ACG 2022 Tutlenango 141).

107. [COMMENDATIO] V případě, že provincie neodpoví, připomínáme magistrům řádu možnost přímo asignovat bratry pro tuto misii v souladu s LCO 271 § I.

108. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciála Peru, aby předložil hodnocení misie v Amazonii pro příští generální kapitolu.

Regionální setkání

109. [COMMISSIO] Pověřujeme jednotlivá regionální setkání [provinciálů a vikářů] (Asie-Pacifik, Severní Amerika, CIDALC, IAOP, IEOP), aby každoročně posuzovala situaci stávajících křehkých domů mimo území provincií a zmapovala je, s cílem podpořit spolupráci mezi provinciemi a podporu celého řádu.

E. Hodnocení v roce 2028

110. [COMMISSIO] Generální kapitula v roce 2028 vyhodnotí, jak řád postupuje v missii *ad gentes* (*Relatio* 2025, 26) na základě těchto prvků:

- a) provincie, které se zavázaly rozvíjet kreativní iniciativy mezi nevěřícími (nn. 9–12),
- b) integrace misijní formace do počáteční a pokračující formace,
- c) péče o misijní přítomnost nebo meziprovinční spolupráci (nn. 13),
- d) konkrétní podpora, kterou poskytují konventy (nn. 14).

111. [COMMISSIO] Žádáme, aby socius pro apoštolský život připravil pro generální kapitulu v roce 2028 zprávu, která bude reflektovat tyto body a bude obsahovat svědectví a ukazatele misijní vitality v celém řádu.

KAPITOLA IV

POSLÁNÍ PROHLUBOVAT VÍRU VĚŘÍCÍCH

112. [DECLARATIO] „Církev musí (...) [postupovat] k novým hranicím jak pro první misi *ad gentes*, tak pro novou evangelizaci národů, které již přijaly Kristovo poselství.“ (Jan Pavel II., *Redemptoris missio*, 30). Cílem našeho prorockého povolání je vzbudit víru nebo jí umožnit proniknout hlouběji do života lidí s cílem budovat Tělo Kristovo (srov. LCO 1 § V; *Relatio* 2025, 20–35). Jako spolupracovníci biskupů se bratři podílejí na jejich poslání utvrzovat věřící ve víře (srov. Lk 22, 31–32). To zahrnuje opravdové přátelství s Kristem, skutečné poznání víry, obnovené bratrské vztahy a misijní odpovědnost.

A. „Společenství věřících mělo jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4, 32)

113. [DECLARATIO] Druhý vatikánský koncil nám připomíná, že církev je „jakoby svátostí (*veluti sacramentum*)“ (srov. *Lumen gentium* 1) a má jak neviditelnou, tak viditelnou dimenzi. To zdůrazňuje význam společenství věřících, která vydávají svědectví o jednotě, kterou přinesl Kristus, a to především jednotě, kterou sami ztělesňujeme (srov. LCO 2 § II).

114. [DECLARATIO] Prohlašujeme, že náš konventní život je naším hlavním svědectvím (srov. CIC 673, ACG 2007 Bogotá 60; ACG 2019 Biên Hoà 58–60, 176; ACG 2022 Tultenango 136). Je třeba jej žít a pěstovat jako ranou křesťanskou komunitu (srov. Sk 2, 44–47), abychom mohli prožívat bližší vztah s Pánem. Jsme „povolání, abychom šířili slovo pravdy, které nám zanechal Pán Ježíš“ (Benedikt XVI., *Porta Fidei*, 6).

115. [DECLARATIO] Prohlašujeme, že farní pastorece může odpovídat současným potřebám (srov. ACG 2007 Bogotá 49; ACG 2019 Biên Hoà 58–59), protože farnost je prostorem pro růst ve víře skrze svátosti a doprovázení mnoha lidí na jejich cestě (srov. 2 Tím 4, 2). Měla by být společenstvím živé víry a milosti.

116. [ADMONTIO] Připomínáme bratřím, že provinční kapitula nebo provinciál a jeho rada jsou těmi, kdo přijímají svěřeni farnosti řádu (srov. LCO 128 § III).

117. [EXHORTATIO] Vyzýváme každou provincii, aby v souladu s dominikánským charismatem stanovila kritéria pro přijetí takové služby.

118. [ADMONTIO]: Připomínáme, že zatímco péče o duše i veřejné vykonávání bohoslužby spadají pod autoritu biskupů, Kodex kanonického práva také potvrzuje, že každý řeholník, který přijal nějakou službu v diecézi, zůstává pod autoritou svého představeného a že biskupové sami musí toto zajistit (srov. CIC 678). Úřady svěřené bratrům se proto nesmějí stát příležitostí k vyhybání se povinností jejich řeholního života.

119. [EXHORTATIO] Když je farnost svěřena řádu, je na zodpovědném bratrovi, aby byla prostoupena dominikánským duchem. Naléhavě žádáme, aby byla věnována zvláštní pozornost komunitnímu rozměru řízení pastorače. To ať se děje pravidelně s kapitulou a po konzultaci s místním představeným, jak ve věci účasti bratří na farním životě, tak i v otázkách materiální správy.

120. [DECLARATIO] Prohlašujeme, že péče o stabilní komunitu (farnost) a pomoc při jejím růstu ve víře může být sama o sobě formou putování (srov. *Relatio* 2025, 28), při kterém bratři nejen „doprovázejí“ věřící, ale jsou s nimi *spojeni na společné pouti*. Zároveň by to nemělo bránit bratrům v dostupnosti pro nové misie.

121. [COMMENDATIO] V anonymním městském prostředí by malá křesťanská společenství měla podporovat sdílení, bratrství, formaci a misii. Doporučujeme vytvoření takových skupin, aby se podpořily účinné přátelské vztahy, sdílení radostí i osobních problémů.

122. [COMMENDATIO] Doporučujeme, aby se členové dominikánské rodiny angažovali ve farnostech tak, aby mohly těžit z dominikánské spirituality (srov. LCO 128 § I; ACG 2022 Tultenango 128–135). To by mělo být uskutečňováno prostřednictvím žití dominikánského charismatu studia, modlitby, společenského života a kázání (srov. *Relatio* 2025, 28).

B. „Obětuj Bohu obět' díkůvzdání“ (Žl 49, 14): liturgie a svátosti

123. [ADMONITIO] Liturgie vyjadřuje a předává to, co církev prožívá a věří. Vyzýváme každou komunitu, aby pečovala o slavení svátostí, a připomínáme nutnost slavení bohoslužby s možností účasti veřejnosti (srov. LCO 58).

124. [EXHORTATIO] Zpověď je významným místem obnovení přátelství s Bohem. Bratři vysvětlí věřícím význam této svátosti pro jejich duchovní život. Zpovědníci mají vždy pamatovat na to, že slouží smíření člověka s Bohem. Budou přijímat a doprovázet věřící s pravdou i soucitem, a přitom se vyhýbat jak laxismu, tak rigorismu (srov. František, *Misericordiae vultus*, 10).

125. [EXHORTATIO] Svátostiny, stejně jako lidová zbožnost, jsou důležitým dědictvím, příležitostí k setkání s Kristem, jak připomínali všichni papežové od Pavla VI. po Františka. Vyzýváme bratry, aby s péčí přijímali žádosti věřících v souladu s *Direktářem o lidové zbožnosti a liturgii*.

126. [EXHORTATIO] Svatyně svatého Dominika v Soriano Calabro je pro řád historickým místem, o čemž svědčí šíření jeho obrazu na žádost několika generálních kapitul. Podporujeme projekt jubilejního roku u příležitosti pětistého výročí zjevení. Vyzýváme provincii svatého Tomáše Akvinského v Itálii, aby podnikla kroky nezbytné k dobrému průběhu tohoto jubilea.

C. „Učiňte ze všech národů učedníky: křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal“ (Mt 28, 19–20): Kázání a formace

127. [EXHORTATIO] Vyzýváme bratry, aby jejich kázání bylo **solidní, doktrinní, živé** otázkami našich současníků a osvětlené naší kontemplací (srov. ACG 2007 Bogotá 47). Toto kázání, které zohledňuje vše, co tvoří naše lidství, musí být určeno všem, včetně „nejprostších“, v přístupném jazyce (srov. František, *Lumen fidei*, 36). Zvláštní pozornost by měla být věnována novokřtěncům a těm, kteří procházejí obtížným obdobím.

128. [EXHORTATIO] Vzdělávání (školy, univerzity, formační programy klášterů...) má zásadní roli v probouzení a prohlubování víry. Umožňuje získat orientační body pro osobní reflexi, lepší porozumění víře a důsledné křesťanské angažmá. Děkujeme Bohu za zapojení mnoha bratří v této oblasti. Vyzýváme každého, aby prohloubil své znalosti, zejména v oblasti sociální nauky církve, aby ji mohl lépe předávat (viz ACG 2019 Biên Hoà 125–175).

129. [EXHORTATIO] Naléhavě žádáme bratry, aby nezanedbávali kázání formou duchovních cvičení, seminářů nebo setkání, které umožňují v delším časovém horizontu prohloubení víry a výměnu názorů mezi účastníky. Tato výměna zároveň živí víru kazatele.

130. [EXHORTATIO] Rodiny jsou privilegovaným místem předávání víry (srov. František, *Lumen fidei*, 54; *Evangelii gaudium*, 139–140; *Amoris laetitia*, 50, 192, 287, 292). Vyzýváme bratry, aby ve své pastorační činnosti vynaložili veškeré úsilí, aby pomohli rodinám naplnit toto povolání.

131. [EXHORTATIO] Laická dominikánská bratrstva jsou součástí řádu. Je třeba je povzbuzovat a podporovat, protože umožňují naplnění jedné z forem dominikánského povolání. Společné kázání (laici–bratři) evangelia je prospěšné pro všechny ve společnosti: zaslouží si být podporováno.

132. [EXHORTATIO] *Disputatio* je cenným dominikánským dědictvím, které je třeba podporovat v rozděleném světě, kde se názory ostře střetávají (srov. ACG 2007 Bogotá 103; ACG 2022 Tultenango 146). Vyzýváme bratry, aby podporovali tuto kulturu debat v duchu naslouchání, dialogu a vzájemného respektu, zejména ve formačních domech.

133. [COMMENDATIO] Abychom podpořili apoštolskou kreativitu a obnovu našeho kázání, vybízíme bratry, aby se účastnili fór zřízených kurií (srov. ACG 2022 Tultenango 105–106). Doporučujeme také, aby se v rámci provincií bratří působící ve stejné apoštolské oblasti navzájem dělili o své zkušenosti.

D. „Cizinec, který s vámi bydlí, bude pro vás jako váš krajan a budete ho milovat jako sebe samého, protože jste byli cizinci v zemi egyptské“ (Leviticus 19, 34): Přijímání migrantů

134. [EXHORTATIO] Pán nám přikazuje milovat svého bližního, jako miloval on nás (srov. Jan 15, 12). Přijímání migrantů je jednou z obzvláště výmluvných forem této lásky. Proto jsme vyzýváni, abychom se přiblížili těm, kdo byli nuceni opustit své domovy, a odsoudili projevy, které vyvolávají strach a nedůvěru vůči migrantům.

135. [COMMENDATIO] Přijímání migrantů je něco, co vyžaduje víc než jen slova. Abychom je prožívali plně v duchu evangelia, povzbuzujeme bratry a všechny členy dominikánské rodiny, aby si [v této záležitosti] vytvořili rozvážný úsudek (srov. Mt 25, 34.38) a podporovali iniciativy, které přispívají k integraci migrantů a prohlubování jejich víry.

136. [GRATIARUM ACTIO] Mezi migranty je mnoho horlivých věřících a jejich víra dnes oživuje místní společenství. Děkujeme Bohu za dominikánská povolání, která k nám přicházejí z řad přistěhovalců a umožňují nám svědčit o mezikulturním charakteru našich komunit. Vyzývají nás, abychom ocenili charakteristické rysy kultury každého bratra, a vytvořili tak společné projevy života a poslání v atmosféře vzájemného respektu a uznání (ACG 2022 Tultenango 173).

E. „Hlásej slovo, přicházej s ním, ať je to vhod, či nevhod [...] se vši trpělivostí a znalostí nauky“ (2 Tim 4, 2): Pastorační postoje a dovednosti, které je třeba rozvíjet

137. [EXHORTATIO] Každý z nás musí žít svůj život víry a pamatovat, že smysl našeho života pochází výhradně z milosti a milosrdenství Boha Otce. Prohlubování víry není pouze o „poznání“, ale o tom, stát se sám kazatelem, podle vzoru svatého Dominika, který byl poslán s příkazem: „Jdi a kaž!“ (srov. ACG 2007 Bogotá 46, 50).

138. [EXHORTATIO] Poslání se týká všech: věřících i nevěřících. Vyžaduje odvahu, pokoru, citlivost, osobní svědectví a pozornost k jedinečné cestě každého člověka. Kazatelé by měli nejprve naslouchat a rozumět, teprve pak poučovat. Měli by kázat s využitím moudrosti církve i svého vlastního svědectví a být otevření vedení Ducha svatého.

139. [EXHORTATIO] Porozumění kultuře a potřebám současné generace je nezbytné pro nalezení správného přístupu k prohloubení nebo probuzení víry věřících.

140. [EXHORTATIO] Musíme se odvážit zkoumat různé formy kázání a využívat také nové nástroje a metody, které nabízí současný svět, aniž bychom však opouštěli bohatství tradice.

a) Digitální média nabízejí nové příležitosti pro evangelizaci: např. duchovní cvičení, homilie a katecheze (srov. ACG 2022 Tultenango 92, 94, 99). Poskytují příležitost oslovit jak věřící, tak i ty, kteří jsou daleko od církve. Řeholníci by měli být proškoleni v jejich používání, přičemž by měli zachovat spojení s vtěleným kázáním (srov. ACG 2022 Tultenango 100, 145).

b) Moderní metody výuky mohou zahrnovat: gamifikaci, použití umění k vyjádření různých aspektů víry, použití psychologických nástrojů atd. Některé metody by neměly být používány bez řádné přípravy, proto bude v této oblasti kázání velmi plodná spolupráce s laickými odborníky.

c) Můžeme najít novou inspiraci v jiných pastoračních praktikách a poučit se z dobrých zkušeností jinde, při zachování rovnováhy mezi emocemi a naukou (srov. ACG 2022 Tultenango 127). Zde je třeba zdůraznit, že tyto nové formy kázání mají pomáhat šířit evangelium, aniž by eliminovaly tradici.

Ve všech formách kázání lze uvažovat o spolupráci s laiky, zejména s laickými dominikánskými bratrstvy. Proto je velmi důležitá odpovídající teologická a duchovní formace laiků.

141. [EXHORTATIO] Někteří bratři napsali knihy nebo vytvořili online obsah, který pomáhá prohlubovat víru. Některé z těchto děl si zaslouží, aby vešly ve známost, byly přeloženy do jiných jazyků a mohly být s příslušnými úpravami využívány. Podporujeme tuto práci sdílení, úprav a zpřístupňování.

142. [COMMENDATIO] Doporučujeme, aby komunity stanovily hodnotící kritéria pro své pastorační iniciativy.

143. [EXHORTATIO] Musíme si být vědomi překážek a nebezpečí, které mohou bránit našemu kázání. Zejména jde o (srov. ACG 2019 Biên Hoà 70–73):

a) *Individualismus, který může vést ke izolaci, nebo dokonce ke formě narcismu.* Řád by se měl zejména starat o bratry, kteří mají vliv v médiích. Mohou být duchovně nebo fyzicky vyčerpaní; mohou také být v pokušení kázat sami sebe.

b) *Křehkost našich komunit, jež do našich životů vnáší úzkost a nedůvěru.* Abychom posílili komunitu, je nutné pěstovat bratrství, schopnost odpouštět a kulturu diskuse. Důležité jsou také společné aktivity, zejména rekreační. Dobrá komunita nám dává radost ze života, což je také forma kázání, jež ovšem musí být opravdová.

c) *Nadměrnou aktivitu, která vytlačuje kontemplaci a teologickou reflexi a oslabuje náš komunitní život.* Opuštění společné a individuální modlitby, duchovních cvičení a osobních vztahů s bratry ohrožuje naše kázání, a dokonce i naši přítomnost v řádu.

KAPITOLA V

POSLANIE K TÝM, KTORÍ ODIŠLI Z CIRKVI, ALEBO K TÝM, KTORÍ SÚ NA JEJ OKRAJI

A. Pristúpiť k realite

144. [DECLARATIO] Naša rehoľa vznikla z uznania svätého Dominika voči tým, ktorí sa ocitli na okraji spoločnosti a tým, ktorí odišli z Cirkvi. Jeho láska k nim a láska k Pravde ho podnietili, aby opustil svoj domov a priniesol im plnosť evanjelia Ježiša Krista. Stalo sa to v tom istom duchu, ktorý pohol Slovo, aby sa stalo telom: „Zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom“ (Fil 2, 7). Počas storočí mnohí členovia našej rehole takto zažili, že „Boh sa ľuďom zjavuje len do tej miery, do akej sú úplne ponorení do skutočností, ktoré im sú dané žiť“ (bl. Pierre Claverie).

145. [DECLARATIO] Podobne ako svätý Dominik, aj my sme povolani angažovať sa v realite, v ktorej žijeme. Stretávame sa s tými, ktorí sa nespoznávajú v postavení alebo postojoch, v učení alebo praxi Cirkvi. Sú medzi nimi ľudia ľahostajní, odcudzení sekularizáciou a pocitom straty zmyslu, alebo hľadajú tento zmysel inde. Od Cirkvi ich odťahuje to, čo sa deje v spoločnosti. Ale sú aj takí, ktorí nie sú ľahostajnými, ale sú odcudzení a odstrčení tým, čo Cirkev a jej členovia robia alebo nerobia. Niektorí z nich opúšťajú Katolícku cirkev, aby sa pridali k iným kresťanským spoločenstvám. Mnohí sú nám blízki, pretože patria do našich rodín, medzi našich priateľov alebo sú dokonca bývalými členmi našej dominikánskej rodiny.

146. [GRATIARUM ACTIO] Táto výzva je pre rehoľu realitou od jeho počiatku a cítime sa k nej osobitne povolaní. Rôzne generácie k nej pristupujú rôznymi spôsobmi. Oceňujeme, že naši mladší bratia a sestry túto výzvu prijímajú. Možno k nej majú iný prístup, ale veríme im a veríme Duchu, ktorý ich vedie.

B. Ježiš a jeho poslanie

147. [DECLARATIO] „Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie“ (2 Tim 4, 3). Tieto slová sú obzvlášť významné v našom svete poznačenom ľahostajnosťou a odcudzením od Cirkvi. Práve z tohto dôvodu má naše povolanie hľadať a kázať pravdu osobitný význam pre našich súčasníkov. Táto pravda nás oslobodzuje (Jn 8, 32). Tomáš Akvinský neustále spája pravdu so slobodou (porov. *Super Ioannem*, c. 8., l. 4., n. 1199). Bartolomé de Las Casas vo svojom diele *De Unico Modo* dôrazne pripomína hodnotu miernych, pokorných a láskou naplnených prostriedkov pri odovzdávaní viery, „ako to robil Kristus

a apoštolí“. Služba pravde v láske slúži Božiemu ľudu v jeho jednote, podľa príkladu kázania Ježiša, prvého kazateľa.

148. [DECLARATIO] Evanjelium nám predstavuje svoje kázanie o jednote paradoxným spôsobom. Ježiš sa totiž snaží zhromaždiť Boží ľud, ako to ilustruje podobenstvo o stratenej ovci (Mt 18, 12–13) alebo stretnutie s cudzoložnou ženou (Jn 8, 1–11), pričom však zároveň uznáva, že jeho slovo bude zdrojom rozdelenia („Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!“ Jn 6, 60).

149. [EXHORTATIO] Vo všetkých svojich stretnutiach sa Ježiš prispôsobuje svojim spoločníkom a stáva sa ich spoločníkom, podobne ako v prípade pútnikov do Emauz (Lk 24, 18–35). Približuje sa k nim a kráča s nimi. Počúva ich a pripája sa k nim tam, kde je zranená ich nádej. Učí ich: prostredníctvom tajomstva kríža dáva nový život (Jn 20, 24–29). Dnes takýto prístup v nasledovaní Krista vyzýva jeho učeníkov k obráteniu. V skutočnosti musíme obrátiť náš obraz o Bohu a náš obraz o blížnom, najmä o blížnom vzdialenom od Cirkvi. Ako členovia rehole s misijným základom musí byť toto obrátenie pre nás osobné aj komunitné, v nádeji na jednotu, za ktorú sa modlí Ježiš („Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja“, porov. Jn 17, 20.24).

C. Zásady angažovanosti

150. [DECLARATIO] Hoci máme byť dokonalí, ako je dokonalý náš nebeský Otec (porov. Mt 5, 48), Cirkev zostane hriešna vo svojich členoch, aj keď sa budeme akokoľvek snažiť robiť to, čo je správne. Veríme, že Boh pôsobí uprostred našej hriešnosti (porov. 1 Jn 2, 1). Naše úprimné vyrovnanie sa s ňou sa samo osebe môže stať svedectvom evanjelia.

151. [EXHORTATIO] Pri kázaní ľuďom na okraji spoločnosti alebo tým, ktorí opúšťajú Cirkev, povzbudzujeme bratov, aby mali na pamäti tri veci: prioritu jednoty v čase polarizácie, nevyhnutné puto medzi láskou a pravdou a teologickú reflexiu ako špecifické poslanie rehole.

152. [EXHORTATIO] Žijeme v čase polarizácie vo svete i v Cirkvi. Kázanie ľuďom na okraji spoločnosti alebo tým, ktorí opúšťajú Cirkev, je jedným z miest, kde sa najviac prejavujú rozdelenia vnútri Cirkvi a spoločnosti. Naša rehoľa, v ktorej napätie medzi nami nikdy neviedlo k rozdeleniu, má dôležitú skúsenosť, o ktorú sa môže podeliť. Intelektuálne a duchovné tradície rehole majú slúžiť jednote Cirkvi a mali by sme sa zdržať prispievania k polarizácii. Povzbudzujeme naše komunity, aby zostali znamením jednoty *in medio Ecclesiae*. Nemali by sme sa prezentovať ako „alternatívna Cirkev“, ktorá sa zameriava iba na určité aspekty cirkevného života na úkor iných.

153. [EXHORTATIO] Ako nás učí List Efezanom 4, 15, sme povolani hovoriť pravdu v láske. To znamená nasledovať Ježišov príklad s hriešnou ženou a ponúkať v hlbokom súcite jasné povolanie: „Choď a viac nehreš“ (Jn 8, 11). V tomto súcite povzbudzujeme bratov, aby spájali pravdu a milosrdenstvo prostredníctvom kontemplatívnej a zraniteľnej prítomnosti a pozornosti voči samotným potrebám človeka. Ako nám pripomína náš brat Paul Murray, anonymný dominikánsky autor z 13. storočia píše: Medzi veci, „na ktoré má človek hľadiť v kontemplácii“, patria aj „potreby jeho blížneho“. Ako objímame druhých z Lásky, musíme si byť istí, že zostávame v objatí Pravdy. Podobne, keď objímame Pravdu, musíme sa k druhým priblížiť v Láske. Aj keď sa nezhodneme ohľadom pravdy, „musíme milovať oboch, tých, ktorých názory zdieľame, aj tých, ktorých názory odmietame. Lebo obaja sa namáhali v hľadaní pravdy a obaja nám pomohli ju nájsť.“ [Tomáš Akvinský, *In Meta.* XII, 9; n. 2566]

154. [EXHORTATIO] Pevne veríme, že Boh pôsobí v ľuďoch ešte skôr, ako sa s nimi stretnú kazatelia. Na základe pozitívnych skúseností povzbudzujeme bratov, aby venovali pozornosť bohatstvu pokladov svätenín, aby nadviazali kontakt s ľuďmi v ich konkrétnych situáciách, kde sa môže prebudiť ich túžba po niečom posvätnom alebo túžba vrátiť sa do Cirkvi (napr. požehnanie osôb, vozidiel alebo domov; ikony; sviečky; svätená voda). Vždy máme čo ponúknuť. A to aj v momentoch, keď ľudia nemôžu prijímať sviatosti.

155. [DECLARATIO] Keď sa pozeráme na ľudí, ktorí opúšťajú Cirkev, alebo na tých, ktorí sa od nej cítia vzdialení, môžeme vnímať určité zlyhanie poslania Cirkvi. Preto potrebujeme dialóg kazateľov a teológov, aby sme videli, aká je Božia pravda v týchto situáciách, v ktorých ľudia opúšťajú Cirkev. To by mohlo viesť k rozvoju určitej „teológie zlyhania“. Sme presvedčení o nevyhnutnom a plodnom vzájomnom ovplyvňovaní sa pastorálnej skúsenosti a teologickej reflexie, za čo musí rehoľa prevziať zodpovednosť.

156. [COMMISSIO] Autentický teologický výskum je špecifickým prínosom našej rehole pre Cirkev. Je určitým bohatstvom rehole, že tento výskum môžeme vykonávať v rôznych kultúrnych kontextoch. Poverujeme provinciálov v každej oblasti, aby spoločne určili akademickú inštitúciu v danej oblasti, ktorá sa bude v nasledujúcich troch rokoch zameriavať na pálčivé situácie, v ktorých sa ocitajú marginalizované osoby, aby výsledky mohli byť prispôbené daným regiónom a kultúram. Poverujeme regionálnych *sócií*, aby sledovali, podporovali a prijímali výsledky, ktoré budú predložené na najbližšej generálnej kapitule.

D. Kríza zneužívania

157. [GRATIARUM ACTIO] V nadväznosti na generálnu kapitolu v Tultenangu bola magistrom rehole zriadená interdisciplinárna komisia o zneužívaní (ACG 2022 Tultenango 218). Komisia začala plniť svoju úlohu podľa stanoveného zadania. Tešíme sa z toho a povzbudzujeme ju, aby v tejto práci pokračovala. Oceňujeme tiež prácu, ktorú v tejto oblasti vykonali provincie.

158. [ORDINATIO] S cieľom naďalej podporovať v reholi silnú kultúru ochrany osôb (safeguarding) a boj proti zneužívaniu, nariaďujeme magistrovi rehole, aby bola zriadená stála multidisciplinárna komisia pre ochranu osôb (safeguarding), ktorá bude integrovať skúsenosti rôznych subjektov a realít našej rehole. Komisia bude predkladať svoju správu na každej generálnej kapitule.

159. [ORDINATIO] Žiadame provinciálov, aby vo svojich provinciách sprevádzali prijatie práce tejto komisie s potrebnou pedagogikou a aby pokračovali v podporovaní kultúry rešpektovania osôb a boja proti zneužívaniu. Táto kultúra sa musí podporovať už od počiatočnej formácie a počas celej trvalej formácie.

160. [COMMISSIO] Žiadame magistra rehole, aby počas svojich kánonických vizitácií dohliadal na vykonávanie aktov generálnych kapítul v oblasti boja proti zneužívaniu (ACG 2010 Rím 235, 237; ACG 2013 Trogir 142; ACG 2016 Bologna 255, 348; ACG 2019 Biên Hòa 118–122, 188, 291–296; ACG 2022 Tultenango 175–178, 372–376), a najmä nariadenia č. 159, 161, 171.g, 263, 284, 290, 321–323, 325 súčasnej kapituly.

161. [DECLARATIO] Podpora kultúry rešpektu k osobám a boj proti zneužívaniu si vyžaduje uvedomenie si významu cnosti čistoty v kázaní. Vyžaduje si osobitnú pozornosť venovanú vzťahu medzi citovosťou a kázaním. Ako, žiaľ, ukázali niektoré závažné situácie, existujú skutočne riziká, keď sa prehnane zdôrazňuje sloboda bratov a uplatňovanie ich individuálnych chariziem bez skutočného prepojenia s ich komunitou. Alebo keď sa teológia používa ako nástroj duchovnej nadvlády. Alebo keď sa príliš ľahko uchýľujeme k milosrdenstvu bez ohľadu na požiadavky spravodlivosti a rešpektu k osobám. To všetko nás zaväzuje.

Ochrana

Formácia v oblasti ochrany a prevencie zneužívania (porov. B 348; BH 119; T 372)

162. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby provinciáli zabezpečili, aby bratia, zamestnanci a dobrovoľníci, ktorí spolupracujú s bratmi v stabilných dielach vlastných reholí, boli poučení o druhoch zneužívania (napríklad sexuálneho, psychického, fyzického, emocionálneho a duchovného atď.), o dôležitosti podporovania bezpečných postupov, minimalizovania rizík zneužívania a okamžitej a primeranej reakcie na oznámenie o podozrivom správaní. Okrem toho by sa bratia a títo zamestnanci a dobrovoľníci mali zúčastňovať seminárov a workshopov o rôznych oblastiach zneužívania a príslušných požiadavkách miestneho občianskeho práva. Predstavení by mali zabezpečiť, aby všetci bratia mali prístup k týmto zdrojom.

Politika ochrany (porov. B 348; BH 120; T 373)

163. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby provinciáli a ich rady zabezpečili, aby ich provincia mala jasné a podrobné politiky a postupy, ktoré riadne riešia otázky zabezpečenia bezpečného prostredia, pastorálnej starostlivosti a reagovania na obavy a obvinenia zo zneužívania, ako aj jasné komunikačné stratégie, vnútorné aj vonkajšie, s ohľadom na normy kánonického a občianskeho práva, ako aj normy ochrany cirkevného územia, na ktorom sa provincia nachádza. Tieto politiky a postupy sa pravidelne prehodnocujú, najmenej raz za štyri roky sa obnovujú a implementujú. Po ich aktualizácii sa jedna kópia zasiela magistrovi rehole.

Preverovanie kandidátov (porov. BH 188; T 374)

164. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby provinciáli zabezpečili riadne preverovanie všetkých kandidátov, vrátane psychologických a lekárskeho vyšetrení, referencií a overenia trestného, finančného a sociálneho zázemia. V prípade kandidátov na kňazské povolanie sa má prihliadať na požiadavky platnej *Ratio Nationalis* dokumentu *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis*. Kandidát, ktorý bol odsúdený za zneužívanie maloletých alebo za držbu detskej pornografie, nemôže byť prijatý do rehole, bez toho, aby tým bola dotknutá LCO 420.

165. [COMMISSIO] Poverujeme magistra rehole, aby do *Ratio Formationis Generalis* vložil normu v tomto zmysle.

Informovanie miestnej komunity o odsúdeniach a obmedzeniach pastoračnej služby brata (T 376)

166. [ORDINATIO] Spáchanie trestných činov našimi bratmi, najmä závažných trestných činov spojených so zneužívaním maloletých alebo s držaním detskej pornografie, spôsobuje ujmu najmä jednotlivcom, ale aj dobru Cirkvi a rehole. Na pomoc pri obnovení spravodlivosti, náprave páchatel'ov a odstránení škandálu je nevyhnutné, aby dotknuté miestne konventy boli riadne informované o takýchto bratoch. Preto nariaďujeme, aby v prípade, ak bol brat usvedčený z takéhoto deliktu, provinciál informoval o tomto usvedčení predstaveného a konventnú kapitolu domu, v ktorom tento brat býva. Okrem toho, aby sa predišlo ujme buď na iných osobách, alebo spôsobením škandálu, provinciál môže byť spravodlivo povinný uložiť obmedzenia verejnej pastoračnej služby brata ako administratívne obmedzenie alebo trestné opatrenie, aj keď nebol formálne uznaný vinným z trestného činu. Akékoľvek takto uložené obmedzenia sa zvyčajne vykonávajú po konzultácii s diecéznym biskupom (pozri CIC 103, 967 § 2) a po porade s kvalifikovaným kánonistom a pravidelne sa prehodnocujú, najmenej raz za päť rokov. Ďalej nariaďujeme, aby v prípade, ak boli na brata uložené obmedzenia, či už trestným rozsudkom, trestným predpisom, alebo administratívne, provinciál informoval o týchto obmedzeniach predstaveného a konventnú kapitolu domu, v ktorom brat býva.

KAPITOLA VI

POSLANIE S MLADÝMI

167. [GRATULATIO] Kapitula uznáva a oceňuje apoštolskú prácu celej dominikánskej rodiny s mladými ľuďmi, či už v pastoračných centrách, farnostiach, školách, univerzitách atď.

168. [DECLARATIO] Vyhlasujeme, že je dôležité uznať pluralitu mladých ľudí a prijať ich rozmanitosť, uvedomujúc si ich odlišné reality, kontexty, obavy a hľadania. Na tejto ceste je podstatným prejavovať pohostinnosť, rešpektujúcu blízkosť, porozumenie, dôslednosť a svedectvo života.

169. [COMMISSIO] Poverujeme generálneho promotora pre dominikánskych laikov a sôcia pre apoštolský život, aby v spolupráci so všetkými inštitúciami zhromaždili a vyhodnotili skúsenosti z práce s mládežou v reholi s cieľom zlepšiť apoštolát s ňou. Ďalej odporúčame, aby generálny promotor formuloval kritériá hodnotenia a následne zdieľal tieto aktivity prostredníctvom fóra pre mládež pod záštitou sócia pre apoštolský život.

170. [COMMISSIO] Poverujeme generálneho promotora pre dominikánskych laikov, aby v spolupráci s Medzinárodnou komisiou IDYM zabezpečil aktualizáciu webovej stránky IDYM s cieľom uľahčiť výmenu formačných a informačných zdrojov medzi skupinami patriacimi do Dominikánskeho mládežníckeho hnutia (porov. ACG 2022 Tultenango 95, 99).

171. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme zodpovedných za sprevádzanie skupín mládeže a miestnych promotorov, aby v koordinácii s predstavenými tvorivo podporovali vytváranie priestorov a príležitostí na prijatie mládeže a jej aktívnu účasť na liturgických sláveniach, spoločenských aktivitách a apoštolských projektoch provincie (porov. ACG 2022 Tultenango 133).

172. [EXHORTATIO] Opätovne pripomíname závery obsiahnuté v aktoch kapituly v Bologni (porov. ACG 2016 Bologna 139), Biên Hòa (porov. ACG 2019 Biên Hoà 274) a Tultenango (porov. ACG 2022 Tultenango 133–134), aby v provinciách, kde ešte neexistujú skupiny dominikánskych mladých vo veku od 18 do 35 rokov s väzbou na IDYM (porov. Štatút IDYM, č. 1.4), provinciáli a ich rady vynaložili úsilie na uľahčenie prítomnosti a podporu príslušnosti týchto skupín mladých ľudí k dominikánskej rodine prostredníctvom IDYM.

173. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme, aby skupiny mladých ľudí vo veku do 18 rokov vo všetkých regiónoch boli sprevádzané členmi rôznych vetiev dominikánskej rodiny a aby sa podieľali na dominikánskom charizme.

174. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme členov dominikánskej rodiny, ktorých apoštolát sa rozvíja v našich apoštolských a vzdelávacích inštitúciách, aby posilňovali svoju dominikánsku identitu a mali aktívnu a viditeľnú prítomnosť.

175. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme priorov a zodpovedných za pastoračiu mládeže, aby podporovali komunity mladých ľudí vedené samotnými mladými ľuďmi, sprevádzané členmi dominikánskej rodiny. Je nevyhnutné, aby boli mladí ľudia oceňovaní, formovaní a povzbudzovaní vo svojej schopnosti viesť a aktívne sa podieľať na cirkevnom živote v súlade s výzvami z Biên Hòa (porov. ACG 2019 Biên Hòa 147–148) a Tultenango (porov. ACG 2022 Tultenango 132).

176. [COMMISSIO] Poverujeme generálneho promotora pre dominikánskych laikov, aby v spolupráci s Medzinárodnou komisiou IDYM vytvoril plán formácie mladých na základe nasledujúcich usmernení:

a) Aby boli zakorenení v Kristovi, pestovali osobný a živý vzťah s Ním a poznali evanjelium nielen ako učenie, ale ako vtelený spôsob života.

b) Aby boli misionárskymi učeníkmi, schopnými svedčiť o svojej viere v rôznych oblastiach života: v škole, v práci, v digitálnom prostredí a na perifériách, kde je prítomnosť evanjelia najnaliehavejšia.

c) Aby boli formovaní ako integrované osobnosti, ktorých duchovnosť sa prejavuje vo viere spojennej s rozumom, etikou a konkrétnymi každodennými rozhodnutiami, zakorenení v kontemplácii.

d) Aby boli prítomní v digitálnom svete a zakotvení v duchovnosti, s kritickou, etickou a kreatívnou prítomnosťou vo virtuálnom prostredí, evanjelizujúc z digitálnej kultúry bez zanedbávania vnútorného života.

e) Aby boli nádejnými učeníkmi s pevnou a premyslenou vierou, oddanými, hlboko ľudskými a vášnivo zamilovanými do Krista a jeho poslania.

f) Aby prezentovali dominikánsku skúsenosť ľudskosti ako oporu náboženskej skúsenosti: prežívanie slobody, spôsob riadenia, zakorenenie bytia v milosti, kritické myslenie atď.

g) Aby si všetci naši mladí ľudia boli vedomí svojej úlohy pri budovaní kultúry ochrany v našich mládežníckych apoštolátoch. Na tento účel je nevyhnutné, aby všetci spolupracovníci v pastoračii mládeže boli vyškolení v rozpoznávaní a prevencii zneužívania, ako aj v primeraných postupoch pri podávaní obvinení v súlade s platnými cirkevnými a civilnými predpismi

v každej krajine, pričom sa podporuje starostlivosť a zodpovednosť v pastoraľnej činnosti mládeže pre mládež.

177. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme regionálnych sôciou, aby spolu s provinčnými promotórmii organizovali a podporovali podľa svojich možností a prostriedkov, v spolupráci s Medzinárodnou komisiou IDYM, ak je to možné, regionálne stretnutia skupín dominikánskych mladých s cieľom spoznať sa a zdieľať skúsenosti i spoločné projekty.

178. [ADMONITIO] Pripomínáme celej dominikánskej rodine, že je dôležité naďalej podporovať komunitný rozmer poslania s mladými a pre mladých, vyhýbajúc sa izolovaným alebo individualistickým iniciatívam. Osobitne uznávame dôležitosť formácie tých, ktorí sú zodpovední za mládežnícke skupiny a pomáhajú im, aby svoju službu vykonávali v kultúre ochrany s kompetentnosťou, pokorou, veľkorysťou a synodálnym duchom (porov. ACG 2019 Biên Hoà 180, e).

179. [ADMONITIO] Pripomínáme miestnym promotórom mládeže, aby zabezpečili, že Dominikánske mládežnícke hnutie (IDYM) bude riadne zastúpené v miestnej Komisii dominikánskej rodiny, ak taká existuje (porov. ACG 2019 Biên Hoà 273; ACG 2022 Tultenango 179).

180. [COMMENDATIO] Navrhujeme dominikánskej rodine, aby propagovala a zviditeľňovala postavu Piera Giorgia Frassatiho medzi dominikánskymi mladými a predstavovala ho ako vzor, ktorý stelesňuje typ mládežníckej svätosti, ktorú Cirkev chce v našej dobe pestovať: radostnú, odvážnu, sociálne angažovanú a zakorenenú v Kristovi, a aby sa stal zdrojom inšpirácie, ktorý „nás vedie smerom k výškam (*verso l'alto*). Na jeho príhovor, aby všetci dominikáni mohli čerpať inšpiráciu a zaviazat' sa k hlásaniu evanjelia mladým ľudom, ktorí sú aj naďalej budúcnosťou spoločnosti a nádejou Cirkvi“ (porov. *Relatio* 2025, 36).

KAPITOLA VII

BRATRSKÝ ŽIVOT, FORMACE A INTELEKTUÁLNÍ ŽIVOT

„Nazývám vás přáteli.“ (Jan 15, 15)

181. [DECLARATIO] Dominikánský život začíná přátelstvím s Kristem, proměňujícím společenstvím v srdci naší osobní a liturgické modlitby, studia a bratrského života. Autentické přátelství s Bohem, pěstované v komunitě, je nakažlivé a tvoří základ našeho života a poslání vůči našim partnerům v dialogu.

A. Bratrský život

Zasvěcení jako znamení naděje a prorocké moudrosti

182. [EXHORTATIO] Vyzýváme bratry, aby jako zasvěcení řeholníci, ať už kněží, nebo bratři spolupracovníci, hluboce prožívali své přátelství s Kristem. Nejedná se o abstraktní myšlenku, ale o něco, co se ztělesňuje v základních prvcích našeho bratrského života: v našem systému řízení, společné modlitbě, společných jídlech a odpočinku, společném studiu a sdílené misi.

183. [EXHORTATIO] V rozděleném světě, který je často roztržštěný a individualistický, je naše bratrské společenství prorockým znamením naděje. Jako kazatelé budme *moudrými správci rozmanité Boží milosti, každý z nás by měl používat dary, které obdržel, k vzájemné službě. Kdo mluví, ať mluví jako ten, kdo předává Boží slova* (1 Petr 4, 10–11).

184. [EXHORTATIO] Vzhledem ke společenské a církevní realitě, v níž se nacházíme, vybízíme bratry, aby přemýšleli o významu svého řeholního zasvěcení, které vyžaduje neustálou obnovu. Jsme kazatelé povolání k neustálému rozhovoru s Bohem a mezi sebou navzájem v duchu svatého Dominika. V historickém okamžiku, v němž se nacházíme, je nutné, aby se naše zasvěcení proměnilo v prorockou moudrost ve službě svatému kázání (František, *Apoštolský list všem zasvěceným osobám u příležitosti Roku zasvěceného života, 21. listopadu 2014*).

Bratři spolupracovníci

185. [GRATIARUM ACTIO] Blahopřejeme členům Teologické komise k jejich zprávě o povolání spolupracovníků v řádu a v církvi, kterou připravili pro tuto kapitulu.

186. [COMMISSIO] Pověřujeme Stálou komisi pro bratry spolupracovníky, aby vydala „Vademecum“ shrnující akta předcházejících generálních kapitul a další důležité dokumenty týkající se bratrů spolupracovníků. Toto vademecum ať je následně posláno provinciím pro snadnou referenci a zpřístupněno online.

187. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, aby obnovil Stálou komisi pro bratry spolupracovníky a zajistil plné zastoupení řádových regionů.

188. [COMMISSIO] Pověřujeme Stálou komisi pro bratry spolupracovníky, aby úzce spolupracovala se socií jednotlivých regionů a zajistila, že ustanovení LCO, RFG a RSG týkající se bratrů spolupracovníků budou uplatňována tam, kde dosud nebyla zavedena. Rovněž potvrzujeme a pověřujeme Stálou komisi pro bratry spolupracovníky odpovědnostmi, které jim byly svěřeny Generální kapitulou v Biên Hoà č. 194 (ACG 2019 Biên Hoà 194).

189. [ORDINATIO] Nařizujeme, aby se svátek svatého Martina de Porres stal dnem oslav a šíření povědomí o povolání bratra spolupracovníka v celém řádu (srov. ACG 2022 Tultenango 195).

Bratrský život a řízení

190. [DECLARATIO] Autentické dominikánské řízení je zakořeněno ve sdílené odpovědnosti a sdíleném angažování se. Vyzývá každého člena ke zralé účasti na společném dobru s vědomím, že řízení v řádu není úkolem několika málo lidí, ale společnou povinností všech. Tato struktura, která čerpá z moudrosti naší tradice, podporuje zodpovědnost, dialog a společnou odpovědnost, aby náš společný život skutečně odrážel evangelium, které kážeme. Konventní kapitula je místem pro tuto sdílenou odpovědnost.

191. [EXHORTATIO] Je obzvláště důležité, aby formační konventy byly pro bratry v počáteční formaci vzorem autentického dominikánského vedení.

192. [COMMISSIO] Svěřujeme magistrovi řádu obnovení komise požadované kapitulou v Biên Hoà, aby mohla pokračovat v práci, která jí byla svěřena, a vypracovat seznam strategií a postupů pro usnadnění komunikace v rámci komunit a mezi bratry. Cílem je pomoci bratrům pokračovat v růstu zralosti, a to jak v lidské, tak v duchovní dimenzi dominikánského života. Tyto strategie budou poté nabídnuty promotorům pro trvalou formaci v provinciích, aby je mohli podle potřeby implementovat (ACG 2019 Biên Hoà 100).

193. [COMMISSIO] Žádáme provinciály, aby svolávali každoroční setkání převorů a představených, aby podpořili bratrské sdílení, usnadnili dobré řízení a implementaci akt generálních a provinčních kapitul.

B. Trvalá formace

Komunita jako základ

194. [DECLARATIO] „Dominikánský řeholník se neustále formuje“ (srov. ACG 2022 Tultenango 214). Tato skutečnost nás vybízí k neustálé proměně srdce a mysli. Trvalá formace je společnou i individuální odpovědností. Život komunity je základem trvalé formace. Právě v každodenním sdílení modlitby, misie, bratrského života a řízení se prohlubuje a obnovuje naše dominikánská identita. Společný život nás ukotvuje, stimuluje a podporuje náš růst v Pánu.

195. [EXHORTATIO] Vyzýváme provinciály, aby tam, kde je to nutné, podporovali místní představené tím, že vypracují objektivní standardy, jasné protokoly a dobře značené přístupy k zdrojům, které pomohou představeným udržovat zdraví komunity a řešit výzvy.

196. [COMMISSIO] Konventní lektor je místním promotorem trvalé formace ve spolupráci s převorem.

197. [COMMISSIO] Provinciálové, převori, promotoři trvalého vzdělávání a konventní lektori musí spolupracovat, aby zajistili společnou odpovědnost a individuální doprovázení, zejména pro mladé kněze a bratry procházející krizí středního věku (ACG 2022 Tultenango 217).

Doprovázení, lidský rozvoj/formace

198. [COMMENDATIO] V různých fázích našeho života existuje neustálá potřeba lidského rozvoje. Provincie jsou vybízeny, aby využívaly odborné znalosti center a specialistů mimo řád, aby podpořily integrální lidský růst.

199. [COMMISSIO] Každá provincie by měla vypracovat plán trvalé formace, který jasně vymezí různé fáze trvalé formace. V provinciích, kde již takové programy existují, se důrazně doporučuje sdílet je s ostatními provinciemi, což podpoří spolupráci a vzájemné obohacování (srov. ACG 2022 Tultenango 217).

200. [COMMISSIO] Při vypracovávání těchto programů by měla být věnována zvláštní pozornost lidské formaci. To je nezbytné pro vytvoření zdravých osobních hranic a podporu kultury bezpečného prostředí. Když lidé ve službě rostou v sebeuvědomění, emocionální zralosti a integrovaném chápání svého povolání, jsou lépe vybaveni k tomu, aby navazovali vztahy s náležitou úctou a péčí.

201. [EXHORTATIO] Uvědomujeme si, že bratři, zejména v prvních letech po vysvěcení a ve středním věku, často čelí významným osobním a profesním výzvám. Je velmi důležité, aby tito bratři věděli, že tyto obtíže nemusejí řešit sami. Neměli by se bát ani stydět požádat o pomoc, ale měli by být

povzbuzování, aby otevřeně mluvili a přijímali podporu v rámci našich bratrských struktur.

202. [EXHORTATIO] Vyzýváme formátory a představené, aby docenili roli rodiny, z níž bratr pochází. Porozumění rodině, ze které bratr pochází, je důležitým aspektem jak rozlišování povolání, tak i trvalé formace. Rodinné zázemí člověka často formuje jeho emocionální vzorce, styl vztahů a schopnost žít v komunitě.

C. Počáteční formace

Formace pro lidskou zralost

203. [COMMISSIO] Formace pro lidskou zralost je zásadní pro integritu našeho řeholního života a zdraví našich společenství. Pověřujeme bratry odpovědné za počáteční i trvalou formaci, aby dbali o pedagogické i psychoafektivní prvky, a doprovázeli procesy na podporu integrálního lidského rozvoje bratří (ACG 2013 Trogir 134).

204. [COMMISSIO] Rodinná realita ovlivňuje lidskou zralost i zralost povolání kandidátů a řeholníků ve všech fázích života. Rodina může v obtížných chvílích poskytnout cennou podporu. Pověřujeme představené a osoby odpovědné za formaci, aby udržovaly komunikaci s rodinami kandidátů i bratří a snažily se jim pomoci pochopit naše životní závazky a navázat zdravé vztahy, které přispívají k lidské a řeholní zralosti řeholníků.

Autentická dominikánská formace

205. [ADMONITIO] Připomínáme, že naše RFG a poslední generální kapituly zdůraznily povinnost poskytovat všem bratrům v počáteční formaci autentickou dominikánskou formaci (srov. ACG 2022 Tultenango 208; RFG 59–62).

206. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály a všechny odpovědné za počáteční formaci v provinciích, aby pokračovali v provádění nařízení a kritérií stanovených generálním kapitulou v Tultenangu (ACG 2022 Tultenango 208–209).

207. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, aby pokračoval v provádění těchto kritérií a určil, kdy daná entita tato kritéria nesplňuje, aby jí pomohl v nezbytném hledání spolupráce s jinými entitami (srov. ACG 2022 Tultenango 209).

208. [COMMISSIO] Oceňujeme úsilí mnoha entit nabízet svým bratrům autentickou dominikánskou formaci a uplatňovat RFG prostřednictvím svých RFP. To umožnilo dobré příklady spolupráce v oblasti formace. Pověřujeme regionální socie, aby společně se sociem pro bratrský život a formaci do

jednoho roku provedli hodnocení a identifikovali zbývající úkoly a výzvy v této oblasti, které budou předloženy generální radě řádu a provinčním radám.

Výzvy ve vzdělávání mladých lidí dnes

209. [ADMONTIO] Mladí lidé, kteří přicházejí do našich vzdělávacích programů, čelí novým výzvám, jako je rozmanitost kulturního původu, nedostatek náboženského nebo křesťanského vzdělání, nedostatek vzorů, nedostatek lidské a emocionální integrace, výzvám spojeným s digitálním světem. Připomínáme bratřím odpovědným za formaci a formačním komunitám, aby dbali na dodržování toho, co je uvedeno v RFG (83): „Formátoři musí být dobře informováni o současných trendech a tlacích, kterým jsou mladí lidé vystaveni, a musí mít určitou moudrost v pochopení jejich dopadů na ty, kteří vstupují do řádu.“

210. [COMMISSIO] Pověřujeme regionální socie, aby s podporou socia pro bratrský život a formaci organizovali nebo pokračovali v programech nebo projektech formace formátorů v každém regionu a/nebo kulturní oblasti. Tyto programy musí být systematické a musí být realizovány s ohledem na naši tradici a hodnoty (RFG 13–32).

211. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály, aby uvolnili formátory od jiných významných povinností, aby se tak mohli věnovat formaci jako svému hlavnímu poslání (RFG 76).

Přístupy k formaci

212. [COMMISSIO] Kázání různým „partnerům [v dialogu]“ vyžaduje systematickou formaci konkrétních bratří, aby poznali, porozuměli a mohli příslušný dialog vést. Pověřujeme provinciály a osoby odpovědné za formaci, aby na základě apoštolského plánu provincie identifikovali a připravili bratry pro kázání různým posluchačům prostřednictvím osvojení si určitých dovedností (jazyky a kultury) a rozvoje talentů pro dialog, a to poskytováním období pastoračních zkušeností vedených těmito posluchači (srov. RFG 32).

213. [EXHORTATIO] Vyzýváme bratry odpovědné za formaci, aby zajistili kontakt bratří v počáteční formaci se sociálními a kulturními danostmi své doby, a snažili se zachovat otevřenost a dovednosti potřebné pro kázání různým partnerům.

214. [COMMISSIO] Doporučujeme provinciálům a odpovědným za formaci, aby měli na paměti univerzální charakter našeho řádu (RSG 31), aby bratři v počáteční formaci dostávali informace o apoštolské práci a akademických

zdrojích našeho řádu v různých kontextech a kulturách. Připomínáme, že bratři musí studovat alespoň jeden z oficiálních jazyků řádu (ACG 2022 Tultenango 248), aby byli otevřeni budoucí službě v jiných kulturních kontextech, přičemž vždy pamatují na to, že naše *společenství* v Kristu nás vybízí k životu v otevřených *komunitách* a v *komunikaci* s celým světem.

Kultura povolání

215. [COMMISSIO] Budoucnost řádu závisí na účinné podpoře povolání. Provinciálům doporučujeme, aby s pomocí promotorů pro povolání plánovali podporu povolání, která vytvoří „kulturu povolání“ (Jan Pavel II., XXX. Světový den modlitby za povolání, 1993; Papežské dílo pro církevní povolání, „Nová povolání pro novou Evropu“, 1997, 13; František, *Evangelii gaudium*, 107), která rozvíjí následující prvky:

a) Podporovat významné dominikánské komunity, které viditelně a důsledně žijí všechny rozměry našeho života (ACG 2016 Bolognia 236; RFG 97).

b) Obnovovat a posilovat život a povolání každého bratra (ACG 2022 Biên Hòa 187).

c) Zapojit všechny a každého z bratrů, komunit a institucí do podpory povolání (LCO 165 § II). Je odpovědností všech zajistit, aby plamen dominikánského života a poslání, který jsme přijali, byl věrně předán další generaci.

d) Zaměřit naše úsilí na povzbuzování a formaci vhodných animátorů povolání v rámci dominikánské rodiny.

e) Podporovat propojení pastorace povolání s různými apoštolskými oblastmi v každé provincii.

f) Posilovat práci s mladými lidmi ve vysokoškolském věku a v prvních letech jejich vstupu na pracovní trh. V současné době je to fáze života, ve které se přijímají nejdůležitější rozhodnutí, proto je nutné vyzkoušet nové způsoby přístupu k této realitě (RFG 96).

g) Pečovat o spolupráci v oblasti pastorace povolání s dominikánskou rodinou a s jinými subjekty ve stejném regionu (RFG 103; ACG 2016 Boloña 235; ACG 2019 Biên Hòa 182; ACG 2022 Tultenango 183).

h) Posílit naši viditelnost a vliv v digitálních médiích, usilovat o transparentnost a jednotu v přítomnosti každé provincie na webu. Je důležité, aby v provinčních kuriích byla k dispozici odborná pomoc pro tuto práci (ACG 2022 Tultenango 193.c).

i) Prvním a nejdůležitějším prostředkem k vytvoření kultury povolání je modlitba za povolání (Mt 9,38; ACG 2022 Tultenango 189–190).

Modlitba za povolání (T 190)

216. [ORDINATIO] Nařizujeme, aby převorové zajistili každodenní společnou recitaci modlitby za povolání. Pokud se nepoužívá jiná modlitba, ať se přijme modlitba připravená Mezinárodní liturgickou komisí řádu a zveřejněná magistrem řádu dne 23. října 2024.

D. Intelektuální život

Kázání jako cíl našeho intelektuálního života

217. [EXHORTATIO] Připomínáme provinciálům a těm, kteří jsou zodpovědní za podporu intelektuálního života v provinciích, že smyslem dominikánského intelektuálního života je kázání, jak potvrzuje naše RSG (12): „Kromě toho, že naše studium živí naši kontemplaci a podporuje žití evangelijních rad, je také zaměřeno na kázání Božího slova a má toto kázání za svůj cíl.“ Vyzýváme je, aby zajistili, že všichni bratři obdrží odpovídající formaci pro kázání, a to jak v teologii, tak v pastorační praxi.

218. [COMMISSIO] Provinciály, regenty studií a osoby odpovědné za intelektuální formaci bratrů, jak v institucionálních studiích, tak v permanentní formaci, pověřujeme, aby zajistili, že tato formace je vybavit schopností porozumět, vést dialog a významně přispívat ve vztahu ke čtyřem typům partnerů zahrnutých do misie *ad gentes*, posláni k těm, kteří se vzdálili od církve nebo žijí na jejím okraji, misii pro prohloubení víry věřících a misii k mladým lidem.

Dominikánská jednota života a intelektuální tradice

219. [ADMONTIO] Připomínáme, že naše LCO, RSG a poslední dvě generální kapituly zdůraznily význam zpřístupnění skutečně dominikánské komplexní formace všem bratrům, včetně její intelektuální dimenze (srov. ACG 2019 Biên Hòa 305; ACG 2022 Tultenango 240). Potvrzujeme nutnost pokračovat v realizaci tohoto cíle. V této souvislosti bychom chtěli zvláště zdůraznit následující body.

220. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály a všechny osoby odpovědné za oživování intelektuálního života v provinciích, aby pokračovali v provádění nařízení ACG 2022 Tultenango 245 s cílem zajistit optimální dominikánské intelektuální vzdělávání.

221. [COMMISSIO] Obnovujeme pověření magistra řádu a socia pro intelektuální život, aby pokračovali ve spolupráci při realizaci tohoto cíle

a nadále pomáhali provinciím v tomto úsilí (srov. ACG 2019 Biên Hòa 306; ACG 2022 Tultenango 245).

222. [COMMISSIO] Pověřujeme regenty studií, aby i nadále podporovali poznání RSG ze strany bratří a jeho implementaci, včetně dodatků provedených v souladu s ACG 2022 Tultenango 239, se zvláštním důrazem na rysy „dominikánské intelektuální tradice“ a „dominikánského pohledu na teologii“ (RSG 16–23), které jsou neoddělitelné od našeho dominikánského komunitního a bratrského života.

223. [ADMONITIO] Připomínáme, že formace a pěstování živé dominikánské tradice zahrnují odpovídající biblický, filozofický a teologický základ a studium a prohlubování myšlenek svatého Tomáše Akvinského, našeho „vynikajícího učitele a vzoru“ (LCO 82), který nás učí myslet. Zahrnují také studium dějin teologie jako celku a příspěvků jiných učitelů, bratří a sester, členů řádu (srov. RSG 19, 21).

224. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály, regenty studií a konventní lektory, aby zajistili, že dominikánské prvky budou přítomny v intelektuální formaci bratří, i když studují „mimo řád“ (srov. RSG 66–67), a ve studijním životě komunit.

225. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu a socia pro intelektuální život, aby za pomoci Stálé komise pro podporu studií realizovali návrhy obsažené ve *Zprávě o filozofických studiích v počáteční formaci* (srov. ACG 2022 Tultenango 234) v dialogu s regionálními koordinátory regentů studií a regenty každé provincie, zejména konkrétní návrhy pro každou entitu s cílem obohatit tuto formaci.

226. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály, regenty studií a osoby odpovědné za formaci, aby doprovázeli a pomáhali našim bratrům v jejich počáteční a trvalé formaci, podporovali otevřenou intelektuální formaci schopnou vstoupit do plodného dialogu s různými myšlenkovými proudy, různými kulturami, náboženstvími a disciplínami (srov. RSG 22).

Blahopřání

227. [GRATIARUM ACTIO] Děkujeme bratru Wojciechovi Giertychovi, OP za jeho teologickou službu v řádu a ve službě teologa Papežského domu.

Studijní centra

228. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály, regenty a vedoucí stávajících studijních center v provinciích, aby přispěli k posílení těchto center (srov. LCO 92; RSG 40), zejména teologických studijních center, s ohledem na prioritní

význam existence institucionálního studijního centra (srov. ACG 2022 Tultenango 241–242).

229. [COMMISSIO] Pověřujeme provinciály a regenty studií v provinciích, které dosud nemají studijní centrum, aby jej zřídili v souladu s podmínkami stanovenými v LCO 91–92 (srov. ACG 2022 Tultenango 300) před příští generální kapitulou.

230. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu a socia pro intelektuální život, aby ve spolupráci se Stálou komisí pro podporu studií a provinciály doprovázeli a pomáhali teologickým studijním centrům, aby v každém regionu řádu bylo alespoň jedno teologické studijní centrum na vysoké akademické úrovni.

Překážky a výzvy pro intelektuální život

231. [EXHORTATIO] Nedostatek řeholníků, kteří znají intelektuální tradici řádu a věnují se výuce a výzkumu, je výzvou v různých regionech řádu. Vyzýváme provinciály a regenty studií, aby si uvědomili naléhavou potřebu vychovávat bratry k vyučování a doprovázet ty, kteří se k tomu připravují nebo se této práci věnují.

232. [ORDINATIO] Obnovujeme nařízení kapitol v Biên Hòa (ACG 2019 Biên Hòa 328) a Tultenango (ACG 2022 Tultenango 229) o nutnosti plánovat doplňkové studium s ohledem na poslání řádu a naši službu místním církvím:

„Nařizujeme provinciálům, aby s pomocí regentů studií vypracovali v každé entitě plán doplňkových studií svých bratrů. (Tento plán) bude předložen magistrovi řádu a aktualizován do tří měsíců po každé provinční kapitule. V něm bude odhadnut počet a konkrétní podíl bratrů, kteří budou absolvovat doplňková studia, jakož i obory, kterým se budou věnovat. Provádění tohoto plánu bude zahrnuto do výroční zprávy regentů studií a bude hodnoceno při kanonických vizitacích provincií.“

Akademické instituce pod přímou jurisdikcí mistra řádu

Papežská univerzita sv. Tomáše (PUST-Angelicum)

233. [GRATIARUM ACTIO] Děkujeme fr. Thomasovi Josephovi Whiteovi, OP, rektorovi PUST, a bratrům a sestrám, kteří se podílejí na řízení a výuce na různých fakultách a institucích, za posílení akademické excelence, vytvoření nových institutů a úsilí při hledání finančních prostředků, které umožnily provést renovaci budovy, včetně knihovny (ACG 2019 Biên Hoà 346), v uplynulém tříletém období.

234. [COMMISSIO] Pověřujeme rektora PUST a bratry a sestry spoluzodpovědné za řízení a výuku na různých fakultách a institutech, aby pokračovali v tomto procesu rozvoje univerzity a zajistili prostřednictvím fondu (endowment) její ekonomickou udržitelnost v budoucnosti.

235. [EXHORTATIO] Vyzýváme provinciály a regenty studií, aby zvážili vyslání řeholníků-učitelů a studentů na PUST-Angelicum a zapojili se do tohoto společného úsilí podle potřeb svých provincií a řádu.

236. [COMMISSIO] Pověřujeme rektora PUST vytvořením programu věnovaného výzkumu starověkého křesťanství v Africe ve spolupráci se studijními centry řádu v Africe. Tento program by se v budoucnu mohl transformovat v institut.

Convitto Internazionale San Tommaso d'Aquino

237. [GRATIARUM ACTIO] Uznáváme cennou práci, kterou vykonal fr. Orlando Rueda Acevedo, OP z kolumbijské provincie, jenž nedávno zemřel, ve službě řádu jako socius pro apoštolský život a jako rektor Convitto Internazionale San Tommaso d'Aquino v posledních letech.

238. [GRATULATIO] Těší nás renovace budovy Convitto Internazionale San Tommaso d'Aquino, která umožní i nadále přijímat studenty v Římě.

Teologická fakulta Univerzity ve Fribourgu

239. [DECLARATIO] Oceňujeme obnovení formální dohody mezi řádem, Univerzitou ve Fribourgu a Švýcarskou biskupskou konferencí na deset let v souladu s doporučením minulé generální kapituly (srov. ACG 2022 Tultenango 264).

240. [COMMISSIO] Těší nás založení Institutu dominikánských studií na Teologické fakultě Univerzity ve Fribourgu. Pověřujeme jeho ředitele a členy, aby pokračovali v plnění svého poslání a zprostředkovávali na univerzitě dominikánskou intelektuální a duchovní tradici a činnost dalších akademických institucí řádu (srov. *Stanovy institutu*, čl. 3).

241. [GRATIARUM ACTIO] Děkujeme řeholníkům, kteří vyučují na univerzitě ve Fribourgu, za jejich pedagogickou a výzkumnou práci a povzbuzujeme je, aby i nadále šířili dominikánskou intelektuální tradici v dialogu s jinými disciplínami.

242. [COMMENDATIO] Pověřujeme magistra řádu, aby spolu s provinciálem Francie a v dialogu s komunitami Albertinum a konventu Sv. Hyacinta dokončil proces sjednocení obou komunit s příslušnými dohodami (viz ACG 2019 Biên Hòa 354; ACG 2022 Tultenango 268).

Francouzská biblická a archeologická škola v Jeruzalémě (EBAF)

243. [GRATIAM ACTIO] Děkujeme členům Francouzské biblické a archeologické školy v Jeruzalémě (EBAF) a provinciím, které přispívají k jejímu fungování, za kroky podniknuté ve prospěch excelence ve výuce a výzkumu, zejména v této době války.

244. [EXHORTATIO] Uznáváme význam Božího slova v našem životě a vyzýváme subjekty řádu, aby vysílaly studenty k dokončení jejich vzdělání na EBAF, a žádáme je, aby spolupracovaly na vzdělávání řeholníků, kteří budou přispívat k výuce Bible, archeologie a dalších úkolů souvisejících s jejich posláním.

245. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, provinciály, ředitele EBAF a socia pro intelektuální život, aby před příští generální kapitulou vybrali dva bratry, kteří zahájí studia biblistiky a archeologie s cílem spolupracovat v EBAF (srov. ACG 2022 Tultenango 274).

Komise Leonina

246. [GRATIAM ACTIO] Děkujeme členům Komise Leonina za zaslání jejich redakčního pracovního plánu na nadcházející roky magistrovi řádu a povzbuzujeme je k jeho realizaci (srov. ACG 2022 Tultenango 283). Povzbuzujeme je také k pokračování ve spolupráci s řádovými entitami a studijními centry (srov. ACG 2022 Tultenango 282).

Aktivity pod dohledem magistra řádu

OPTIC

247. [GRATIAM ACTIO] Děkujeme řediteli OPTIC a jeho týmu za předložení zprávy o činnosti, zejména v souvislosti s tématem umělé inteligence, a povzbuzujeme je, aby pokračovali ve spolupráci s dominikánskými univerzitami a dalšími řádovými institucemi.

248. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, aby na tři roky obnovil prohlášení OPTIC jako činnost pod dohledem magistra řádu (srov. ACG 2019 Biên Hoà 372).

Centrum pro dialog s kulturami a náboženstvími v Asii

249. [GRATIAM ACTIO] Děkujeme řediteli Centra pro dialog s kulturami a náboženstvími v Asii a děkanovi Teologické fakulty na UST za aktivity, které v průběhu těchto let prováděli. Povzbuzujeme je, aby ve spolupráci se sociem

pro Asii a Tichomoří a regionálním koordinátorem regentů studií rozvíjeli aktivity v různých provinciích regionu.

250. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, aby na tři roky obnovil prohlášení o společné činnosti tohoto centra jako o činnosti pod dohledem magistra řádu (srov. ACG 2019 Biên Hoà 375).

Institut pro dialog s kulturami a náboženstvími v Africe

251. [DECLARATIO] Oceňujeme kroky, které Institut pro dialog s kulturami a náboženstvími v Africe podnikl ke schválení svých stanov v rámci *Dominikánské univerzity* v Ibadanu. Vyzýváme jeho ředitele, aby ve spolupráci se sociem pro Afriku a poradcem pro intelektuální život IAOP organizoval aktivity v různých provinciích regionu.

252. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, aby na tři roky obnovil prohlášení o společné činnosti Institutu jako o činnosti pod dohledem magistra řádu (srov. ACG 2019 Biên Hoà 378).

Fakulta San Esteban v Salamance

253. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, aby prohlásil společnou činnost fakulty (nebo budoucího institutu, srov. ACG 2022 Tultenango 296) svatého Štěpána v Salamance, věnovanou výzkumu a výuce na škole salamancké a dominikánské teologii a otevřenou spolupráci s celým řádem, za činnost pod dohledem magistra řádu na dobu tří let.

254. [EXHORTATIO] Vyzýváme provinciály a regenty studií, aby zvážili vyslání bratrů ke studiu a výuce na fakultě (nebo budoucím institutu) svatého Štěpána v Salamance.

DOMUNI Universitas

255. [COMMISSIO] Vítáme žádost provinciálů Francie a Toulouse o vyjasnění vztahu mezi DOMUNI Universitas a řádem. Pověřujeme magistra řádu, provinciály Francie a Toulouse a vedoucí DOMUNI Universitas, aby toto vyjasnění a jeho odpovídající implementaci podpořili definováním rolí a odpovědností zúčastněných stran.

Sít' řádových univerzit (NUOP-RUOP)

256. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu, spolupracovníky pro intelektuální život a apoštolský život a rektory dominikánských univerzit a akademických institucí implementací sítě univerzit a akademických institucí

řádu (NUOP-RUOP) prostřednictvím programu zaměřeného na sdílení osvědčených postupů, forem akademické spolupráce a společných aktivit (srov. ACG 2022 Tultenango 290). Tento program musí být předložen generální radě do šesti měsíců. Zpráva o jeho činnosti musí být předložena příští generální kapitule.

Řádová síť pro dialog s kulturami a náboženstvími

257. [COMMISSIO] Pověřujeme vedoucí dominikánských center pracujících v oblasti dialogu s kulturami a náboženstvími (IDEO, Káhira; DOSTI, Istanbul; Institut pro dialog s kulturami a náboženstvími v Asii – UST, Manila; Institut pro dialog s kulturami a náboženstvími v Africe – Dominikánská univerzita, Ibadan; Institut pro mezináboženské vztahy – PUST), aby v dialogu se socií pro intelektuální život a apoštolský život vypracovali plán aktivit na příští tři roky (srov. ACG 2022 Tultenango 291).

Umělá inteligence

258. [COMMISSIO] Pověřujeme magistra řádu vytvořením studijní skupiny v souvislosti s OPTIC, ale nejen s ní, která by se zamýšlela nad výzvami a příležitostmi, které nově vznikající technologie – včetně umělé inteligence – představují pro naše zasvěcené životy, kázání a instituce, s přihlédnutím k vatikánskému dokumentu *Antiqua et Nova* (Dikasterium pro nauku víry a Dikasterium pro kulturu a vzdělávání, *Antiqua et Nova*. Poznámka o vztahu mezi umělou inteligencí a lidskou inteligencí, 14. ledna 2025). Tato studie by měla zvážit dopad těchto nových technologií na naše poslání kázat pravdu, poskytovat etické vedení a prosazovat důstojnost lidské osoby povolane k životu v milosti.

E. Spolupráce

259. [GRATULATIO] Oslavujeme četné probíhající spolupráce v rámci řádu ve formaci, intelektuálním životě a pastorační činnosti. To obohatilo a synergicky propojilo náš bratrský život, formaci a službu v mnoha provinciích (ACG 2019 Biên Hoà 330; ACG 2022 Tultenango 246).

260. [DECLARATIO] Je však třeba uznat, že za posledních 60 let se počet členů řádu snížil na polovinu, je zde nedostatek finančních zdrojů a nedostatek vhodně kvalifikovaných bratrů pro specifické úkoly. Některé důležité mise, studijní centra a výcvikové programy upadnou, pokud nebudeme spolupracovat. Uznáváme však, že přetrvávají následující obavy, které brání spolupráci:

a) Strach ze ztráty lidí: bratři ve formaci mají někdy špatné zkušenosti v jiných provinciích; strach, že pokud bratr odejde do jiné instituce v rámci řádu, mohl by být navždy ztracen.

b) Strach z podkopání našeho svědectví: mladí lidé přitahují mladé lidi; pokud jsou všichni mladí z provincie formováni mimo její provincii, ztrácí provincie mezi mladými lidmi určitou viditelnost; existuje obava z odlivu mozků nebo odlivu dovedností k jinému subjektu v rámci řádu, což snižuje schopnost provincie plnit její poslání.

261. [COMMENDATIO] Vzhledem k důležitosti spolupráce doporučujeme následující postupy:

a) **Memorandum o porozumění:** které objasňuje popis práce a specifikuje dobu trvání mandátu, mechanismy pro hodnocení, přezkum a obnovu.

b) **Vzájemný zájem:** obě strany ve spolupráci by se měly snažit rozpoznat a naplnit legitimní potřeby a obavy druhé strany.

c) **Sdílená odpovědnost:** obě strany ve spolupráci by měly být vnímavé k potřebám bratra přiděleného mimo jeho provincii a dohodnout se na protokolu péče o něj. Otevřená komunikace a pravidelná setkání a návštěvy jsou nezbytným způsobem budování důvěry a porozumění, shody na očekáváních a podpory společného smyslu pro odpovědnost a osobní odpovědnost.

262. [COMISSIO] Pověřujeme magistra řádu a jeho socie, aby identifikovali nedostatky specializace v rámci řádu (včetně například církevních právníků, fundraiserů, vědců), identifikovali a rozvíjeli mladé talenty v těchto oblastech a spolupracovali s provinciály na podpoře dlouhodobého plánování a udržitelnosti našich institucí (srov. ACG 2022 Tultenago 229).

263. [EXHORTATIO] Vyzýváme různá studijní centra řádu a další subjekty ke spolupráci, zejména v otázce fundraisingu a stipendií. Získávání finančních prostředků na stipendia pro bratry zapojené do doplňkového studia je projevem naší žebravosti a naléhavou prioritou. Taková stipendia zajišťují, aby naši bratři měli přístup k elitnímu vzdělání. Takové investice posilují životaschopnost vzdělávacích institucí, které přijímají naše studenty. Touto spoluprací ctíme naši tradici sdílené odpovědnosti a zajišťujeme, aby naše kázání zůstalo založeno na nejvyšší úrovni teologické a intelektuální excelence.

264. [COMMISSIO] Pověřujeme regionálního socia, aby informoval širší řád o výzvách rostoucích subjektů, aby překážky, jako jsou finanční zdroje, nedostatečné budovy a nedostatek formátorů, nebránily růstu řádu v jejich regionech.

F. Fundraising

265. [DECLARATIO] Prožívání naší žebravosti dnes zahrnuje vážný závazek k získávání finančních prostředků. Bez dostatečného finančního zabezpečení je naše schopnost být věrní kazatelskému poslání značně omezena. Finanční omezení v současnosti omezují počet povolání, která řád v některých regionech přijímá. Přístup k vyššímu studiu je podobně omezen nedostatkem stipendií. Existuje naléhavá potřeba, aby subjekty a instituce v řádu spolupracovaly na získávání finančních prostředků.

266. [EXHORTACE] Kultura získávání finančních prostředků nám může pomoci žít náš zasvěcený život autentičtěji, protože od nás vyžaduje růst v pokoře a otevřenost vůči odpovědnosti a změnám. Úzce souvisí s naší ochotou zlepšovat se.

267. [COMMISSIO] Klíčem k efektivnímu získávání finančních prostředků je subsidiarita. Každý subjekt a instituce musí převzít odpovědnost za podporu zvyšování svého financování. Generální kurie však má v podpoře tohoto úsilí svoji roli. Proto pověřujeme magistra řádu, aby v generální kurii zřídil specializovanou kancelář nebo tým pro získávání finančních prostředků:

a) Podporovat křehké subjekty v jejich úsilí o získávání finančních prostředků na formaci.

b) Pomáhat a povzbuzovat instituce a projekty pod přímou péčí magistra v jejich úsilí o získávání finančních prostředků.

c) Pomáhat subjektům v jejich úsilí o získávání finančních prostředků vytvářením sítí zainteresovaných stran, šířením propagačních materiálů, ukazováním zdrojů a usnadňováním školení.

d) Financovat stipendia na doplňkové studium bratří.

e) Spolupracovat s promotorem pro komunikace, sociem pro apoštolský život a regionálními socii na vývoji vysoce kvalitních propagačních materiálů a postupů.

f) Podporovat další díla řádu podle úsudku magistra.

268. [DECLARATIO] Efektivní získávání finančních prostředků úzce souvisí s podporou povolání, protože obojí vyžaduje jasné vyjádření hodnoty našeho způsobu života a důležitosti našeho kázání.

KAPITOLA VIII

RIADENIE A EKONOMIKA

A. Riadenie

Autentické dominikánske riadenie a spoločné dobro

269. [DECLARATIO] Uznávame, že „*komunitné riadenie vlastným spôsobom*“ [porov. LCO 1 § VII] je základom dominikánskej spirituality a nevyhnutným základom pre kázanie evanjelia. Je to dedičstvo, ktoré sa žije už osem storočí a je jedinečné v Cirkvi. Rehoľa kazateľov, podľa poverenia nášho Pána „*ísť po dvoch*“ (Lk 10, 1), prešla spoločnou cestou od prvej kapituly, ktorú zvolal svätý Dominik. Preto má čo ponúknuť Cirkvi, ktorá dnes túži žiť synodálne. V kontexte krízy rôznych zneužívaní v Cirkvi i mimo nej má naša rehoľa zodpovednosť za podporu zdravých, transparentných a vyvážených foriem výkonu riadenia.

270. [ADMONITIO] Pripomíname všetkým bratom v službe riadenia, že sa majú starať predovšetkým o spoločné dobro, dobro každého brata a apoštolské poslanie rehole (porov. LCO 299–300, 339). Výkon officia je službou a odovzdaním seba samého v prospech komunity a hlásania evanjelia. Nikdy sa nesmie považovať za zdroj osobného prospechu.

271. [EXHORTATIO] Pozorujeme čoraz menšiu ochotu bratov prijímať zodpovednosť ako predstavení. Sme si vedomí, že to je spôsobené okrem iného zvýšenými (často nereálnymi) očakávaniami bratov voči svojim predstaveným, ako aj zvýšenými administratívnymi požiadavkami v mnohých regiónoch sveta. Povzbudzujeme bratov, aby boli ochotní slúžiť vo vykonávaní riadenia našej rehole.

272. [GRATiarum ACTIO] Vyjadrujeme vďaku všetkým predstaveným rehole: magistrovi rehole, provinciálom a miestnym predstaveným za to, že prijali túto veľkorysú službu v prospech bratov a poslania rehole. Ďakujeme tiež bratom z generálnej kúrie za podporu magistra rehole pri plnení jeho poslania.

273. [COMMISSIO] Sme si vedomí hodnoty dominikánskeho riadenia, jeho významu v cirkevnom kontexte a v dnešnom svete, ako aj potreby formovať bratov pre túto službu. Poverujeme provinčných promótorov trvalej formácie, aby do konca roka 2026 zorganizovali stretnutia pre priorov a superiorov o dominikánskom spôsobe vykonávania riadenia.

274. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme provinciálov, aby na svojich regionálnych stretnutiach analyzovali dôvody odchodu bratov z rehole v ich

provincií alebo regiónu po slávnostnej profesii, aby pomohli provinciám pri vypracúvaní programov trvalej formácie.

Sprevádzanie v riadení

275. [COMMISSIO] Vzhľadom na to, že v posledných 15 rokoch rehoľa prešla – a naďalej prechádza – intenzívnym procesom reštrukturalizácie (zrušenie generálnych vikariátov, zriadenie provinčných vikariátov, zrušenie provincií na vikariáty, zlúčenie provincií a vytvorenie nových provincií), poverujeme magistra rehole vykonaním hodnotenia týchto procesov, ktorého výsledky budú predložené Generálnej kapitule v roku 2028.

Toto hodnotenie sa musí zakladať aspoň na nasledujúcich otázkach:

- či v nedávno zriadených entitách je zaručený autentický dominikánsky život, poslanie, riadenie a formácia;
- či boli v každej entite zavedené primerané mechanizmy spolupráce medzi provinciálom a provinčným vikárom;
- či existujú účinné mechanizmy podpory provincie príslušnému provinčnému vikariátu;
- či je potrebné prehodnotiť pričlenenie určitých vikariátov príslušným provinciám.

Zároveň odporúčame, aby hodnotenie obsahovalo:

- zoznam entít, o ktorých by sa malo v krátkodobom alebo strednodobom horizonte uvažovať v spojení s reštrukturalizáciou; (LCO 28, 29)
- a návrh krokov alebo usmernení, ktoré je potrebné dodržiavať pri vykonávaní týchto procesov v budúcnosti.

Provincie, viceprovincie a vikariáty, ktoré nespĺňajú podmienky LCO (porov. BH 278–279; T 380–381)

276. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby provincie, ktoré nespĺňajú požiadavky LCO 253 § I alebo 257, 1°, ak tak ešte neurobili, vyhodnotili svoju situáciu a do jedného roka od vyhlásenia týchto aktov predložili magistrovi rehole konkrétne návrhy na svoj budúci rozvoj alebo reštrukturalizáciu. Provincie, ktoré v nasledujúcich piatich rokoch riskujú podobné nesplnenie týchto požiadaviek, musia postupovať rovnakým spôsobom.

277. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby v prípade, ak provinčný vikariát nespĺňa požiadavky LCO 384 § I, provinciál spolu so svojou radou a po konzultácii s bratmi vikariátu vyhodnotil jeho situáciu a vypracoval správu s konkrétnymi návrhmi na jeho budúci rozvoj alebo reštrukturalizáciu, ktorú predloží na najbližšiu provinčnú kapitolu. Provincie s provinčným vikariátom, ktoré v nasledujúcich piatich rokoch riskujú podobné nesplnenie týchto požiadaviek,

musia postupovať rovnako. Jasné vyhlásenie bude súčasťou zápisnice provinčnej kapituly.

278. [COMMISSIO] Poverujeme magistra rehole, aby vykonal hodnotenie mechanizmov solidarity medzi provinciami rehole (solidarita v oblasti materiálnych a ľudských zdrojov) a predložil svoje závery na generálnej kapitule v roku 2028. Cieľom tohto hodnotenia je overiť, či v nových a iných krehkých entitách rehole sú skutočne zaručené riadenie, život a poslanie, ako aj autentická dominikánska formácia.

279. [COMMENDATIO] V súvislosti so zdržaním kánonických vizitácií spôsobeným pandémiou COVID-19 a obmedzeniami cestovania odporúčame magistrovi rehole, aby podľa vlastného uváženia vykonal druhé kolo kánonických vizitácií prostredníctvom svojich sôcirov alebo delegátov (LCO 398 § II).

280. [ORDINATIO] Nariadujeme (ak sa tak ešte nestalo), aby poslanie provinčného promotora spravodlivosti, pokoja a starostlivosti o stvorenie, ktorému môže provinčná kapitula prideliť alternatívny titul, bola súčasťou oficií, ktoré má provinčná kapitula zabezpečiť. Kapitula sa musí uistiť, že menovaný brat má potrebné kompetencie a disponibilitu na výkon tohto officia a že mu budú poskytnuté potrebné prostriedky na vykonávanie jeho mandátu (porov. ACG 2022 Tultenango 102).

Kritériá prijímania skupín do dominikánskej rodiny

Uznanie skupín za súčasť dominikánskej rodiny

281. [DECLARATIO] Základná ústava rehole stanovuje, že dominikánska rodina sa skladá z bratov, mníchov, sestier, členov sekulárnych inštitútov a kňazských a laických bratstiev svätého Dominika (porov. LCO 1 § IX). Okrem týchto vetiev našej dominikánskej rodiny existujú aj iné združenia spojené s rehoľou, ktoré sa určitým spôsobom podieľajú na dominikánskej charizme (porov. LCO 152). Patria medzi ne okrem iného bratstvá zverené reholi (porov. LCO, dodatok 4) a rôzne skupiny tvoriace Medzinárodné dominikánske mládežnícke hnutie.

Predchádzajúce generálne kapituly uviedli, že nové skupiny môžu byť uznané za patriace do dominikánskej rodiny. Toto uznanie môže udeliť nielen generálna kapitula alebo magister rehole, ale aj provinčné kapituly, provinciáli so svojimi radami (porov. ACG Ávila [1986], 89) a generálne priorky inštitútov sestier pridružených k reholi (porov. ACG Bologna [1998], 173).

Predchádzajúce generálne kapituly uviedli podobne aj základné kritériá pre hodnotenie nových skupín pred ich uznaním za súčasť dominikánskej rodiny

(porov. najmä ACG Bologna [1998], 177). Potvrdzujeme tieto kritériá hodnotenia nových skupín a zdôrazňujeme najmä potrebu procesu kolegiálneho rozlišovania, ktoré zahŕňa rôzne vetvy rodiny prostredníctvom štruktúr zriadených v rôznych krajinách a regiónoch (porov. ACG Bologna [1998], 177, 7°).

Skupiny, ktoré sú súčasťou dominikánskej rodiny, majú svoju vlastnú autonómiu, pričom zostávajú vo vzťahu s ostatnými vetvami rodiny a podliehajú dohľadu príslušnej cirkevnej autority (porov. CIC 305). V súlade s LCO 153 a CIC 304 § 1 štruktúru a vedenie každej skupiny určujú jej vlastné stanovy tak, aby výkon autority podporoval jednotu našej charizmy.

282. [ORDINATIO] Nariadujeme, aby skupina, ktorá má byť uznaná za súčasť dominikánskej rodiny, mala vo svojich stanovách uvedené nasledujúce prvky:

a) jasné vyhlásenie o jej kánonickom charaktere, s najväčšou pravdepodobnosťou ako súkromné alebo verejné združenie veriacich;

b) v prípade súkromného združenia jasné uvedenie cirkevnej autority, ak taká existuje, ktorá ho uznala, preskúmala alebo schválila jeho stanovy, formálne uznala alebo odporučila, alebo mu udelila právnu subjektivitu (porov. CIC 299 a 322);

c) v prípade verejného združenia jasné uvedenie cirkevnej autority, ktorá ho zriadila a schválila jeho stanovy a ktorej podlieha (porov. CIC 312);

d) v prípade, že predstavený bratov alebo iných vetiev dominikánskej rodiny má voči skupine akúkoľvek zodpovednosť, je potrebné jasne uviesť, čo táto zodpovednosť zahŕňa;

e) v prípade laickej skupiny výslovné prijatie Základnej ústavy dominikánskych laikov, ktorá sa nachádza v bode 1–7 Reguly laických bratstiev sv. Dominika (porov. ACG Ávila [1–7]);

f) záväzok k modlitbe, štúdiu, spoločenstvu a kázaniu v dominikánskej tradícii (porov. ACG Bologna [1998], 176 a 177);

g) participatívna forma správy v súlade s dominikánskou tradíciou (porov. ACG Bologna [1998], 177, 3°);

h) záväzok k bratskému spoločenstvu v dominikánskej rodine.

283. [PETITIO] Žiadame skupiny, ktoré sú už uznané za súčasť dominikánskej rodiny, aby zabezpečili, že ich stanovy sú v súlade s týmito požiadavkami.

284. [DECLARATIO] Vyhlasujeme, že skupiny, ktoré nespĺnia tieto požiadavky do troch rokov od vyhlásenia týchto zákonov, už nebudú považované za uznávané ako súčasť dominikánskej rodiny. V prípade potreby môže autorita zodpovedná na uznanie skupiny ako súčasť dominikánskej rodiny vyhlásiť, že konkrétna skupina už nie je uznávaná.

285. [ADMONITIO] Pripomíname predstaveným rehole, že nemajú právomoc uznávať alebo zakladať nové združenia veriacich v mene Cirkvi, okrem

prípadoch, keď im táto právomoc bola udelená apoštolským privilegiom (porov. CIC 312). Takéto privilegium existuje v prípade laických a kňazských bratstiev sv. Dominika (porov. *Regula laických bratstiev*, 20(a); *Regula kňazských bratstiev*, 16 § 1) a pre vetvy rôznych bratstiev spojených s rehoľou (porov. LCO príloha 4), ale nie pre iné druhy združení.

Prijatie bývalých bratov do laických alebo kňazských bratstiev

286. [ADMONTIO] Hoci je naďalej možné, aby bývalý brat našej rehole bol prijatý do laického alebo kňazského bratstva sv. Dominika (porov. ACG Walberberg [1980], 95; ACG Ávila [1986], 90), podľa potreby pripomíname zodpovedným, že najprv je potrebné vyjasniť a v prípade potreby regularizovať kánonickú situáciu bývalého brata. Musí plne prijať svoj nový kánonický status a vyhnúť sa akýmkoľvek situáciám, ktoré by mohli viesť k zmätku alebo škandálu.

Menovanie rehoľných asistentov laických bratstiev

287. [ADMONTIO] Pripomíname, že v súlade s č. 21(c) Reguly laických bratstiev sv. Dominika, rehoľný asistent bratstva je menovaný provinciálom po vypočutí provinčného promotóra a rady bratstva. Hoci miestny ordinár môže byť konzultovaný a/alebo informovaný o menovaní rehoľného asistenta, samotné menovanie je vyhradené príslušnej autorite našej rehole *ad validitatem* (porov. kán. 124 § 1).

288. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme provinčné rady laických bratstiev sv. Dominika, ktoré tak ešte neurobili, aby revidovali svoje provinčné smernice vo svetle Reguly a Všeobecných vyhlásení, ktoré vydal magister rehole 9. marca 2019. Je úlohou magistra rehole, aby po vypočutí provinciála a jeho rady schválil uvedené smernice (porov. *Všeobecné vyhlásenia* 2019, 10 § I).

289. [COMMENDATIO] Odporúčame, aby aktualizácia provinčných smerníc laických bratstiev stanovovala, že voľba provinčného predstaveného a radcov podlieha potvrdeniu provinciála.

290. [COMMISSIO] Poverujeme provinciálov, viceprovinciálov a provinčných vikárov, aby na svojich regionálnych stretnutiach za účasti magistra rehole a/alebo regionálnych sócií diskutovali o autentickom dominikánskom riadení a identifikovali konkrétne témy a aspekty.

291. [COMMISSIO] Poverujeme magistra rehole, aby do organizácie a priebehu generálnej kapituly v roku 2028 zahrnul témy týkajúce sa riadenia rehole, ktoré boli identifikované na regionálnych stretnutiach.

292. [EXHORTATIO] Povzbudzujeme magistra rehole, aby v reholi uskutočnil prieskum o riadení rehole a aby jeho výsledky predložil na generálnej kapitule v roku 2028. Magister sa počas regionálnych stretnutí v roku 2026 poradí s provinciálmi o forme a konkrétnych témach tohto prieskumu.

293. [COMMISSIO] Poverujeme magistra rehole spolu s organizačnou komisiou budúcej generálnej kapituly v roku 2028, aby v konzultácii s provinciálmi preskúmal spôsob optimalizácie času a práce generálnej kapituly, spôsob jej priebehu a očakávania rehole v tejto súvislosti.

B. Ekonomika

294. [ADMONITIO] Pripomínáme bratom, že duch apoštolskej chudoby zo začiatkov rehole musí povzbudzovať aj nás, podľa foriem prispôsobených rôznym dobám a regiónom. Táto chudoba sa prejavuje a stáva sa významnou pre nás a pre dnešný svet správnym hospodárením všetkých bratov s časnými statkami konventu, provincie a celej rehole (LCO 30, 537, 576–577). Nadobúdanie osobného majetku alebo podobné praktiky sú nezlučiteľné s našou spiritualitou a legislatívou.

Transparentnosť a solidarita

295. [COMMISSIO] Poverujeme magistra rehole, aby zhodnotil ekonomický model generálnej kúrie, revidoval kritériá príspevkov do rozpočtu generálnej kúrie (porov. ACG 2007 Bogotá 261) a vypracoval správu, ktorá bude predložená generálnej kapitule v roku 2028.

296. [ORDINATIO] Nariaďujeme syndikovi rehole, aby pokračoval v organizovaní regionálnych stretnutí s provinčnými syndikmi (ACG 2019 Biên Hòa 243; ACG 2022 Tultenango 329).

297. [ADMONITIO] V nadväznosti na kapituly v Biên Hòa (Kultúra transparentnosti, ACG 2019 Biên Hòa 221–227) a Tultenango (Transparentnosť a zodpovednosť, ACG 2022 Tultenango 311–313) trváme na mechanizmoch, ktoré majú zaručiť transparentnosť a integritu ekonomických a finančných informácií našich subjektov.

298. [ORDINATIO] Nariaďujeme provinciám a viceprovinciám rehole, aby svoje účty a finančné správy predkladali externým auditom v súlade s cirkevným právom, našimi konštitúciami (LCO 550), vlastným ekonomickým štatútom a občianskym zákonom, ak existuje. Výsledky týchto auditov budú zaslané generálnej kúrii spolu s finančnou správou.

299. [ORDINATIO] Nariaďujeme provinciám a viceprovinciám rehole, aby v rámci svojich ekonomických stanov stanovili protokol o postupe v prípade ekonomických deliktov a zneužití (porov. ACG 2022 Tultenango 377).

Hospodárske pochybenia (porov. BH 227; T 377)

300. [ORDINATIO] Každé apoštolské dielo vlastné reholi, aj keď ho inicioval jediný brat, je dielom rehole. Z toho dôvodu sa majetok tohto apoštolského diela považuje za cirkevný majetok, pretože patrí verejnej právnickej osobe, a preto podlieha požiadavkám knihy V *Kódexu kánonického práva*, bez ohľadu na akýkoľvek samostatný občianskoprávny status diela. V prípade nesprávneho hospodárenia s takýmto dielom nariaďujeme, aby provinciál písomne napomenul zodpovedného brata a určil primeranú lehotu, v ktorej musí byť nesprávne hospodárenie napravené, pričom táto lehota nesmie presiahnuť jeden rok. Ak sa zlé hospodárenie v danej lehote nenapraví, brat bude odvolaný z vedenia diela, bez toho, aby sa obmedzilo uloženie príslušných trestných sankcií za delikty, ktoré mohli byť spáchané (napr. CIC 1376).

301. [COMMISSIO] Poverujeme provinciálov, aby do šiestich mesiacov od schválenia takého protokolu o postupe zorganizovali školenie a aktualizácie kurzy pre priorov, superiorov a všetkých bratov i laikov, ktorí vykonávajú funkcie súvisiace so správou časných statkov. Rovnako poverujeme syndika rehole, aby toto školenie ponúkol konventom a inštitúciám pod jurisdikciou magistra rehole.

Hospodárska správa

302. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby sa neposkytovala žiadna finančná dotácia inštitúcii alebo konventu pod jurisdikciou magistra rehole, ktorého finančná správa nebola schválená generálnou radou rehole do deviatich mesiacov po skončení bežného roka (ACG 2019 Biên Hòa 226; ACG 2022 Tultenango 319).

303. [ORDINATIO] Nariaďujeme syndikovi rehole, aby účtovne zriadil jediný fond pre solidaritu s názvom: „Fond solidarity rehole“ s celkovou sumou existujúcich fondov: Solidarita, Svätý Dominik a Počiatočná formácia.

304. [ORDINATIO] Nariaďujeme rade Spem Míram, aby do jedného roka prepracovala a predložila generálnej rade na schválenie jediný štatút Solidarity s postupmi; pri tom má zohľadniť existujúce vzory štatútov solidarity, pričom uprednostní počiatočnú formáciu ekonomicky slabších provincií, štipendiá na doplnkové a ďalšie štúdiá a projekty pre poslanie rehole.

305. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby limit výdavkov, ktoré môže magister rehole schváliť bez súhlasu svojej rady, bol 100 000 eur.

306. [COMMENDATIO] Uznávame, že viaceré provincie rehole znášajú značnú finančnú záťaž súvisiacu s vyplácaním finančných odškodnení obetiam sexuálneho zneužívania, ako aj s tým súvisiacimi právnymi nákladmi. Odporúčame provinciam, aby vo svojich rozpočtoch vyčlenili prostriedky na pokrytie odškodnení obetiam zneužívania, ako aj na riešenie iných nepredvídateľných a zložitých situácií.

307. [COMMISSIO] Poverujeme magistra rehole, aby sa venoval osobitným situáciám provincií s vážnymi a overiteľnými finančnými problémami v dôsledku odškodnenia obetí zneužívania alebo iných nepredvídateľných situácií, s cieľom pomôcť nájsť vhodné riešenia. To môže zahŕňať aj zníženie kontribúcií danej provincie alebo viceprovincie do ročného rozpočtu generálnej kúrie.

Finančné a hospodárske správy

308. [DECLARATIO] Vyhlasujeme, že syndik rehole, fr. Juan Luis Mediavilla García, OP, v súlade s LCO 569, predložil generálnej kapitule správu o hospodárení generálnej kúrie za roky 2022, 2023 a 2024. Táto správa obsahuje hospodárske správy konventov a inštitúcií pod jurisdikciou magistra rehole.

309. [DECLARATIO] Vyhlasujeme, že syndik rehole, fr. Juan Luis Mediavilla García, OP, predložil generálnej kapitule finančnú správu rôznych fondov spravovaných generálnou kuriou (Fond magistra, Fond Spem Miram, Fond mníšok, Fond Komisie Leonina a ďalšie menšie fondy).

Kontribúcie a dotácie

310. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby kontribúcie každej provincie a viceprovincie do ročného rozpočtu generálnej kúrie boli stanovené v súlade s normami generálnej kapituly v Bogote č. 261 (ACG 2007 Bogotá 261), vrátane odpočtov za lekárske a zdravotné výdavky, výdavky na inštitučnú formáciu a dary iným subjektom rehole, ktoré nie sú pod jej jurisdikciou (s výnimkou ročnej kontribúcie do rozpočtu generálnej kúrie).

311. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby kontribúcie provincií a viceprovincií do ročného rozpočtu generálnej kúrie neboli nižšie ako 3 000 eur ani vyššie ako 10 % rozpočtu kúrie (ACG 2019 Biên Hòa 250; ACG 2022 Tultenango 325).

312. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby kontribúcie konventov a iných inštitúcií pod priamou jurisdikciou magistra rehole do ročného rozpočtu generálnej kúrie

boli vo výške 6 % ich hrubých príjmov (ACG 2019 Biên Hòa 252; ACG 2022 Tultenango 327).

313. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby syndik rehole zahrnul do rozpočtu generálnej kúrie ročnú dotáciu pre nasledujúce inštitúcie pod priamou jurisdikciou magistra rehole:

a) Univerzita sv. Tomáša (Angelicum) 200 000 eur, z ktorých 150 000 eur bude určených na bežné prevádzkové náklady a 50 000 eur na doplnenie plátov za výučbu bratov asigovaných *simpliciter* do Konventu sv. Dominika a Sixta;

b) École Biblique et Archéologique: 70 000 eur na podporu výskumných činností bratov, ktorí vyučujú v École Biblique;

c) Komisia Leonina: až do 180 000 eur;

d) Historický inštitút: až do 150 000 eur.

Ostatné:

e) Sídlo Spravodlivosti a mieru pri OSN: až do 180 000 eur

Každá inštitúcia, ktorá dostane dotáciu od generálnej kúrie, je povinná podávať správu o svojich výdavkoch. Táto správa bude k dispozícii všetkým členom kapituly na najbližšej generálnej kapitule.

314. [ORDINATIO] Nariaďujeme syndikovi rehole, aby do nasledujúcej generálnej kapituly nezahŕňal do ročného rozpočtu kúrie dotácie pridelené regiónom, keďže tieto disponujú vlastnými nahromadenými zdrojmi. Pre región Afrika nariaďujeme zahrnúť 50 000 eur na prvý rok a 150 000 eur na každý z nasledujúcich dvoch rokov. Zároveň žiadame syndika rehole, aby pred koncom roka predložil magistrovi rehole správu, ktorá pomôže definitívne objasniť pôvod a účel fondu s názvom „24213 IAOP Fondo“.

315. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby náklady na generálnu kapitolu boli rozdelené spravodlivo a proporcionálne medzi provincie. Všetky administratívne náklady budú hradené provinciami v rovnakom pomere ako príspevok do rozpočtu generálnej kúrie na rok 2025. Cestovné náklady budú rozdelené spravodlivo medzi všetkých kapitulárov s výnimkou hostiteľskej provincie. Každý vokál musí uhradiť výdavky *per diem*.

KAPITOLA IX

DE LIBRO CONSTITUTIONUM ET ORDINATIONUM

Predbežné poznámky

316. Ad clariorem mutationum in LCO in Capitulo factarum præsentationem, simili modo procedemus, prout iam in Actis Capitulorum Generalium præcedentium factum est:¹

Servatur ordo numericus LCO. Ad omnem numerum signa propria indicant an textus prima, secunda vel tertia vice adprobatus fuerit:

- ★★★ constitutio confirmata (habet tria capitula)
- ★★ constitutio adprobata (habet duo capitula)
- ★ constitutio inchoata (habet unum capitulum)

(nota: cum indicatione ★ vel ★★ notatur si inchoatio vel adprobatio constitutionis “cum ordinatione” facta est.).

- ◆◆◆ ordinatio definitive inserta in LCO
- ◆◆ ordinatio secunda vice votata, abrogans ordinationem præviam
- ◆ ordinatio prima vice acceptata

[A] textus abrogatus

Typis “italicis” textus novi imprimuntur.

Attamen cum pro bona interpretatione mutationum factarum necesse sit cognoscere textum præcedentem eiusque historiam, referentiæ ad capitula præcedentia dantur cum sequentibus siglis:

- B Bononiæ, 2016
- BH Biên Hòa, 2019
- T Tultenango, 2022

Hoc capitulum aliquot textus “technice” mutavit quin substantia legis mutaretur. Verbum abbreviatum “Techn.” signabit mutationes factas sive ad leges nostras CIC accomodandas, sive ad harmonizandos textus cum aliis numeris LCO, sive pro mera mutatione in redactione.

In legislatione nostra quæ dicuntur de conventibus valent etiam pro domibus nisi aliud expresse caveatur (cfr. LCO 260 § II).

In legislatione nostra ad mentem LCO 252–256 nomine “provinciæ” proportionaliter comprehenditur et vice-provinciæ.

¹ Porov. ACG Rím [1983], n. 307; Avila [1986], n. 188; Oakland [1989], n. 208; Mexiko [1992], n. 248; Caleruega [1995], caput IX, s. 90; Bologna [1998], n. 240; Providence [2001], caput X, pag. 149; Krakov [2004], n. 352; Bogota [2007], n. 288; denuo Rím [2010], n. 262; Trogir [2013], n. 211; denuo Bologna [2016], caput VII, s. 45; Biên Hòa [2019], nn. 379–384; Tultenango [2022], n. 337.

317. **LCO 45 § I (T 338)**

◆◆ 45. Ord. — § I. — Frater per aliquod tempus moraturus in territorio alterius provinciae, tempestive moneat respectivum priorem provincialem, salvo semper n. 137. *Ut vero commoratio licite ultra tres menses extendatur, licentia dicti prioris provincialis indiget.*

318. **LCO 107 (BH 113 T 371)**

◆◆◆ 107. Ord. — § I. — Provincia vel vicariatus... [ut in textu]

§ II. — § II. — *Ut cultura mobilitatis et vitalitas ministeriorum provinciae sustineantur, prior provincialis cum suo consilio rationem pro successione in apostolatibus provinciae praeparet, quam unoquoque quarto anno recognoscere tenetur.*

319. **LCO 165 § II (BH 390 T 341)**

◆◆◆ 165. Ord. — § II. — *Qualibet provincia vocationum promotorem nominet quod, si fieri potest, eiusdem munus primum sit.*

§ III. Meminerint tamen omnes... [ut in textu]

320. **LCO 199 § I (T 342)**

★★ 199. Const. — § I. — Professio simplex facienda est sub hac formula: “Ego frater N.N. facio professionem et promitto obœdientiam Deo et b. Mariae et b. Dominico et tibi fratri N.N. magistro Ordinis ~~fratrum~~ Prædicatorum et successoribus tuis (vel: tibi fratri N.N. priori provinciali provinciae...; vel: delegato...; vice fratris N.N. magistri Ordinis ~~fratrum~~ Prædicatorum et successorum eius), secundum regulam b. Augustini et institutiones fratrum Prædicatorum quod ero obœdiens tibi tuisque successoribus ad triennium (vel: ad annum).”

321. **LCO 253 § I**

★ 253. Const. — § I. — Provincia constat ex tribus saltem conventibus quorum duo ad minus habeant octo vocales *assignatos ibique habitualiter degentes*. Insuper, omnes vocales provinciae saltem sint quadraginta.

322. **LCO 297-ter**

◆ 297-ter. Ord. — *Vocales non de facili a suffragio determinato abstineant, præsertim de admissione ad professionem, sed tantum ob iustam causam quæ iudicium impedit.*

323. **LCO 369 § I**

◆ 369. Ord. — § I. — *Præses et consilarii ordinarie in loco celebrationis consilii corporaliter adsint. In casibus tamen exceptionalibus et urgentioribus, consilium per instrumenta telematica celebrari potest, dummodo inter participantes verum colloquium haberi possit et scrutinia fidelia, tuta et ordinarie secreta maneant, servato præscripto n. 455-ter § IV, 3º et 4º. Si nec celebratio telematica fieri potest, quando plures adesse non possunt, sufficit ut præter præsidem consilii adsint saltem duo consilarii.*

§ II. — Quando agitur de rebus ad studium... [ut in textu]

324. LCO 375 (T 346)

◆◆ 375. Ord. — § I. — ~~Ad primum consilium~~ *Tempore primæ sessionis consilii provinciae quod quæ elapso biennio post prioris provincialis confirmationem locum habebit, prior provincialis convocare tenetur ad consilium amplius, præter membra consilii provincia, vicarios provinciales et priores conventuales stricto sensu; nisi aliud a capitulo provinciali determinatum fuerit quoad vicarios provinciales et priores in dissitis regionibus. statutum autem provinciae determinare potest an vicarii provinciales et priores a dissitis regionibus convocandi sint, necnon alios forte convocandos definire.*

§ II. — In hoc consilio ampliori, quod voto gaudet tantum consultivo, tractanda sunt omnia quæ ad bonum provinciae utilia videbuntur, et in primis inspiciatur an ad praxim reductæ sint ordinationes et exhortationes ultimi capituli provincialis et generalis.

325. LCO 382 (BH 400 T 347)

◆◆◆ 382. Ord. — Prior provincialis habeat archivum secretum in quo servantur documenta secreta, de quorum merito successorem suum certiores reddere tenetur. *Elapsis septuaginta annis* Post mortem fratrum de quibus in documentis agitur, ista comburantur, dummodo hoc fieri queat sine præiudicio erga eos qui adhuc vivunt, *attentis dispositionibus iuris civilis.*

326. LCO 417 § IV (porov. ACG 1998 Bologna 200; B 337; BH 435; T 368)

◆◆◆ 417. Ord. — § IV. — *In Capitulo Generali, præter linguam Latinam, linguae de quibus in n. 438-quater adhiberi possunt.*

327. LCO 438-quater (porov. ACG 1998 Bologna 200; B 337; BH 435; T 368)

◆◆◆ 438-quater. Ord. — *Documenta in lingua vulgari a Curia Generalitia pro toto Ordine edita in linguas Anglicam, Gallicam et Hispanicam vertenda sunt.*

328. LCO 443 § II (T 353)

★★ 443. Const. — § II. — Quando agitur de electione superiorum, ut quis eligi ~~vel postulari~~ possit, requiritur etiam:

1° ut sit presbyter;

2° ut tres annos habeat a professione sollemni;

3° ut ad audiendas confessiones actualiter probatus sit in Ordine.

329. LCO 481 § III (T 360)

◆◆ 481. Ord. — § III. — *Si prior provincialis intra mensem a devolutionis notitia vicarium provincialem non instituerit, ius providendi ad magistrum Ordinis devolvitur.*

330. LCO 571 (BH 224 T 317)

◆◆◆ 571. Ord. — Superiores conventuum et moderatores institutorum sub immediata iurisdictione magistri Ordinis, eodem modo ut supra nn. 563 et 565 statuto, rationes accuratas a respectivo consilio adprobatas *atque a perito externo congruenter recognitas* mittant ad magistrum Ordinis.

331. LCO 589 (BH 225 T 318)

◆◆◆ 589. Ord. — § I. – Ea quæ dicta sunt pro ædificiis construendis valent mutatis mutandis pro restauratione et reparationibus notabilibus necnon pro aliis negotiis maioris momenti.

§ II. – *Curia Generalitia et singula instituta sub immediata iurisdictione magistri Ordinis, quæ bona immobilia possident, in annua ratione præsumpta provisionem opportunam ad futura renovationis opera peragenda faciant.*

332. LCO 601 (T 363)

◆◆ 601. Ord. Cum fratres permanentemente apud instituta, opera vel alia huiusmodi quæ ad conventus vel provincias Ordinis non pertinent officium aliquod exercent vel laborem præstant, curet prior provincialis contractum inire in quo omnes condiciones accurate stabiliantur. *Quando officium exercetur in territorio alia provincia, contractus insuper notificetur priori provinciali loci.*

Autentická interpretácia

333. [DECLARATIO] V súlade s LCO 290 potvrdzujeme vyhlásenie generálnej kapituly v Biên Hòa, č. 443, schválené generálnou kapitulou v Tultenango, č. 382, a to, že členovia generálnej rady, priamo asignovaní pod bezprostrednú jurisdikciu magistra, majú aktívny a pasívny hlas vo voľbách delegátov uvedených v LCO 407 § I, 8°, LCO 408, 6° a LCO 409, 6°. Tento výklad bol teraz schválený tromi kapitulami a má silu stanovy.

334. [DECLARATIO] Vyhlasujeme, že výraz „*ordinationes superiorum et eorumque vices gerentium*“ v LCO 287, v kontexte článku s názvom „*de legum Ordinis promulgatione, duratione, interpretatione et dispensatione*“, sa vzťahuje na nariadenia predstavených so všeobecným charakterom, ktoré zaväzujú členov komunity schopnej prijať zákon. Takéto nariadenia prestávajú platiť, keď príslušný predstavený skončí vo svojom oficiu, bez toho, aby sa tým obmedzilo LCO 284 a 288.

V súlade s kánonom 46 zostáva jednotlivý administratívny akt predstaveného rehole v platnosti aj po uplynutí funkčného obdobia toho, kto ho vydal, pokiaľ zákon výslovne nestanovuje inak, a to najmä bez toho, aby sa obmedzilo LCO 296 v prípade formálneho príkazu.

Online zverejnenie LCO (ACG 2004 Krakov 241; B 339; BH 434; T 364)

335. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby zmeny LCO vykonané touto kapitulou boli uverejnené na webovej stránke rehole do konca kalendárneho roka 2025.

Záverečné vyhlásenie

336. [ORDINATIO] Aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam, vyhlasujeme, že nariadenia predchádzajúcich generálnych kapitul, ktoré neboli obnovené na

tejto kapitule ani vložené do LCO, už nie sú platné, buď preto, že boli splnené, alebo preto, že ich rušíme ako nepotrebné.

Miesto nasledujúcej generálnej kapituly

337. [DECLARATIO] Vyhlasujeme, že nasledujúca generálna kapitula, ktorá bude volebná, sa bude konať v Bogote v Kolumbii v júli alebo auguste 2028. Presný termín bude stanovený neskôr.

Suffragia pro Vivis

338. [ORDINATIO] Za pápeža Leva XIV., najvyššieho pastiera Cirkvi a najláskavejšieho dobrodinca našej rehole, nech odslúži každá provincia jednu svätú omšu.

Za fr. Gerarda Francisca Timonera III, magistra rehole, nech odslúži každá provincia jednu svätú omšu.

Za ffr. Timothyho Radcliffa, Carlosa A. Azpiroza Costu a Bruna Cadorého, bývalých magistrov rehole, nech odslúži každá provincia jednu svätú omšu.

Za celý biskupský zbor, za sóciou magistra rehole, za generálneho prokurátora rehole, za našich dobrodincov a za blaho celej Rehole kazateľov, nech odslúži každá provincia jednu svätú omšu.

Suffragia pro Defunctis

339. [ORDINATIO] Za dušu pápeža Františka každá provincia odslúži jednu svätú omšu.

Za dušu pápeža Benedikta XVI. každá provincia odslúži jednu svätú omšu.

Za dušu br. Damiana Byrnea, posledného zosnulého magistra rehole, každá provincia odslúži jednu svätú omšu.

Za duše bratov a sestier rehole, ktorí zomreli od poslednej generálnej kapituly, každá provincia odslúži jednu svätú omšu za všetkých spoločne.

Za duše všetkých tých, ktorí zomreli vo vojne alebo boli obeťami prenasledovania pre svoju vieru, každá provincia odslúži jednu svätú omšu.

Keď sa budú slúžiť tieto predpísané sväté omše za živých alebo za mŕtvych, nech sa oznámia verejne a v dostatočnom predstihu, aby sa bratia v konvente, kde sa majú slúžiť, mohli zúčastniť na svätej omši slávanej na tieto úmysly.

Čítanie aktov

340. [ORDINATIO] Nariaďujeme, aby predstavení všetkých provincií, konventov a domov zabezpečili, aby všetci bratia dostali kópiu – aspoň v elektronickej podobe – týchto aktov, prečítali si ich a aby ich prediskutovali vo svojich komunitách do šiestich mesiacov od ich vyhlásenia a aby dohliadali na to, aby ich všetci dodržiavali.

MODLITBA

341. [DECLARATIO]

Počas generálnej kapituly v Krakove mali kapitulári príležitosť osobne sa stretnúť s Ukrajincami, ktorí svedčia o dôsledkoch vojny vo svojej krajine. Modlili sa s nimi a cítia sa im preto zvlášť blízki.

Zídení na generálnej kapitule bratia vyjadrujú svoju hlbokú blízkosť všetkým deťom, starým ľuďom, ženám a mužom, ktorí čelia násiliu, ozbrojeným konfliktom a neistote – či už v Afrike, Ázii a Tichomorí, Európe, alebo Latinskej Amerike.

Vedomí si toho, že vojna na Ukrajine má aj globálne dôsledky, členovia kapituly vyzývajú celú dominikánsku rodinu, aby sa pripojila k nasledujúcej modlitbe:

Pane, naliehavo ťa prosíme o mier vo svete.

Zvlášť prosíme o mier na Ukrajine.

Pre teba nie je nič nemožné.

Pomôž nám ukončiť túto vojnu

a predovšetkým, dotkní sa srdc tých, ktorí majú moc ju zastaviť.

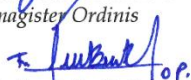
CAPITULUM GENERALE
ORDINIS PRÆDicatorum
CRACOVIA 2025

Haec sunt acta capituli generalis provincialium in conventu SS. Trinitatis Cracoviae (Polonia) a die XIX mensis Iulii ad diem VIII mensis Augusti a.D. MMXXV celebrati, quorum exemplaribus impressis ac sigillo curiae generalitiae munitis eadem fides adhiberi ac originali textui debet.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

Datum in Cracovia, in conventu SS. Trinitatis, die VIII mensis Augusti a.D. MMXXV.

fr. Gerard Francisco Timoner OP
magister Ordinis

fr. Franklin Buitrago Rojas, OP
prior provincialis Provinciae S Ludovici Bertrandi de Colombia

fr. Christopher Paul Fadok, OP
prior provincialis Provinciae SS Nominis Iesu in SFAS

fr. Damián Mačura, OP
prior provincialis Provinciae Slovachiae

fr. Jakub Bluj, OP
secretarius generalis

fr. Olivier Catel, OP
actuaris

fr. Piotr Skibiński, OP
actuaris

Br. Piotr Skibiński

APPENDIX I

Riadenie a poslušnosť – List generálnej kapituly bratom rehole „Všetci veriaci mali jedno srdce a jednu dušu“ (Sk 4, 32) Niekoľko poznámok k úvahe o autentickom dominikánskom riadení

Milí bratia,

na generálnej kapitule sme mohli zažiť bohatstvo rehole, ktorá je prítomná v mnohých krajinách. Hlavnou témou, na ktorej sme pracovali, bolo poslanie. Zaoberali sme sa však aj otázkou krízy zneužívania a v Aktoch o nej nájdete viacero bodov. Keďže táto problematika sa v mnohých ohľadoch týka aj riadenia a poslušnosti, vedeli by sme ju rozvrhnúť do celej série článkov. Rozhodli sme sa však osloviť vás prostredníctvom listu na tému, ktorá sa týka nás všetkých. Hlavnou myšlienkou, ktorá je často neviditeľná, je spojitosť medzi prikázaním vzájomnej lásky (porov. Jn 13, 34) a poslušnosťou. Domnievame sa, že poslušnosť môže byť jej vyjadrením, aspoň v tom, čo svätý Benedikt nazýva vzájomnou poslušnosťou.¹ Kristus nám dal príklad, keď umyl nohy svojim učeníkom. Ak použijeme obraz lode, ktorý mala tak rada Katarína Sienská, poslušnosť nám umožňuje napredovať všetkým spoločne.²

Máme tiež na pamäti zlyhania z minulosti, či už boli spôsobené slabou alebo nespravodlivou autoritou, nedostatočnou podporou zo strany predstavených alebo pocitmi využívania zo strany bratov. Zanechali rany, ktoré dnes sťažujú dôveru a poslušnosť. Napriek tomu sme presvedčení, že vernosť našej tradícii spoločného riadenia v spojení s kultúrou autentickej poslušnosti je najlepšou ochranou pred zneužívaním a najistejšou cestou k nášmu posväcovaniu. Prostredníctvom tohto listu by sme sa s vami chceli podeliť o niektoré obavy a myšlienky, aby sme vás upevnili v tom, čo ste prijali (porov. 1 Kor 15, 1). Mohol by sa tento list stať predmetom osobnej a komunitnej reflexie? Dúfame, že áno, pretože sme hlboko presvedčení, že náš spôsob riadenia, do ktorého sme všetci zapojení, je základom pre hlásanie evanjelia a plnenie nášho poslania. Je dobrou zvesťou, ktorú máme žiť.

1. Spoločné riadenie

Naše Stanovy nám pripomínajú, že „spoločné riadenie je obzvlášť vhodné na podporu rehole a jej pravidelné obnovovanie“ (LCO 1, VII). Za týmto dedičstvom, ktoré nám zanechal sv. Dominik, stojí presvedčenie, že sme si všetci „rovní vo zväzku lásky a povolania“ (LCO 4 §1). Každý z nás je zodpovedný za spoločné dobro rehole a je pozvaný, aby sa na ňom podieľal

¹ Porov. *Regula Benedicti* 71.

² Porov. Katarína Sienská, Dialóg, kap. V.

a vyjadroval sa k nemu. Rehoľa dodržiava a presadzuje pravidlo, podľa ktorého *quod omnes tangit ab omnibus tractari et approbari debet* (čo sa týka všetkých, musí byť prerokované a schválené všetkými).

Od počiatkov sme hľadali jednotnosť, ktorá presahuje jednoduchú väčšinu, s ktorou sa uspokojujú občianske spoločnosti. Je isté, že čím širšia je zhoda, tým lepšie budú rozhodnutia prijaté a rýchlo vykonané (porov. LCO 6). Existuje však ďalší, oveľa hlbší dôvod, na ktorý nás pred niekoľkými rokmi upozornil magister rehole: hľadanie a dosiahnutie konsenzu je znakom Ducha Svätého, ktorý buduje bratské spoločenstvo našich komunít.³ Nakoniec musíme vždy pamätať, že riadenie a poslušnosť voči rozhodnutiam slúžia predovšetkým láske, ktorá buduje Cirkev, Telo Kristovo (porov. 1 Kor 12, 4–31). Je to poklad, ktorý nám bol zverený, aby sme o ňom mohli svedčiť v Cirkvi.

2. Poslušnosť

Ak sa nám zdá užitočné hovoriť v tomto liste o poslušnosti, je to preto, že je spochybňovaná ako nikdy predtým. Je ešte možné (a žiaduce) byť dnes poslušný? Poslušnosť nikdy nebola ľahká a nikdy ani nebude. V súčasnosti je ešte naliehavejšia nielen kvôli kríze zneužívania, ale aj kvôli prevládajúcemu individualizmu, subjektivismu alebo strachu z darovania seba samého, a to aj v komunitných projektoch. Je preto potrebné vrátiť sa k samotným základom nášho sľubu, a to k slovám Krista, zrelého a dokonale slobodného človeka: „Lebo som nezostúpil z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal“ (Jn 6, 38). Ježišovo ohlasovanie kráľovstva, poslanie a obeta sú súčasťou toho hnutia, ktoré vzniklo z trojjediného spoločenstva. Kristus, ktorý vystúpil do neba, nás pozýva, aby sme vstúpili do tejto dynamiky počúvania a realizácie slova. Ale pretože nám dal poznať všetko, čo počul od Otca, a urobil z nás svojich priateľov (porov. Jn 15, 15), kresťanská a rehoľná poslušnosť je osvetlená novým svetlom: jej dušou je priateľstvo s Pánom. Preto sme v tom videli cestu života v deň, keď sme zložili jediný sľub, ktorý v istom zmysle zahŕňa aj ostatné.⁴

Svätý Gregor napísal, že poslušnosť zahŕňa všetky ostatné cnosti, najmä teologálne, ktoré vtlača do našej duše a uchováva ich v nej.⁵ Poslušnosť ako cnosť súvisí so šťastím! Robí dobrými aj samotné skutky aj tých, ktorí ich vykonávajú.⁶ Umožňuje dobré fungovanie spoločnosti, ktorú tvoríme. Vďaka nej uprednostňujeme naše spoločné poslanie pred osobnými túžbami, čím sa vyhýbame tomu, aby sme sa stali rukojemníkmi našej subjektivity na úkor legitímnych požiadaviek spoločného dobra a nášho vlastného duchovného

³ Porov. List z 13. mája 2021.

⁴ Porov. Tomáš Akvinský, *De perfectione Vitae spiritualis*, 11.

⁵ Porov. Sv. Gregor, *Lb* 59 moral.

⁶ Porov. Tomáš Akvinský, *STb* I-II, q. 55, a. 3.

pokroku. I keď výkon poslušnosti zahŕňa náš rozum a našu vôľu, musíme si neustále pripomínať, že poslušnosť vychádza práve z našej vôle. Naša vlastná vôľa sa musí stotožniť s tým, čo vyjadruje vôľa predstaveného (alebo kapituly). To sa nezaobíde bez bojov a ťažkostí. Je potrebná sila ducha a stále učenie sa, pretože náš rozum je neustále vyzývaný, aby sa otvoril novému chápaniu spoločného dobra! Našťastie je mnoho bratov, včera i dnes, ktorí svedčia o darovaní svojho života prostredníctvom tejto poslušnosti. Oni všetci nás odkazujú na obraz samotného Božieho Syna, o ktorom nám List Hebrejom pripomína, že „z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti“ (Hebr 5, 8). Preto môžeme vo viere tvrdiť, že táto cesta je pre každého z nás cestou života a posväcovania.

V deň našej profesie sa kniha našich Stanov nachádza medzi nami a predstaveným. To vyjadruje, že poslúchame prostredníctvom reguly, v rámci práva, ktoré platí pre všetkých. V tomto akte, ktorý je vrytý do pamäti nás všetkých, vidíme ilustráciu hľadania cnosti poslušnosti, ktorá bude poznačovať celý náš život kazateľov. Táto poslušnosť sa prejaví vykonaním požiadavky predstaveného alebo „príkazu“,⁷ nástroja slúžiaceho pre dobro všetkých, zverného predstavenému. Príkaz je sám o sebe regulovaný našimi zákonmi, ktoré vychádzajú z intuície svätého Dominika a zo skúseností, ktoré jeho synovia nazbierali v priebehu storočí. Ako excesy – nerozumná poslušnosť⁸ –, tak aj nedostatky – zlovyk neposlušnosti – deformujú túto cnosť.

Zrelé a zdravé uplatňovanie cnosti poslušnosti je cestou slobody a každý z nás si môže spomenúť na radostné chvíle našich prvých krokov v reholi, keď sme boli pripravení dať zo seba všetko. Mnohí z našich bratov svedčia o tejto schopnosti a slobode, ktoré udržiavajú v prospech poslania: posilňujú tých, ktorí prechádzajú ťažšími obdobiami (porov. Iz 35, 3–4), a povzbudzujú nás všetkých.

3. Tí, ktorí sú poverení (riadenie, oficiáli...)

Niektorí z nás dostávajú v určitom momente a na obmedzený čas zodpovednosť za riadenie. Kríza zneužívania ukázala nebezpečenstvo autority, ktorá nie je regulovaná a ktorú odsudzuje aj Písmo (porov. Ez 34, 1–7; Jer 23, 1–32...). Táto situácia nás musí viesť k zamysleniu sa nad spôsobom, akým sami vykonávame autoritu. A ten je vždy možné zdokonaľovať. Byť zvolený alebo ustanovený do officia predstavuje pre toho, kto bol zvolený, osobitnú oblasť poslušnosti. Prijatie officia si vyžaduje mnoho okamžitých obetí: opustiť pastoračnú službu, zmeniť prostredie, ba dokonca sa prest'ahovať a vykonávať rozhodnutia, ktoré nie sú nevyhnutne naše. Je to súčasťou toho, čo sme sa slobodne rozhodli prijať, keď sme zložili profesiu. Preto je potrebné dbať na

⁷ Porov. Tomáš Akvinský, *STb* II-II, q. 104, a. 2, ad 3.

⁸ Porov. Tomáš Akvinský, *STb* II-II, q. 104, a. 5, ad 3.

to, aby odmietnutia boli dôkladne odôvodnené a objektívne vysvetlené autorite, ktorá nás ustanovila, alebo tej, ktorá to má v prípade potreby potvrdiť. Nie sme „slobodní“ (v modernom zmysle) prijímať alebo odmietat’ oficium: je nám zverené a pokiaľ nie je závažný dôvod, ktorý treba posúdiť s predstaveným, musíme ho prijať.

Ešte jedna vec si zaslúži našu pozornosť. Stáva sa, že službu autority redukovujeme na organizáciu spoločného života. Zodpovednosť predstaveného, ak zahŕňa aj tento rozmer, spočíva predovšetkým v tom, aby usmerňoval bratov k spoločnému dobru a aby sa toto dobro šírilo v každom z nich. Preto LCO 298 uvádza, že autorita je rehoľná a nie len právnej povahy, pretože sa týka tak vnútorného fóra (nesakramentálneho: plnenie sľubov), ako aj vonkajšieho fóra. To objašňujú silné slová Ezechiela (3, 18–21):

Ak však zločínca neupozorníš a nebudeš hovoriť, aby si zločínca na záchranu jeho života odradil od zlej cesty, ten zločinec zomrie vo svojej vine, no jeho krv budem požadovať z tvojich rúk. Ale ak si ty varoval zločínca, a on sa neodvrátil od svojej neprávosti a od svojej zločinnej cesty, on zomrie vo svojej vine, ty si si však zachránil dušu. A ak sa spravodlivý odvráti od svojej spravodlivosti a spácha zločin, keď ho postavím pred pokušenie, pretože si ho nevaroval, zomrel vo svojom brieche, jeho spravodlivé skutky, ktoré konal, nezostanú na pamäti a jeho krv budem požadovať z tvojich rúk. Ale ak ty upozorníš spravodlivého aby nebrešil, a on nezbreší, určite bude žiť, lebo prijal napomenutie, a ty si si zachránil dušu.

Kristus nás žiada, aby sme sa starali jeden o druhého (porov. Mt 18, 15) a vykonávali úlohu riadenia podľa jeho vzoru, a nie ako nádenníci (porov. Jn 10, 12). Výkon autority vyžaduje, aby predstavený v prípade potreby odvážne napomínal bratov, a to nie v prvom rade právnym spôsobom, ale skôr v súvislosti so spoločným dobrom (LCO č. 54–55).

4. Všetci, ktorí sme sa zaviazali k poslušnosti

Začnime konštatovaním: Je isté, že rozhodnutia predstaveného alebo kapituly (ktorým je predstavený poslušný tým, že ich vykonáva) nevyjadrujú čisto a jednoducho Božiu vôľu. Avšak aj v prípade nesúhlasu s posúdením oprávnenosti rozhodnutí a napriek ich nedokonalostiam je potrebné predstaveného poslúchať, ak dodržiaval postupy stanovené v LCO a nežiada žiadny hriech.⁹

Medzi najnovšie ťažkosti patrí pokušenie kontraktualizovať rehoľný život (ako v prípade pracovnej zmluvy), alebo dokonca legalizovať vzťahy s predstaveným. Chceme pripomenúť každému, že to nie je v súlade s našim rehoľným stavom. Profesia, ktorú sme zložili, dar nášho života (i keď v rámci starostlivo vymedzenom právom, počnúc našimi Stanovami) nás zaväzuje oveľa viac ako jednoduchá zmluva. Poslušnosť sa neobmedzuje iba na požiadavky, ktoré sú v súlade s našimi túžbami alebo s našim vlastným vnímaním spoločného

⁹ Porov. CIC, can. 618.

dobra. Stále častejšie sa stáva, že predstavovaný dostáva ako námietku proti tomu, čo žiada (najtypickejší prípad je pridelenie asignácie), nejaké rady duchovného sprievodcu, alebo dokonca psychológov. Je správne a rozumné, aby predstavený zohľadnil tieto názory a konzultoval ich s viacerými ľuďmi. Každému by však malo byť jasné, že tieto vonkajšie názory si nemôžu bežne vynucovať svoje splnenie ani sa stať prostriedkom na vyhnutie sa tomu, čo sa požaduje.

Rehoľný život vyžaduje pravidelné stretnutia s predstaveným, ochotu plniť jeho požiadavky a požiadavky kapituly. Bohužiaľ, moderná spoločnosť, ktorá vyzdvihuje primát subjektu, kladie na prvé miesto individuálne dobro na úkor spoločného dobra. Premenou poslušnosti, cnosti vôle, na „cnosť“ vlastnej inteligencie, vlastného úsudku, sme každý z nás v pokušení udeľovať si výnimky a uprednostňovať to, čo si každý sám želá. Takéto chápanie podceňuje komunitný rozmer ľudskej bytosti: nie je to práve životom v interakcii s našimi blíždymi, čím napredujeme v ľudskosti? Je teda normálne, že predstavený zasahuje a pripomína aj vhod aj v nevhod požiadavky spoločného života. Toto „právne“ pripomenutie však nestačí: priestupky proti komunitnému životu poškodzujú dobro aj putá lásky, ktoré nás spájajú. Výzvu poslušnosti je teda potrebné vnímať na úrovni teologálnych cností, ktoré láska zdokonaľuje. Tu sa dotýkame zásadného významu spoločného života: byť školou lásky alebo, ako hovorí evanjelium, školou „života v hojnosti“ (porov. Jn 10, 10). Spoločenstvo zasvätených je vždy bunkou celého cirkevného Tela, ktorého životom je *communio*, t.j. zjednotenie osôb v teologálnej láske.

5. Centrálny a súhrnný pojem: spoločné *dobro*

Pojem spoločného dobra vyjadruje všetko, čo prispieva k ľudskej dokonalosti skupiny a jej členov. Platí to aj v našom dominikánskom živote, kde sa *propositum Ordinis* prejavuje v celej reholi a v jej provinčných a konventných úrovniach. Všetci, predstavení aj podriadení, každý deň preukazujeme svoju poslušnosť tým, že veľkoryso prispievame ku všetkým prvkom spoločného života, dokonca aj k tým, ktoré nám menej vyhovujú.

To platí pre každú spoločnosť, vrátane tej, ktorú tvoríme. Nesmieme zabúdať, že krstom sme každý prijali Boha ako najväčšie dobro. On je naším spoločným Dobrom a Dobrom celej Cirkvi. Pamätajme, že v kresťanskom živote, a zvlášť v zasvätenom živote, všetko, čo je prijaté, a všetko, čo je vykonané, má svoj zdroj, svoj neustály základ a svoju konečnú dokonalosť v láske, ktorou nie je nik iný ako sám Boh (porov. Jn 4, 8). Cnosť poslušnosti sa tým pretvára: poslúchame predstaveného nie preto, že s ním súhlasíme, nie iba preto, že to od nás žiada Boh, ale preto, že milujeme Boha. To je základ všetkých našich vzťahov s Bohom a medzi nami navzájom.

Chceme to znova pripomenúť: poslušnosť sa nedá zredukovať len na dodržiavanie pravidiel. Neposlúchame len preto, že nám to nariaďuje

predstavený, ako keby autorita bola sama osebe cieľom. Ani neposlúchame iba preto, že súhlasíme na základe zhody s tým, čo si sami myslíme, ako keby sa pravda merala konsenzom alebo osobnou vhodnosťou. Sľúbili sme poslušnosť v deň našej profesie, pretože sme vtedy chceli odovzdať svoj život Bohu. Sme presvedčení, že táto poslušnosť nie je jednoduchým plnením právnej povinnosti, ale konkrétnym prejavom tohto daru, či už radostným, alebo niekedy bolestným. S pribúdajúcimi rokmi síce riskujeme, že zabudneme na zdroj tohto daru. Ak sme sa ale rozhodli sľúbiť poslušnosť, nie je to v prvom rade preto, že túžime odpovedať na lásku Boha, ktorý nás miloval ako prvý (porov. 1 Jn 4, 19)? Ak je láska naším princípom, poslušnosť nikdy nie je otrocká. Stáva sa „poslušnosťou viery“ (Rim 1, 5), radostnou slobodou tých, ktorí našli v Kristovi svoj skutočný domov. Vtedy padajú reťaze „starého človeka“ (Ef 4, 22) a pred nami sa otvára obrovský horizont „Božieho povolania zhora v Kristovi Ježišovi“ (Flp 3, 14). Sme oslobodení, aby sme sa stali ľudmi, pre ktorých sme boli stvorení. Bratmi, ktorí „už nežijú pre seba, ale pre toho, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych“ (2 Kor 5, 15).

Vzájomná poslušnosť v spojení s rozvážnosťou nás chráni pred deformáciami, ktoré ničia náš spoločný život. Obe nás posilňujú proti strachu zo zodpovednosti a vytrhávajú nás z pohodlnej ľahostajnosti, ktorá hľadá komfort namiesto kráľovstva. Sú piliermi nášho spoločného dobra, chápaného nie ako nejasný ideál alebo jednoduchá funkčná harmónia, ale ako priateľstvo s Bohom (Jn 15, 15) – priateľstvo, do ktorého sme boli uvedení a ktoré ako kazatelia máme šíriť. Ak sa dobre pochopí a dobre prežíva, skutočná poslušnosť vyjadruje vytrvalú vernosť tých, ktorí „bežia, aby sa zmocnili“ (Flp 3, 12) a nevzdávajú sa poslaň, ktoré im bolo zverené. Nie je to v istom zmysle to, čo vyplýva z rozposlaň bratov Dominikom v roku 1217?

Sme striedavo povolaní riadiť a byť riadení, no vždy žiť vo vzájomnej poslušnosti. Tak sa samotná štruktúra nášho života stáva hlásaním nášho priateľstva s Pánom a podieľa sa na poslaní zverenom reholi. A hoci aj zahŕňa smrť samého seba, skutočná poslušnosť prejavuje víťazstvo lásky nad strachom, poslaň nad pohodlím. Stáva sa živým svedectvom moci zmŕtvychvstania, ktoré prináša nový život, novú nádej a radosť z kráľovstva.

Milí bratia, na záver tohto listu vám chceme vyjadriť našu veľkú bratskú blízkosť. Podobne ako táto generálna kapitula je nádherným momentom spoločenstva, ani my nechceme týmto listom vyjadriť nič iné ako toto spoločenstvo. Ak majú predstavení v reholi slúžiť spoločenstvu bratov zverených ich starostlivosti, je úlohou nás všetkých dbať o toto spoločenstvo pre dobro rehole a jej poslaň. Na záver týchto riadkov vyjadrujeme želanie a modlíme sa, aby Pán bdel nad našou rehoľou vo svojom spoločenstve. Nech podporuje tých z nás, ktorí sa trápia na ceste svojho dominikánskeho života, a nech nám všetkým dá ducha pravej a účinnej lásky, aby sme stáli po ich boku.

A nakoniec, nech nás zachová vo vrelej túžbe neúnavne ho nasledovať. K tomu nás vyzýva aj List Hebrejom (10, 22–25):

Pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. Neochvejne sa držíme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prisľúbenie. Všímajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viac badáte, že sa blíži ten deň.